

B I B L I O T H E C A
S C R I P T O R V M G R A E C O R V M E T R O M A N O R V M
T E V B N E R I A N A

XENOPHON EPHESIUS
EPHESIACORVM LIBRI V

EDIDIT

A. D. PAPANIKOLAOU

LEIPZIG

B. G. TRUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1973

SLUB Dresden

94

8

25333

zell1

AN DER UNIVERSITÄT LEIPZIG
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE
SALINA SYBOMAE
SYBOMAE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
UNIVERSITATIS LEIPZIGENSIS
TEUBNERIANA

1887

1887 B. O. TUBNER VOLLGESSELLSCHAFT
1887

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1973

↳ **XENOPHONTIS EPHESII**
EPHESIACORVM LIBRI V
DE AMORIBVS ANTHIAE
ET ABROCOMAE

RECOGNOVIT

ANTONIUS D. PAPANIKOLAOU

LEIPZIG

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1973

BIBLIOTHECAE TEUBNERIANAE
HVIVS TEMPORIS
REDACTOR: GÜNTHER CHRISTIAN HANSEN

Technische Universität Dresden
Universitätsbibliothek
Zweigbibliothek: 2621
02. Juni 1994

ku
mooy
mag
N

FH
65350
.973
+2

VLN 294 · 375/7/73 · ES 7 M

1. AUFLAGE

COPYRIGHT 1973

BY BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT, LEIPZIG

PRINTED IN THE GERMAN DEMOCRATIC REPUBLIC

SATZ: GG INTERDRUCK LEIPZIG

DRUCK UND BUCHBINDERISCHE VERARBEITUNG:

OFFIZIN ANDERSEN NEXÖ, LEIPZIG, III/18/38

Bestell-Nr. 665 655 8

EVP 25,—

94,8.25333,002

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ
ΑΝΘΙΑΝ ΚΑΙ ΑΒΡΟΚΟΜΗΝ ΕΦΕΣΙΑΚΩΝ
ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Ἦν ἐν Ἐφέσῳ ἀνὴρ τῶν τὰ πρῶτα ἐκεῖ δυναμένων, 1
5 Λυκομήδης ὄνομα. τούτῳ τῷ Λυκομήδει ἐκ γυναικὸς
ἐπιχωρίας Θεμιστοῦς γίνεται παῖς Ἀβροκόμης, μέγα δέ τι
χρῆμα [ὠραιότητι σώματος ὑπερβαλλούσῃ] κάλλους οὔτε
ἐν Ἰωνίᾳ οὔτε ἐν ἄλλῃ γῆ πρότερον γενομένου. οὗτος ὁ 2
Ἀβροκόμης ἀεὶ μὲν καὶ καθ' ἡμέραν εἰς κάλλος ἤϋξετο,
10 συνήνθει δὲ αὐτῷ τοῖς τοῦ σώματος καλοῖς καὶ τὰ τῆς
ψυχῆς ἀγαθὰ· παιδείαν τε γὰρ πᾶσαν ἐμελέτα καὶ μουσι-
κὴν ποικίλην ἤσκει, καὶ θήρα δὲ αὐτῷ καὶ ἵππασία καὶ
ὄπλομαχία συνήθη γυμνάσματα. ἦν δὲ περισπούδαστος 3
ἅπασιν Ἐφεσίοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς τὴν ἄλλην Ἀσίαν οἰκοῦσι,
15 καὶ μεγάλας εἶχον ἐν αὐτῷ τὰς ἐλπίδας ὅτι πολίτης ἔσοιτο
διαφέρων. προσεῖχον δὲ ὡς θεῷ τῷ μειρακίῳ· καὶ εἰ-
σιν ἤδη τινὲς οἱ καὶ προσεκύνησαν ἰδόντες καὶ προσηύξαντο.
ἐφρόνει δὲ τὸ μειράκιον ἐφ' ἑαυτῷ μέγала καὶ ἠγάλλετο μὲν 4
καὶ τοῖς τῆς ψυχῆς κατορθώμασι, πολὺ δὲ μᾶλλον τῷ κάλ-
20 λει τοῦ σώματος· πάντων δὲ τῶν ἄλλων, ὅσα δὴ ἐλέγετο
καλά, ὡς ἐλαττόνων κατεφρόνει καὶ οὐδὲν αὐτῷ, οὐ
θέαμα, οὐκ ἄκουσμα ἄξιον Ἀβροκόμου κατεφαίνετο· καὶ 5
εἴ τινα ἢ παῖδα καλὸν ἀκούσαι ἢ παρθένον εὖμορφον,

- κατεγέλα τῶν λεγόντων ὡς οὐκ εἰδότες ὅτι εἷς καλὸς αὐτός. Ἐρωτά γε μὴν οὐδὲ ἐνόμιζεν εἶναι θεόν, ἀλλὰ πάντη ἐξέβαλεν ὡς οὐδὲν ἠγούμενος, λέγων ὡς οὐκ ἂν ποτε οὐ<δὲ> εἷς ἐρασθείη οὐδὲ ὑποταγείη τῷ θεῷ μὴ θέλων.
- 6 εἰ δέ που ἱερόν ἢ ἄγαλμα Ἐρωτος εἶδε, κατεγέλα, ἀπέφαινε 5
τε ἑαυτὸν Ἐρωτος παντὸς καλλίονα καὶ κάλλει σώματος καὶ δυνάμει. καὶ εἶχεν οὕτως· ὅπου γὰρ Ἀβροκόμης ὀφθείη, οὔτε ἄγαλμα <καλόν> κατεφαίνετο οὔτε εἰκὼν ἐπηνεῖτο.
- 2 Μηνιᾶ πρὸς ταῦτα ὁ Ἐρωτος· φιλόνεικος γὰρ ὁ θεὸς καὶ 10
ὑπερηφάνοις ἀπαραίτητος· ἐζήτει δὲ τέχνην κατὰ τοῦ μειρακίου· καὶ γὰρ καὶ τῷ θεῷ δυσάλωτος ἐφαίνετο. ἐξοπλίσας οὖν ἑαυτὸν καὶ πᾶσαν δύναμιν ἐρωτικῶν φαρμάκων
- 2 περιβαλόμενος ἐστράτευεν ἐπ' Ἀβροκόμην. ἤγετο δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ἐπιχώριος ἑορτὴ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ ἱερόν· 15
στάδιοι δὲ εἰσιν ἑπτὰ· ἔδει δὲ πομπεύειν πάσας τὰς ἐπιχωρίους παρθένους κεκοσμημένας πολυτελῶς καὶ τοὺς ἐφήβους, ὅσοι τὴν αὐτὴν ἡλικίαν εἶχον τῷ Ἀβροκόμῃ. ἦν δὲ αὐτὸς περὶ τὰ ἕξ καὶ δέκα ἔτη καὶ τῶν ἐφήβων προσήπτετο
- 3 καὶ ἐν τῇ πομπῇ τὰ πρῶτα ἐφέρετο. πολὺ δὲ πλῆθος ἐπὶ 20
τὴν θέαν, πολὺ μὲν ἐγχώριον, πολὺ δὲ ξενικόν· καὶ γὰρ ἔθος ἦν <ἐν> ἐκείνῃ τῇ πανηγύρει καὶ νυμφίους ταῖς παρθένοις εὐρίσκεσθαι καὶ γυναῖκας τοῖς ἐφήβοις. παρήεσαν δὲ κατὰ στίχον οἱ πομπεύοντες· πρῶτα μὲν τὰ ἱερὰ καὶ δᾶδες καὶ κανᾶ καὶ θυμιάματα· ἐπὶ τούτοις ἵπποι καὶ 25

κύνες καὶ σκεύη κυνηγετικά, ἔτι καὶ πολεμικά, τὰ δὲ
 πλεῖστα εἰρηνικά. ** ἐκάστη δὲ αὐτῶν οὕτως ὡς πρὸς
 ἔραστὴν ἐκεκόσμητο. ἦρχε δὲ τῆς τῶν παρθένων τάξεως 5
 Ἀνθία, θυγάτηρ Μεγαμήδους καὶ Εὐίππης, ἐγχωρίων.
 5 ἦν δὲ τὸ κάλλος τῆς Ἀνθίας οἷον θαυμάσαι καὶ πολὺ τὰς
 ἄλλας ὑπερεβάλλετο παρθένους. ἔτη μὲν τεσσαρεσκαίδεκα
 ἐγεγόνει, ἦνθει δὲ αὐτῆς τὸ σῶμα ἐπ' εὐμορφία, καὶ ὁ τοῦ
 σχήματος κόσμος πολὺς εἰς ὥραν συνεβάλλετο· κόμη ξαν- 6
 θή, ἢ πολλή καθειμένη, ὀλίγη πεπλεγμένη, πρὸς τὴν τῶν
 10 ἀνέμων φορὰν κινουμένη· ὀφθαλμοὶ γοργοί, φαιδροὶ μὲν ὡς
 κόρης, φοβεροὶ δὲ ὡς σώφρονος· ἐσθῆς χιτῶν ἀλουργής,
 ζωστὸς εἰς γόνυ, μέχρη βραχιόνων καθειμένος, νεβροὶ περι-
 κειμένη, γωρυτὸς ἀνημμένος, τόξα ὄπλα, ἄκοντες φερό-
 15 μενοι, κύνες ἐπόμενοι. πολλάκις αὐτὴν ἐπὶ τοῦ τεμένου 7
 ἰδόντες Ἐφέσιοι προσεκύνησαν ὡς Ἄρτεμιν. καὶ τότε οὖν
 ὀφθείσης ἀνεβόησε τὸ πλῆθος, καὶ ἦσαν ποικίλαι παρὰ
 τῶν θεωμένων φωναί, τῶν μὲν ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν θεὸν
 εἶναι λεγόντων, τῶν δὲ ἄλλην τινὰ ὑπὸ τῆς θεοῦ πεποιη-
 μένην· προσηύχοντο δὲ πάντες καὶ προσεκύνουν καὶ τοὺς
 20 γονεῖς αὐτῆς ἐμακάριζον· ἦν δὲ διαβόητος τοῖς θεωμένοις
 ἅπασιν Ἀνθία ἢ καλή. ὡς δὲ παρῆλθε τὸ τῶν παρθένων 8
 πλῆθος, οὐδεὶς ἄλλο τι ἢ Ἀνθίαν ἔλεγεν· ὡς δὲ Ἀβροκόμης
 μετὰ τῶν ἐφήβων ἐπέστη, τοῦνθένδε, καίτοι καλοῦ ὄντος
 τοῦ κατὰ τὰς παρθένους θεάματος, πάντες ἰδόντες Ἀβρο-
 25 κόμην ἐκείνων ἐπελάθοντο, ἔτρεψαν δὲ τὰς ὄψεις ἐπ' αὐτὸν
 βοῶντες ἀπὸ τῆς θέας ἐκπεπληγμένοι, „καλὸς Ἀβρο-
 κόμης“ λέγοντες „καὶ οἷος οὐδὲ εἰς καλοῦ μίμημα θεοῦ“.

9 ἤδη δέ τινες καὶ τοῦτο προσέθεσαν· „οἷος ἂν γάμος γένοιτο Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθίας“.

Καὶ ταῦτα ἦν πρῶτα τῆς Ἔρωτος τέχνης μελετήματα. ταχὺ μὲν δὴ εἰς ἑκατέρους ἢ περὶ ἀλλήλων ἤλθε δόξα· καὶ ἢ τε Ἀνθία τὸν Ἀβροκόμην ἐπεθύμει ἰδεῖν, καὶ ὁ τέως 5 ἀνέραςτος Ἀβροκόμης ἤθελεν Ἀνθίαν ἰδεῖν.

3 Ὡς οὖν ἐτετέλεστο ἡ πομπή, ἤλθον δὲ εἰς τὸ ἱερὸν θύσοντες ἅπαν τὸ πλῆθος καὶ ὁ τῆς πομπῆς κόσμος ἐλέλυτο, ἤεσαν δὲ ἐς ταῦτὸν ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἔφηβοι καὶ παρθένοι, ἐνταῦθα ὀρῶσιν ἀλλήλους, καὶ ἀλίσκεται Ἀνθία 10 ὑπὸ τοῦ Ἀβροκόμου, ἠττάται δὲ ὑπὸ Ἐρωτος Ἀβροκόμης καὶ ἐνεώρα τε συνεχέστερον τῇ κόρῃ καὶ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὄψεως ἐθέλων οὐκ ἐδύνατο· κατεῖχε δὲ αὐτὸν ἐγκείμενος 2 ὁ θεός. διέκειτο δὲ καὶ Ἀνθία πονήρως, ὅλοις μὲν καὶ ἀναπεπταμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ Ἀβροκόμου κάλλος 15 εἰσρέον δεχομένη, ἤδη δὲ καὶ τῶν παρθένοις πρεπόντων καταφρονοῦσα· καὶ γὰρ ἐλάλησεν ἂν τι, ἵνα Ἀβροκόμης ἀκούσῃ, καὶ μέρη τοῦ σώματος ἐγύμνωσεν ἂν τὰ δυνατά, ἵνα Ἀβροκόμης ἴδῃ· ὁ δὲ αὐτὸν ἐδεδώκει πρὸς τὴν θέαν καὶ ἦν αἰχμάλωτος τοῦ θεοῦ. 20

3 Καὶ τότε μὲν θύσαντες ἀπηλλάττοντο λυπούμενοι καὶ τῷ τάχει τῆς ἀπαλλαγῆς μεμφόμενοι· <καὶ> ἀλλήλους βλέπειν ἐθέλοντες ἐπιστρεφόμενοι καὶ ὑφιστάμενοι πολλὰς 4 προφάσεις διατριβῆς ἠΰρισκον. ὡς δὲ ἤλθον ἑκάτερος παρ' ἑαυτόν, ἔγνωσαν τότε οἱ κακῶν ἐγεγόνεισαν· καὶ 25 ἔννοια ἐκείνους ὑπήει τῆς ὄψεως θατέρου καὶ ὁ ἔρως ἐν αὐτοῖς ἀνεκαίετο καὶ τὸ περιττὸν τῆς ἡμέρας ἀυξήσαντες τὴν ἐπιθυμίαν, ἐπειδὴ εἰς ὕπνον ἤεσαν, ἐν ἀθρόῳ γίνονται τῷ δεινῷ, καὶ ὁ ἔρως ἐν ἑκατέροις ἦν ἀκατάσχετος.

4 Λαβὼν δὴ τὴν κόμην ὁ Ἀβροκόμης καὶ σπαράξας <καὶ 30

περιρρηξάμενος > τὴν ἐσθῆτα „φεῦ μοι τῶν κακῶν“ εἶπε,
 „τί πέπονθα δυστυχῆς; ὁ μέχρι νῦν ἀνδρικός Ἀβροκόμης,
 ὁ καταφρονῶν Ἔρωτος, ὁ τῷ θεῷ λαιδορούμενος ἐάλωκα
 καὶ νενίκημαι καὶ παρθένῳ δουλεύειν ἀναγκάζομαι, καὶ
 5 φαίνεται τις ἤδη καλλίων ἐμοῦ καὶ θεὸν Ἔρωτα καλῶ. ὦ 2
 πάντα ἄναδρος ἐγὼ καὶ πονηρός· οὐ καρτερήσω νῦν;
 οὐ μενῶ γεννικός; οὐκ ἔσομαι καλλίων Ἔρωτος; νῦν οὐδὲν
 ὄντα θεὸν νικῆσαί με δεῖ. καλὴ παρθένος· τί δέ; τοῖς σοῖς 3
 ὀφθαλμοῖς, Ἀβροκόμη, εὐμορφος Ἀνθία, ἀλλ', ἐὰν θέλῃς,
 10 οὐχὶ σοί. δεδόχθω ταῦτα· οὐκ ἂν Ἔρωτος ποτέ μου κρατή-
 σαι.“

Ταῦτα ἔλεγε, καὶ ὁ θεὸς σφοδρότερος αὐτῷ ἐνέκειτο καὶ 4
 εἶλκεν ἀντιπίπτοντα καὶ ὠδύνα μὴ θέλοντα. οὐκέτι δὴ
 καρτερῶν, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γῆν „νενίκηκας“ εἶπεν, „Ἔρωτος,
 15 μέγα σοι τρόπαιον ἐγήγερται κατὰ Ἀβροκόμου τοῦ σώφρο-
 νος. ἰκέτην ἔχεις ἄσωτον τὸν ἐπὶ σέ καταπεφευγότα τὸν 5
 πάντων δεσπότην. μή με περιίδῃς μηδὲ ἐπὶ πολὺ τιμωρήσῃ
 τὸν θρασύν. ἄπειρος ὢν, Ἔρωτος, ἔτι τῶν σῶν ὑπερηφάνουν·
 ἀλλὰ νῦν Ἀνθίαν ἡμῖν ἀπόδος· γενοῦ μὴ πικρὸς μόνον ἀντι-
 20 λέγοντι, ἀλλ' εὐεργέτης ἠττωμένῳ θεός.“

Ταῦτα ἔλεγεν, ὁ δὲ Ἔρωτος ἔτι ὠργίζετο καὶ μεγάλην τῆς
 ὑπεροφίας ἐνενοεῖτο τιμωρίαν εἰσπράξασθαι τὸν Ἀβρο-
 κόμην. διέκειτο δὲ καὶ ἡ Ἀνθία πονήρως· καὶ οὐκέτι φέρειν 6
 δυναμένη ἐπεγείρει ἑαυτήν, πειρωμένη τοὺς παρόντας
 25 λανθάνειν. „τί“ φησὶν „ὦ δυστυχῆς πέπονθα; παρθένος
 παρ' ἡλικίαν ἐρῶ καὶ ὀδυνῶμαι καινὰ καὶ κόρη μὴ πρέ-
 ποντα. ἐπ' Ἀβροκόμη μαίνομαι καλῶ μὲν, ἀλλ' ὑπερηφάνῳ.

- 7 καὶ τίς ἔσται ὁ τῆς ἐπιθυμίας ὄρος καὶ τί τὸ πέρας τοῦ
κακοῦ; σοβαρὸς οὗτος ἐρώμενος, παρθένος ἐγὼ φρου-
ρουμένη· τίνα βοηθὸν λήψομαι; τίνι πάντα κοινώσομαι;
ποῦ δὲ Ἀβροκόμην ὄψομαι;“
- 5 Ταῦτα ἐκάτερος αὐτῶν δι’ ὅλης νυκτὸς ὠδύρετο, εἶχον 5
δὲ πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς ὄψεις τὰς ἑαυτῶν, τὰς εἰκόνας ἐπὶ
τῆς ψυχῆς ἀλλήλων ἀναπλάττοντες· ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο,
ἦει μὲν Ἀβροκόμης ἐπὶ τὰ συνήθη γυμνάσματα, ἦει δὲ ἡ
2 παρθένος ἐπὶ τὴν ἐξ ἔθους θρησκείαν τῆς θεοῦ. ἦν δὲ αὐτοῖς
καὶ τὰ σώματα ἐκ τῆς παρελθούσης νυκτὸς πεπονηκότα καὶ 10
τὸ βλέμμα ἄθυμον καὶ οἱ χροῶτες ἠλλαγμένοι· καὶ τοῦτο ἐπὶ
3 πολὺ ἐγένετο καὶ πλεον οὐδὲν αὐτοῖς ἦν. ἐν τούτῳ ἐν τῷ
ἱερῷ τῆς θεοῦ διημερεύοντες ἐνεώρων ἀλλήλοις, εἰπεῖν τὸ
ἀληθὲς φόβῳ πρὸς ἑκατέρους αἰδούμενοι· τοσοῦτο δέ·
ἐστέναξεν ἂν ποτε Ἀβροκόμης καὶ ἐδάκρυσεν καὶ προσηύ- 15
4 χετο τῆς κόρης ἀκουούσης ἐλεεινῶς· ἡ δὲ Ἀνθία ἔπασχε
μὲν τὰ αὐτά, πολὺ δὲ μείζονι τῇ συμφορᾷ κατείχετο· εἰ δὲ
ποτε ἄλλας παρθένους ἢ γυναῖκας ἴδοι βλεπούσας εἰς ἐκεῖ-
νον (ἐώρων δὲ ἅπασαι Ἀβροκόμην), δήλη ἦν λυπούμενη,
μὴ παρευδοκιμηθῆ φοβουμένη. εὐχαὶ δὲ αὐτοῖς ἑκα- 20
τέροις ἦσαν πρὸς τὴν θεὸν κοινῇ, λανθάνουσαι μὲν, ἀλλὰ
ἐγίνοντο ὅμοιαι.
- 5 Χρόνου δὲ προϊόντος οὐκέτι τὸ μειράκιον ἐκαρτέρει,
ἤδη δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σῶμα πᾶν ἠφάνιστο καὶ ἡ ψυχὴ κατα-
πεπτώκει, ὥστε ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ τὸν Λυκομήδην καὶ τὴν 25
Θεμιστῶ γεγονέναι, οὐκ εἰδότας μὲν ὅτι εἶη τὸ συμβαῖνον
- 6 Ἀβροκόμη, δεδοικότας δὲ ἐκ τῶν ὄρωμένων. ἐν ὁμοίῳ δὲ
φόβῳ καὶ ὁ Μεγαμήδης καὶ ἡ Εὐίππη [καὶ] περὶ τῆς Ἀν-
θίας καθειστήκεισαν, ὄρωντες αὐτῆς τὸ μὲν κάλλος μαραι-
νόμενον, τὴν δὲ αἰτίαν οὐ φαινομένην τῆς συμφορᾶς. εἰς 30
τέλος εἰσάγουσι παρὰ τὴν Ἀνθίαν μάντις καὶ ἱερέας, ὡς

εὐρήσοντας λύσιν τοῦ δεινοῦ. οἱ δὲ ἐλθόντες ἔθνον τε 7
 ἱερεῖα καὶ ποικίλα ἐπέσπενδον καὶ ἐπέλεγον φωνὰς βαρβα-
 ρικάς, ἐξιλάσκεσθαι τινὰς λέγοντες δαίμονας, καὶ προσ-
 εποίουν ὡς εἶη τὸ δεινὸν ἐκ τῶν ὑποχθονίων θεῶν. πολλὰ δὲ 8
 5 καὶ ὑπὲρ Ἀβροκόμου οἱ περὶ τὸν Λυκομήδην ἔθνον τε καὶ
 ἠῦχοντο· λύσις δὲ οὐδεμία τοῦ δεινοῦ οὐδὲ ἑτέρῳ αὐτῶν
 ἐγίνετο, ἀλλὰ καὶ ἔτι μᾶλλον ὁ ἔρως ἀνεκαίετο. ἔκειντο 9
 μὲν δὴ ἑκάτεροι νοσοῦντες, πάνυ ἐπισφαλῶς διακείμενοι,
 ὅσον οὐδέπω τεθνήξεσθαι προσδοκώμενοι, κατειπεῖν αὐτῶν
 10 τὴν συμφορὰν μὴ δυνάμενοι. τέλος πέμπουσιν οἱ πατέρες
 ἑκατέρων εἰς θεοῦ μαντευσόμενοι τὴν τε αἰτίαν τῆς νόσου
 καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν.

Ὀλίγον δὲ ἀπέχει τὸ ἱερὸν τοῦ ἐν Κολοφῶνι Ἀπόλλωνος· 6
 διάπλους ἀπ' Ἐφέσου σταδίων ὀγδοήκοντα. ἐνταῦθα οἱ
 15 παρ' ἑκατέρων ἀφικόμενοι δέονται τοῦ θεοῦ ἀληθῆ μαν-
 τεύεσθαι· ἐληλύθεσαν δὴ κατὰ ταῦτά. χρᾶ δὲ ὁ θεὸς κοινὰ 2
 ἀμφοτέροις τὰ μαντεύματα ἐμμέτρως. τὰ <δ'> ἔπη τάδε·

Τίπτε ποθεῖτε μαθεῖν νόσου τέλος ἠδὲ καὶ ἀρχήν;
 ἀμφοτέρους μία νοῦσος ἔχει, λύσις ἔνθεν ἀνυστή.
 20 δεινὰ δ' ὄρω τοῖσδεσσι πάθη καὶ ἀνήνυτα ἔργα·
 ἀμφοτέροι φεύξονται ὑπεῖρ ἄλλα λυσσοδίωκτοι,
 δεσμὰ δὲ μοχθήσουσι παρ' ἀνδράσι μιξοθαλάσσοις
 καὶ τάφος ἀμφοτέροις θάλαμος καὶ πῦρ αἰδηλον,
 καὶ ποταμοῦ † Νείλου † παρὰ ῥεύμασιν Ἰσιδι σεμνῆ
 25 σωτείρη μετόπισθε παραστῆς ὄλβια δῶρα.
 ἀλλ' ἔτι πού μετὰ πῆματ' ἀρείονα πότμον ἔχουσι.

Ταῦτα ὡς ἐκομίσθη τὰ μαντεύματα εἰς Ἐφεσον, εὐθὺς 7
 μὲν οἱ πατέρες αὐτῶν ἦσαν ἐν ἀμηχανίᾳ καὶ τὸ δεινὸν ὅ τι

- ἦν πάνυ ἠπόρουν· συμβάλλειν δὲ τὰ τοῦ θεοῦ λόγια οὐκ ἐδύνατο· οὔτε γὰρ τίς ἢ νόσος οὔτε τίς ἢ φυγή, οὔτε τίνα τὰ δεσμὰ οὔτε ὁ τάφος τίς οὔτε ὁ ποταμὸς τίς οὔτε τίς ἢ
- 2 ἐκ τῆς θεοῦ βοήθεια. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς πολλὰ βουλευομέ-
νοις παραμυθήσασθαι τὸν χρησμὸν ὡς οἶόν τε καὶ συζεῦ- 5
ξαι γάμῳ τοὺς παῖδας, ὡς τοῦτο καὶ τοῦ θεοῦ βουλομένου
δι' ὧν ἐμαντεύσατο. ἔδόκει δὴ ταῦτα καὶ διέγνωσαν μετὰ
τὸν γάμον ἐκπέμψαι χρόνῳ τινὶ ἀποδημήσοντας αὐτούς.
- 3 Μεστὴ μὲν ἤδη ἢ πόλις ἦν τῶν εὐωχουμένων, πάντα δ'
ἦν ἐστεφανωμένα καὶ διαβόητος ὁ μέλλον γάμος· ἔμακα- 10
ρίζετο δὲ ὑπὸ πάντων ὁ μὲν οἶαν ἄξεται γυναῖκα, <τὴν> Ἀνθί-
4 αν, ἢ δὲ οἶω μειρακίῳ συγκατακλιθήσεται. ὁ δὲ Ἀβροκόμης
ὡς ἐπύθετο καὶ τὸν χρησμὸν καὶ τὸν γάμον, ἐπὶ μὲν τῷ
τὴν Ἀνθίαν ἔξειν μεγάλως ἔχαιρεν· ἐφόβει δὲ αὐτὸν οὐδὲν
τὰ μεμαντευμένα, ἀλλ' ἔδόκει παντὸς εἶναι δεινοῦ τὰ παρ- 15
όντα ἠδίονα. κατὰ ταῦτα δὲ καὶ ἡ Ἀνθία ἤδετο μὲν ὅτι
Ἀβροκόμην ἔξει· τίς δὲ ἢ φυγή ἢ τίνες αἱ συμφοραὶ κατε-
φρόνει, πάντων τῶν ἐσομένων κακῶν Ἀβροκόμην ἔχουσα
παραμυθίαν.
- 8 Ὡς οὖν ἐφέστηκεν ὁ τῶν γάμων καιρὸς, καὶ παννυχίδες 20
ἤγοντο καὶ ἱερεῖα πολλὰ ἐθύετο τῇ θεῷ. καὶ ἐπειδὴ ταῦτα
ἐκτετέλεστο, ἠκούσης τῆς νυκτὸς (βραδύνειν δὲ πάντα
ἔδόκει Ἀβροκόμη καὶ Ἀνθία) ἤγον τὴν κόρην εἰς τὸν θάλα-
μον μετὰ λαμπάδων, τὸν ὑμέναιον ἄδοντες, ἐπευφημοῦν-
2 τες, καὶ εἰσαγαγόντες κατέκλινον. ἦν δὲ αὐτοῖς ὁ θάλαμος 25
πεποιημένος· κλίνη χρυσῇ στρώμασιν ἔστρωτο πορφυ-
ροῖς καὶ ἐπὶ τῆς κλίνης Βαβυλωνία ἐπεποίκιλτο σκηνή·
παίζοντες Ἔρωτες, οἱ μὲν Ἀφροδίτην θεραπεύοντες

(ἦν δὲ καὶ Ἀφροδίτης εἰκὼν), οἱ δὲ ἰππεύοντες Ναβαταίαις
 στρουθοῖς, οἱ δὲ στεφάνους πλέκοντες, οἱ δὲ ἄνθη φέροντες·
 ταῦτα ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει τῆς σκηνῆς· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ 3
 Ἄρης ἦν οὐχ ὠπλισμένος, ἀλλ' ὡς πρὸς ἐρωμένην τὴν
 5 Ἀφροδίτην κεκοσμημένος, ἐστεφανωμένος, χλαμύδα ἔχων·
 Ἔρως αὐτὸν ὠδήγει, λαμπάδα ἔχων ἡμμένην. ὑπ' αὐτῇ τῇ
 σκηνῇ κατέκλιναν τὴν Ἀνθίαν, ἀγαγόντες πρὸς τὸν Ἄβρο-
 κόμη, ἐπέκλεισάν τε τὰς θύρας.

Τοῖς δὲ ἑκατέροις πάθος συνέβη ταῦτόν, καὶ οὔτε προσ- 9
 10 εἰπεῖν ἔτι ἀλλήλους ἠδύναντο οὔτε ἀντιβλέπειν τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς, ἔκειντο δὲ ὑφ' ἠδονῆς παρειμένοι, αἰδούμενοι, φοβού-
 μενοι, πνευστιῶντες, καιόμενοι· ἐπάλλετο δὲ αὐτοῖς τὰ
 σώματα καὶ ἐκραδαίνοντο αὐτοῖς αἱ ψυχαί. ὁψὲ δὲ ὁ Ἄβρο- 2
 κόμης ἀνενεγκὼν περιέλαβε τὴν Ἀνθίαν· ἡ δὲ ἐδάκρυε τῆς
 15 ψυχῆς αὐτῆς σύμβολα προπεμπούσης τῆς ἐπιθυμίας τὰ
 δάκρυα. καὶ ὁ Ἄβροκόμης „ὦ τῆς ἐμοῦ“ φησὶ „ποθεινοτά-
 τῆς νυκτός, ἦν μόλις ἀπειλήφα, πολλὰς πρότερον νύκτας
 δυστυχήσας. ὦ φωτὸς ἠδίων ἐμοὶ κόρη καὶ τῶν πώποτε 3
 λαλουμένων εὐτυχεστέρα· τὸν ἐραστήν ἔχεις ἄνδρα, μεθ'
 20 οὗ ζῆν καὶ ἀποθανεῖν ὑπάρξαι γυναικὶ σώφρονι.“ εἰπὼν
 κατεφίλει τε καὶ ὑπεδέχετο τὰ δάκρυα, καὶ αὐτῷ ἐδόκει
 παντὸς μὲν εἶναι νέκταρος ποτιμώτερα [τὰ δάκρυα], παντὸς
 δὲ τοῦ πρὸς ὀδύνην φαρμάκου δυνατώτερα. ἡ δὲ ὀλίγα 4
 αὐτὸν προσφθεγξαμένη „ναὶ“ φησὶν „Ἄβροκόμη, δοκῶ
 25 σοι καλή, καὶ μετὰ τὴν σὴν εὐμορφίαν ἀρέσκω σοι; ἄναν-
 δρε καὶ δειλέ, πόσον ἐβράδυνας ἐρῶν χρόνον, πόσον ἡμέλη-
 σας; ἀπὸ τῶν ἐμαντῆς κακῶν ἃ πέπονθας οἶδα. ἀλλ' ἰδοῦ, 5

- δάκρυα μὲν ὑποδέχου τὰμά, καὶ ἡ καλή σου κόμη πινέτω
 πόμα [τὸ] ἐρωτικόν, καὶ συμφύντες ἀλλήλοις ἀναμιγῶ-
 μεν, καταβρέχωμεν δὲ καὶ τοὺς στεφάνους τοῖς παρ' ἀλλή-
 6 λων δάκρυσιν, ἵν' ἡμῖν καὶ οὗτοι συνερῶσιν.“ εἰποῦσα
 ἅπαν μὲν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἠσπάζετο, ἅπασαν δὲ τὴν 5
 κόμην τοῖς αὐτῆς ὀφθαλμοῖς προσετίθει καὶ τοὺς στε-
 φάνους ἀνελάμβανε καὶ τὰ χεῖλη τοῖς χείλεσι φιλοῦσα
 συνηρμόκει, καὶ ὅσα ἐνενόουν, διὰ τῶν χειλέων ἐκ ψυχῆς
 εἰς τὴν θατέρου ψυχὴν [διὰ τοῦ φιλήματος] παρεπέμπετο.
 7 φιλοῦσα δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς „ὦ“ φησι „πολλάκις 10
 με λυπήσαντες ὑμεῖς, ὦ τὸ πρῶτον ἐνθέντες τῇ ἐμῇ κέν-
 τρον ψυχῆ, οἱ τότε μὲν σοβαροί, νῦν δὲ ἐρωτικοί, καλῶς
 μοι διηκονήσατε, καὶ τὸν ἔρωτα τὸν ἐμὸν καλῶς εἰς τὴν
 8 Ἄβροκόμου ψυχὴν ὠδηγήσατε. τοιγαροῦν ὑμᾶς πολλὰ
 φιλῶ καὶ ὑμῖν ἐφαρμόζω τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς ἐμούς, τοὺς 15
 Ἄβροκόμου διακόνοους· ὑμεῖς δὲ αἰεὶ βλέποιτε ταῦτά, καὶ
 μήτε Ἄβροκόμη ἄλλην δείξητε καλήν, μήτε ἐμοὶ δόξη τις
 ἄλλος εὐμορφος· ἔχετε ψυχάς, ἃς αὐτοὶ ἐξεκαύσατε· ταύ-
 τας ὁμοίως τηρήσατε.“
 9 Ταῦτα εἶπε, καὶ περιφύντες ἀνεπαύοντο καὶ τὰ πρῶτα 20
 τῶν Ἀφροδίτης ἔργων ἀπήλανον· ἐφιλονείκουν δὲ δι'
 ὅλης νυκτὸς πρὸς ἀλλήλους, φιλοτιμούμενοι τίς φανεῖται
 μᾶλλον ἐρῶν.
 10 Ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἀνίσταντο πολὺ μὲν ἠδίονες,
 πολὺ δὲ εὐθυμότεροι, ἀπολαύσαντες ἀλλήλων ὧν ἐπεθύμη- 25
 2 σαν χρόνῳ πολλῷ. ἑορτὴ δὲ ἦν ἅπας ὁ βίος αὐτοῖς καὶ
 μεστὰ εὐωχίας πάντα καὶ ἤδη καὶ τῶν μεμαντευμένων
 λήθη· ἀλλ' οὐχὶ τὸ εἶμαρμένον ἐπελέληστο, [ἀλλ'] οὐδὲ
 3 ὅτῳ ἐδόκει ταῦτα θεῶ ἡμέλει. χρόνου δὲ διεληθόντος ὀλί-

γου ἔγνωσαν οἱ πατέρες ἐκπέμπειν αὐτοὺς τῆς πόλεως
 κατὰ τὰ βεβουλευμένα· ἤμελλον τε γὰρ ἄλλην ὄψεσθαι
 γῆν καὶ ἄλλας πόλεις καὶ τὸν τοῦ θεοῦ χρησμόν, ὡς οἶόν
 τε ἦν, παραμυθήσασθαι ἀπαλλαγέντες χρόνῳ τινὶ Ἐφέ-
 5 σου. παρεσκευάζετο δὴ πάντα αὐτοῖς πρὸς τὴν ἔξοδον, 4
 ναῦς τε μεγάλη καὶ ναῦται πρὸς ἀναγωγὴν ἔτοιμοι, καὶ τὰ
 ἐπιτήδεια ἐνεβάλλοντο, πολλὴ μὲν ἐσθῆς καὶ ποικίλη,
 πολὺς δὲ ἄργυρος καὶ χρυσός, ἢ τε τῶν σιτίων ὑπερβάλ-
 λουσα ἀφθονία. θυσίαι δὲ πρὸ τῆς ἀναγωγῆς τῇ Ἀρτέμιδι 5
 10 καὶ εὐχαὶ τοῦ δήμου παντὸς καὶ δάκρυα πάντων, ὡς μελ-
 λόντων ἀπαλλάττεσθαι παίδων κοινῶν. ἦν δὲ ὁ πλοῦς αὐτοῖς
 ἐπ' Αἴγυπτον παρεσκευασμένος. ὡς δ' ἦλθεν ἡ τῆς ἀν- 6
 αγωγῆς ἡμέρα, πολλοὶ μὲν οἰκέται, πολλαὶ δὲ θεράπαιναι
 <ἐπέβαινον>· μελλούσης δὲ τῆς νεῶς ἐπανάξασθαι, πᾶν
 15 μὲν τὸ Ἐφεσίων <πληθος> παρῆν παραπεμπόντων, πολλαὶ
 δὲ καὶ τῶν <ἱερείων> μετὰ λαμπάδων καὶ θυσιῶν. ἐν τούτῳ 7
 μὲν οὖν ὁ Λυκομήδης καὶ ἡ Θεμιστώ, πάντων ἅμα ἐν
 ὑπομνήσει γενόμενοι, τοῦ χρημοῦ, τοῦ παιδός, τῆς ἀποδη-
 μίας, ἔκειντο εἰς γῆν ἀθυμοῦντες· ὁ δὲ Μεγαμήδης καὶ ἡ
 20 Εὐλίπη ἐπεπόνθησαν μὲν τὰ αὐτά, εὐθυμότεροι δὲ ἦσαν,
 τὰ τέλη σκοποῦντες τῶν μεμαντευμένων. ἤδη μὲν οὖν 8
 ἐθορύβουν οἱ ναῦται, καὶ ἐλύετο τὰ πρυμνήσια, καὶ ὁ κυβερ-
 νήτης τὴν αὐτοῦ χώραν κατελάμβανε, καὶ ἡ ναῦς ἀπεκι-
 νεῖτο. βοή δὲ τῶν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν τῇ νηὶ πολλὴ 9
 25 <καὶ> συμμιγῆς, τῶν μὲν „ὦ παῖδες“ λεγόντων „φίλτατοι,
 ἄρα ἔτι ὑμᾶς οἱ φύντες ὀψόμεθα;“ τῶν δὲ „ὦ πατέρες,

- ἄρα ὑμᾶς ἀποληψόμεθα;“ δάκρυα δὴ καὶ οἰμωγή, καὶ ἕκαστος ὀνομαστὶ τὸν οἰκεῖον ἐκάλει μέγα, εἰς ὑπόμνησιν
 10 ἀλλήλοις ἐγκαταλείποντες τὸ ὄνομα. ὁ δὲ Μεγαμήδης φιάλην λαβὼν καὶ ἐπισπένδων ἠϋχετο ὡς ἐξάκουστον εἶναι τοῖς ἐν τῇ νηί, „ὦ παῖδες“ λέγων, „μάλιστα μὲν εὐτυχοῖτε 5 καὶ φύγοιτε τὰ σκληρὰ τῶν μαντευμάτων, καὶ ὑμᾶς ἀνασωθέντας ὑποδέξαιντο Ἐφέσιοι, καὶ τὴν φιλτάτην ἀπολάβοιτε πατρίδα· εἰ δὲ ἄλλο <τι> συμβαίῃ, τοῦτο μὲν ἴστε οὐδὲ ἡμᾶς ἔτι ζησομένους· προΐεμεν δὲ ὑμᾶς ὁδὸν μὲν δυστυχῆ ἀλλ’ ἀναγκαίαν.“ 10
- 11 Ἐτι λέγοντα ἐξιόντα ἐπέσχε τὰ δάκρυα· καὶ οἱ μὲν ἀπήεσαν εἰς τὴν πόλιν, τοῦ πλήθους αὐτοὺς θαρρεῖν παρακαλοῦντος, ὁ δὲ Ἀβροκόμης καὶ ἡ Ἀνθία ἀλλήλοις περιφύοντες ἔκειντο πολλὰ ἀνανοοῦντες, τοὺς πατέρας οἰκτεῖροντες, τῆς πατρίδος ἐπιθυμοῦντες, τὸν χρησμὸν δεδοικότες, 15 τὴν ἀποδημίαν ὑποπτεύοντες· παρεμυθεῖτο δ’ αὐτοὺς 2 εἰς ἅπαντα ὁ μετ’ ἀλλήλων πλοῦς. κάκεινήν μὲν τὴν ἡμέραν οὐρίῳ χρησάμενοι πνεύματι, διανύσαντες τὸν πλοῦν εἰς Σάμον κατήντησαν τὴν τῆς Ἥρας ἱερὰν νῆσον· κἀνταῦθα θύσαντες καὶ δειπνοποιησάμενοι, πολλὰ εὐξάμενοι 20 3 τῆς νυκτὸς ἐπιγυνομένης ἐπανήγοντο. καὶ ἦν ὁ πλοῦς αὐτοῖς οὐριος· λόγοι δὲ ἐν αὐτοῖς πολλοὶ πρὸς ἀλλήλους· „ἄρα ἡμῖν ὑπάρξει συγκαταβιῶναι μετ’ ἀλλήλων;“ καὶ δὴ ποτε ὁ Ἀβροκόμης μέγα ἀναστενάξας, ἐν ὑπομνήσει τῶν ἑαυτοῦ γενόμενος „Ἀνθία“ ἔφησε, „τῆς ψυχῆς μοι 25 ποθεινότερα, μάλιστα μὲν εὐτυχεῖν εἶη καὶ σῶζεσθαι 4 μετ’ ἀλλήλων· ἂν δ’ ἄρα τι ἦ πεπρωμένον παθεῖν, καί πως ἀλλήλων ἀπαλλαγῶμεν, ὁμόσωμεν ἑαυτοῖς, φιλτάτη, ὡς σὺ μὲν ἐμοὶ μενεῖς ἀγνή καὶ ἄλλον ἄνδρα οὐχ ὑπομε-

νεῖς, ἐγὼ δὲ ὅτι οὐκ <ἂν> ἄλλη γυναικὶ συνοικήσαιμι.“
 ἀκούουσα δὲ Ἀνθία μέγα ἀνωλόλυξε καὶ „τί τοῦτο“ 5
 ἔφησεν „Ἄβροκόμη, πεπίστευκας ὅτι, ἐὰν ἀπαλλαγῶ σοῦ,
 περὶ ἀνδρὸς ἔτι καὶ γάμου σκέφομαι, ἥτις οὐδὲ ζήσομαι
 5 τὴν ἀρχὴν ἀνευ σοῦ; ὡς ὁμνύω τέ σοι τὴν πάτριον ἡμῖν
 θεόν, τὴν μεγάλην Ἐφεσίων Ἄρτεμιν, καὶ ταύτην ἦν δι-
 ανύομεν θάλατταν καὶ τὸν ἐπ’ ἀλλήλοις ἡμᾶς καλῶς
 ἐκμήναντα θεόν, ὡς ἐγὼ καὶ βραχὺ τι ἀποσπασθεῖσα σοῦ
 οὔτε ζήσομαι οὔτε τὸν ἥλιον ὄψομαι.“ ταῦτα ἔλεγεν ἡ 6
 10 Ἀνθία· ἐπώμνυε δὲ καὶ ὁ Ἄβροκόμης, καὶ ὁ καιρὸς αὐτῶν
 ἐποίει τοὺς ὄρκους φοβερωτέρους.

Ἐν τούτῳ δὲ ἡ ναῦς Κῶ μὲν παραμείβει καὶ Κνίδον,
 κατεφαίνεται δ’ ἡ Ῥοδίον νῆσος μεγάλη καὶ καλή· καὶ
 αὐτοὺς ἐνταῦθα ἔδει καταχθῆναι πάντως· δεῖν γὰρ ἔφα-
 15 σκον οἱ ναῦται καὶ ὑδρεύσασθαι καὶ αὐτοὺς ἀναπαύσασθαι,
 μέλλοντας εἰς μακρὸν ἐμπεσεῖσθαι πλοῦν.

Κατήγετο δὲ ἡ ναῦς εἰς Ῥόδον καὶ ἐξέβαινον οἱ ναῦται, 12
 ἐξήκει δὲ ὁ Ἄβροκόμης ἔχων μετὰ χεῖρα τὴν Ἀνθίαν· συν-
 ἦσαν δὲ πάντες οἱ Ῥόδιοι, τὸ κάλλος τῶν παίδων κατα-
 20 πεπληγότες, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις τῶν ἰδόντων παρηλθε
 σιωπῶν· ἀλλ’ οἱ μὲν ἔλεγον ἐπιδημίαν αἰσίων θεῶν, οἱ
 δὲ προσεκύνουν καὶ προσηύχοντο. ταχὺ δὲ δι’ ὅλης τῆς
 πόλεως διεπεφοιτῆκει τὸ ὄνομα Ἄβροκόμου καὶ Ἀνθίας.
 ἐπεύχονται δὲ αὐτοῖς δημοσίᾳ καὶ θυσίας τε θύουσι πολ- 2
 25 λὰς καὶ ἑορτὴν ἄγουσι τὴν ἐπιδημίαν αὐτῶν. οἱ δὲ τὴν τε
 πόλιν ἅπασαν ἐξιστόρησαν καὶ ἀνέθεσαν εἰς τὸ τοῦ Ἥλιου

ἱερὸν πανοπλίαν χρυσῆν καὶ ἐπέγραψαν εἰς ὑπόμνημα ἐπί-
γραμμα τῶν ἀναθέντων·

Οἱ ξεῖνοι [κλεινοὶ] τάδε σοι χρυσήλατα τεύχε' ἔθηκαν,
Ἀνθία Ἀβροκόμης θ', ἱερῆς Ἐφέσιοιο πολῖται.

- 3 Ταῦτα ἀναθέντες, ὀλίγας ἡμέρας ἐν τῇ νήσῳ μείναντες, 5
ἐπειγόντων τῶν ναυτῶν ἀνήγοντο ἐπισιτισάμενοι· παρ-
έπεμπε δὲ αὐτοὺς ἅπαν τὸ Ῥοδίων πλῆθος. καὶ τὰ μὲν πρῶ-
τα ἐφέροντο οὐρίῳ πνεύματι, καὶ ἦν αὐτοῖς ὁ πλοῦς ἀσμέ-
νοις, κακείνην τε τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα ἐφέ-
ροντο ἀναμετροῦντες τὴν Αἰγυπτίαν καλουμένην θάλατ- 10
ταν· τῇ δὲ δευτέρῃ ἐπέπαυτο μὲν ὁ ἄνεμος, γαλήνη δὲ καὶ
ὁ πλοῦς βραδὺς καὶ ναυτῶν ῥαθυμία καὶ πότος ἐν τού-
4 τῳ καὶ μέθῃ καὶ ἀρχὴ τῶν μεμαντευμένων. τῷ δὲ Ἀβρο-
κόμῃ ἐφίσταται γυνὴ ὀφθῆναι φοβερά, τὸ μέγεθος ὑπὲρ
ἄνθρωπον, ἐσθῆτα ἔχουσα φοινικῆν· ἐπιστᾶσα δὲ τὴν ναῦν 15
ἐδόκει καίειν καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπόλλυσθαι, αὐτὸν δὲ
μετὰ τῆς Ἀνθίας διανήχεσθαι. ταῦτα ὡς εὐθύς εἶδεν ἐτα-
ράχθη καὶ προσεδόκα τι δεινὸν ἐκ τοῦ ὀνειράτος· καὶ τὸ
δεινὸν ἐγένετο.
- 13 Ἐτυχον μὲν ἐν Ῥόδῳ πειραταὶ παρορμουῦντες αὐτοῖς, 20
Φοίνικες τὸ γένος, ἐν τριήρει μεγάλῃ· παρώρμονον δὲ ὡς
φορτίον ἔχοντες καὶ πολλοὶ καὶ γεννικοί. οὗτοι κατα-
μεμαθήκεσαν <ἐν> τῇ νηὶ ὅτι χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ
2 ἀνδράποδα πολλὰ καὶ τίμια. διέγνωσαν οὖν ἐπιθέμενοι
τοὺς μὲν ἀντιμαχομένους ἀποκτιννύειν, τοὺς δὲ ἄλλους 25
ἄγειν εἰς Φοινίκην πρᾶθησομένους καὶ τὰ χρήματα· κατε-
3 φρόνον δὲ ὡς οὐκ ἀξιομάχων αὐτῶν. τῶν δὲ πειρατῶν

ὁ ἔξαρχος Κόρυμβος ἐκαλεῖτο, νεανίας ὀφθῆναι μέγας, φο-
 βερὸς τὸ βλέμμα· κόμη ἦν αὐτῷ αὐχμηρὰ καθειμένη. ὡς 4
 δὲ ταῦτα οἱ πειραταὶ ἐβουλεύσαντο, τὰ μὲν πρῶτα παρέ-
 πλεον ἡσυχῇ τοῖς περὶ <τὸν> Ἀβροκόμην· τελευταῖον δέ (ἦν
 5 μὲν περὶ μέσον ἡμέρας, ἔκειντο δὲ πάντες οἱ ἐν τῇ νηὶ ὑπὸ
 μέθης καὶ ῥαθυμίας οἱ μὲν καθεύδοντες, οἱ δὲ ἀλύοντες)
 ἐφίστανται [δὲ] αὐτοῖς οἱ περὶ τὸν Κόρυμβον ἐλαυνο-
 μένη τῇ νηὶ [τριήρης ἦν] σὺν ὀξύτητι πολλῇ. ὡς δὲ πλη- 5
 σίον ἐγένοντο, ἀνεπήδησαν ἐπὶ τὴν ναῦν ὀπλισμένοι, τὰ
 10 ξίφη γυμνὰ ἔχοντες· κἀνταῦθα οἱ μὲν ἐρρίπτουν ἑαυτοὺς
 ὑπ' ἐκπλήξεως εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπώλλυντο, οἱ δὲ
 ἀμύνεσθαι θέλοντες ἀπεσφάζοντο. ὁ δὲ Ἀβροκόμης καὶ ἡ 6
 Ἀνθία προστρέχουσι τῷ Κορύμβῳ τῷ πειρατῇ, καὶ λαβό-
 μενοι τῶν γονάτων αὐτοῦ „τὰ μὲν χρήματα“ ἔφασαν „ὦ
 15 δέσποτα, καὶ ἡμᾶς οἰκέτας ἔχε, φεῖσαι δὲ τῆς ψυχῆς
 καὶ μηκέτι φόνευσέ τοὺς ἐκόντας ὑποχειρίους σοι γενο-
 μένους· μὴ πρὸς αὐτῆς θαλάσσης, μὴ πρὸς δεξιᾶς τῆς
 σῆς· ἀγαγὼν δὲ ἡμᾶς ὅποι θέλεις, ἀπόδου τοὺς σοὺς
 οἰκέτας· μόνον οἰκτεῖρον ἡμᾶς ὑφ' ἐνὶ ποιήσας δεσπότη.“
 20 Ἀκούσας ὁ Κόρυμβος εὐθύς μὲν ἐκέλευσε φείσασθαι 14
 φονεύοντας, μεταθέμενος δὲ τὰ τιμιώτερα τῶν φορτίων
 καὶ τὸν Ἀβροκόμην καὶ τὴν Ἀνθίαν ἄλλους τέ τινας τῶν
 οἰκετῶν ὀλίγους ἐνέπρησε τὴν ναῦν, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες
 κατεφλέχθησαν· τὸ γὰρ πάντα ἄγειν οὔτε ἐδύνατο οὔτε
 25 ἀσφαλὲς ἐώρα. ἦν δὲ τὸ θέαμα ἐλεεινόν, τῶν μὲν ἐν τῇ τρι- 2
 ἡρει ἀναγομένων, τῶν δὲ ἐν τῇ νηὶ φλεγομένων τὰς χει-
 ς ἐκτεινόντων καὶ ὀλοφυρομένων. καὶ οἱ μὲν ἔλεγον· „ποῖ 3
 ποτε ἀχθήσεσθε, δεσπότη; τίς ὑμᾶς ὑποδέξεται γῆ; καὶ
 τίνα πόλιν οἰκήσετε;“, οἱ δέ· „ὦ μακάριοι, μέλλοντες ἀπο-
 30 θνήσκειν εὐτυχῶς πρὸ τοῦ πειραθῆναι δεσμῶν, πρὸ τοῦ
 δουλείαν ληστρικὴν ἰδεῖν.“ ταῦτα λέγοντες οἱ μὲν ἀν-

- 4 ἤγοντο, οἱ δὲ κατεφλέγοντο. ἐν τούτῳ δὲ ὁ τροφεὺς τοῦ
 Ἀβροκόμου πρεσβύτης ἤδη, σεμνὸς ἰδεῖν καὶ διὰ τὸ γῆρας
 ἔλεινός, οὐκ ἐνεγκὼν ἀναγόμενον τὸν Ἀβροκόμην, ῥίψας
 ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν ἐνήχετο ὡς καταληψόμενος τὴν
 τριήρη, „ποῖ με καταλείψεις, τέκνον“ λέγων „τὸν γέροντα, 5
 5 τὸν παιδαγωγόν; ποῖ δὲ ἀπερχόμενος, Ἀβροκόμη; αὐτὸς
 ἀπόκτεινόν με τὸν δυστυχῆ καὶ θάψον· τί γὰρ ἐστὶ μοι
 ζῆν ἄνευ σοῦ;“ ταῦτα ἔλεγε καὶ τέλος ἀπελπίσας ἔτι
 Ἀβροκόμην ὄψεσθαι, παραδοὺς ἑαυτὸν τοῖς κύμασιν ἀπέ-
 6 θανε. τοῦτο δὲ καὶ Ἀβροκόμη πάντων ἦν ἔλεινότατον· 10
 καὶ γὰρ τὰς χεῖρας ἐξέτεινε τῷ πρεσβύτῃ καὶ τοὺς πειρα-
 τὰς ἀναλαμβάνειν παρεκάλει· οἱ δὲ οὐδένα λόγον ποιησά-
 μενοι, διανύσαντες ἡμέραις τρισὶ τὸν πλοῦν κατήχθησαν
 εἰς πόλιν τῆς Φοινίκης Τύρον, ἔνθα ἦν τοῖς πειραταῖς τὰ
 7 οἰκειᾶ. ἤγον δὲ αὐτοὺς εἰς αὐτὴν μὲν τὴν πόλιν οὐχί, εἰς 15
 πλησίον δέ τι χωρίον ἀνδρὸς ἄρχοντος ληστηρίου, Ἀψύρτου
 τοῦνομα, οὗ καὶ ὁ Κόρυμβος ἦν ὑπηρέτης ἐπὶ μισθῷ καὶ
 μέρει τῶν λαμβανομένων. ἐν δὲ τῷ τοῦ πλοῦ διαστήματι
 ἐκ πολλῆς τῆς καθ' ἡμέραν ὄψεως ἐρᾶ ὁ Κόρυμβος τοῦ
 Ἀβροκόμου [καὶ] σφοδρὸν ἔρωτα, καὶ αὐτὸν ἢ πρὸς τὸ μει- 20
 ράκιον συνήθεια ἐπὶ πλέον ἐξέκαιε.
- 15 Καὶ ἐν μὲν τῷ πλῶ οὔτε πείσαι δυνατὸν ἐδόκει εἶναι·
 ἑώρα γὰρ ὡς διάκειται μὲν ὑπὸ ἀθυμίας πονήρως, ἑώρα
 δὲ καὶ τῆς Ἀνθίας ἐρῶντα· ἀλλὰ καὶ τὸ βιάζεσθαι χαλε-
 πὸν εἶναι αὐτῷ κατεφαίνετο· ἐδεδοίκει γὰρ μή τι ἑαυτὸν 25
 2 ἐργάσεται δεινόν· ἐπεὶ δὲ κατήχθησαν εἰς Τύρον, οὐκέτι
 καρτερῶν τὰ μὲν πρῶτα ἐθεράπευε τὸν Ἀβροκόμην καὶ
 θαρρεῖν παρεκάλει καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν προσέφερεν·
 3 ὁ δὲ ἔλεοῦντα τὸν Κόρυμβον ἐνόμιζεν αὐτοῦ ποιεῖσθαι τὴν
 ἐπιμέλειαν· τὸ δεύτερον δὲ ἀνακοινοῦται ὁ Κόρυμβος τὸν 30

ἔρωτα τῶν συλληστῶν τινι, *Εὐξείνω* τὸ ὄνομα, καὶ δεῖται
 βοηθὸν γενέσθαι καὶ συμβουλευῆσαι τίνι τρόπῳ δυνήσεται
 πείσαι τὸ μειράκιον. ὁ δὲ *Εὐξεινος* ἄσμενος ἀκούει τὰ περὶ 4
 τοῦ *Κορύμβου*· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπ' *Ἀνθία* διέκειτο πονήρως
 5 καὶ ἦρα τῆς κόρης σφοδρὸν ἔρωτα· λέγει δὲ πρὸς τὸν *Κό-*
ρυμβον καὶ τὰ αὐτοῦ καὶ συνεβούλευσε μὴ ἐπὶ πλεον ἐπ-
 ανιασθαι, ἀλλὰ ἔργου ἔχεσθαι· „καὶ γὰρ“ ἔφη „σφόδρα 5
 ἀγεννὲς κινδυνεύοντας καὶ παραβαλλομένους μὴ ἀπολαύ-
 ειν μετὰ ἀδείας ὧν ἐκτησάμεθα πόνῳ· δυνησόμεθα δὲ
 10 αὐτοῦς“ ἔλεγεν „ἔξαιρέτους παρὰ *Ἀψύρτου* λαβεῖν
 δωρεάν.“ ταῦτα εἰπὼν ῥαδίως ἔπειθεν αὐτὸν ἐρῶντα. καὶ 6
 δὴ συντίθενται κατὰ ταῦτα τοὺς ὑπὲρ ἀλλήλων ποιή-
 σασθαι λόγους καὶ πείθειν οὗτος μὲν *Ἀβροκόμην*, *Κόρυμ-*
βος δὲ *Ἀνθίαν*.

15 <Ὁ δὲ *Ἀβροκόμης* καὶ ἡ *Ἀνθία*> ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ 16
 ἔκειντο ἄθυμοι, πολλὰ προσδοκῶντες, ἀλλήλοις διαλε-
 γόμενοι, συνεχὲς ὀμνύοντες τηρήσειν τὰ συγκείμενα.
 ἔρχονται δὴ πρὸς αὐτοὺς ὁ *Κόρυμβος* καὶ ὁ *Εὐξεινος* καὶ 2
 φράσαντες ἰδία τι θέλειν εἰπεῖν, ἀπάγουσι καθ' αὐτοὺς ὁ
 20 μὲν τὴν *Ἀνθίαν*, ὁ δὲ τὸν *Ἀβροκόμην*. τοῖς δὲ αἷ τε ψυχαὶ
 ἐκραδαίνοντο καὶ οὐδὲν ὑγιὲς ὑπενόουν.

Λέγει οὖν ὁ *Εὐξεινος* πρὸς τὸν *Ἀβροκόμην* ὑπὲρ *Κορύμ-* 3
βου· „μειράκιον, εἰκὸς μὲν ἐπὶ τῇ συμφορᾷ φέρειν χαλεπῶς,
 οἰκέτην μὲν ἐξ ἐλευθέρου γενόμενον, πένητα δὲ ἀντ' εὐ-
 25 δαίμονος· δεῖ δέ σε τῇ τύχῃ πάντα λογίσασθαι καὶ στέρ-
 γειν τὸν κατέχοντα δαίμονα καὶ τοὺς γενομένους δεσπότης
 ἀγαπᾶν. ἴσθι γὰρ ὡς ἔνεστί σοι καὶ εὐδαιμοσύνην καὶ 4
 ἐλευθερίαν ἀπολαβεῖν, εἰ θελήσεις πείθεσθαι τῷ δεσπότη
Κορύμβῳ· ἐρᾷ γὰρ σοῦ σφοδρὸν ἔρωτα καὶ πάντων ἔτοι-

- μός ἐστι δεσπότην ποιεῖν τῶν ἑαυτοῦ. πείση δὲ χαλεπὸν
 μὲν οὐδέν, εὐνούστερον δὲ σεαυτῷ τὸν δεσπότην ἐργάση.
 5 ἐννόησον δὲ ἐν οἷς ὑπάρχεις· βοηθὸς μὲν οὐδεὶς, γῆ δὲ αὕτη
 ξένη καὶ δεσπότην λησται καὶ οὐδεμία τιμωρίας ἀποφυγῆ
 ὑπερηφανήσαντι Κόρυμβον. τί δέ σοι γυναικὸς δεῖ νῦν καὶ 5
 πραγμάτων, τί δὲ ἐρωμένης τηλικῶδε ὄντι; πάντα ἀπόρρι-
 ψον, πρὸς μόνον δεῖ σε τὸν δεσπότην βλέπειν, τούτῳ
 6 κελεύσαντι ὑπακούειν.“ ἀκούσας ὁ Ἀβροκόμης εὐθύς μὲν
 ἀχανῆς ἦν καὶ οὔτε τι ἀποκρίνεσθαι ἠΰρισκεν, ἐδάκρυσεν
 δὲ καὶ ἀνέστενε πρὸς αὐτὸν ἀφορῶν, εἰς οἷα ἄρα ἐλήλυθε· 10
 καὶ δὴ λέγει πρὸς τὸν Εὐξείνου· „ἐπίτρεψον, δέσποτα,
 βουλεύσασθαι βραχύ, καὶ πρὸς πάντα ἀποκρινοῦμαί σοι
 τὰ ῥηθέντα.“
 7 Καὶ ὁ μὲν Εὐξείνου ἀνεχώρει· ὁ δὲ Κόρυμβος τῇ Ἀνθίᾳ
 διείλεκτο τὸν ἔρωτα τὸν Εὐξείνου καὶ τὴν παροῦσαν ἀνάγ- 15
 κην καὶ ὅτι δεῖ πάντως αὐτὴν πείθεσθαι τοῖς δεσπότηταις·
 ὑπέσχετο δὲ πολλά, καὶ γάμον νόμιμον καὶ χρήματα πει-
 σθείση καὶ περιουσίαν. ἡ δὲ αὐτῷ τὰ ὅμοια ἀπεκρίνατο,
 αἰτησαμένη βραχὺν βουλεύσασθαι χρόνον. καὶ ὁ μὲν Εὐ-
 ξείνου καὶ ὁ Κόρυμβος μετ’ ἀλλήλων ἦσαν περιμένοντες 20
 ὅ τι ἀκούσονται, ἤλπιζον δὲ αὐτοὺς ῥαδίως πείσειν.

ΤΩΝ ΚΑΤ’ ΑΝΘΙΑΝ
 ΚΑΙ ΑΒΡΟΚΟΜΗΝ ΕΦΕΣΙΑΚΩΝ
 ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

- 1 Ὁ δὲ Ἀβροκόμης καὶ ἡ Ἀνθία ἦκον εἰς τὸ δωμά- 25
 τιον ἔνθα συνήθως διητῶντο, καὶ πρὸς ἀλλήλους εἰπόντες
 ἅπερ ἠκηκόεσαν, καταβαλόντες ἑαυτοὺς ἔκλαιον, ὠδύροντο.
 2 „ὦ πάτερ“ ἔλεγον „ὦ μῆτερ, ὦ πατρίς φιλτάτη καὶ οἰκειοί

καὶ συγγενεῖς.“ τελευταῖον δὲ ἀνενεγκὼν ὁ Ἀβροκόμης
 „ὦ κακοδαίμονες“ ἔφησεν „ἡμεῖς, τί ἄρα πεισόμεθα ἐν
 γῆ βαρβάρων, [πειρατῶν] ὕβρει παραδοθέντες πειρατῶν;
 ἄρχεται τὰ μεμαντευμένα· τιμωρίαν ἤδη με ὁ θεὸς τῆς
 5 ὑπερηφανίας εἰσπράττει· ἐρᾷ Κόρυμβος ἐμοῦ, σοῦ δὲ Εὐ-
 ξεινος. ὦ τῆς ἀκαίρου πρὸς ἐκατέρους εὐμορφίας· εἰς τοῦτο 3
 ἄρα μέχρι νῦν σώφρων ἐτηρήθην, ἵνα ἐμαυτὸν ὑποθῶ
 ληστῇ ἐρῶντι τὴν αἰσχρὰν ἐπιθυμίαν; καὶ τίς ἐμοὶ βίος
 περιλείπεται πόρνη μὲν ἀντὶ ἀνδρὸς γενομένῳ, ἀποστερη-
 10 θέντι δὲ Ἀνθίας τῆς ἐμῆς; ἀλλ’ οὐ μὰ τὴν μέχρις ἄρτι σω- 4
 φροσύνην ἐκ παιδός μοι σύντροφον, οὐκ ἂν ἐμαυτὸν ὑπο-
 θεῖην Κορύμβῳ· τεθνήξομαι δὲ πρότερον καὶ φανοῦμαι
 νεκρὸς σώφρων.“ ταῦτα ἔλεγε καὶ ἐπεδάκρυεν· ἡ δὲ Ἀν- 5
 θία „φεῦ τῶν κακῶν“ εἶπε, „ταχέως γε τῶν ὄρκων <ἀνα-
 15 μνησθῆναι> ἀναγκαζόμεθα, ταχέως τῆς δουλείας πειρώ-
 μεθα· ἐρᾷ τις ἐμοῦ καὶ πείσειν ἤλπιζε <καὶ> εἰς εὐνήν
 ἐλεύσεσθαι τὴν ἐμὴν μετὰ Ἀβροκόμην καὶ συγκατακλι-
 θήσεσθαι καὶ ἀπολαύσειν ἐπιθυμίας. ἀλλὰ μὴ οὕτως ἐγὼ 6
 φιλόζωος γενοίμην, μηδ’ ὑπομείναιμι ὑβρισθεῖσα ἰδεῖν
 20 τὸν ἥλιον. δεδόχθω ταῦτα· ἀποθνήσκωμεν, Ἀβροκόμη·
 ἔξομεν ἀλλήλους μετὰ θάνατον, ὑπ’ οὐδενὸς ἐνοχλούμενοι.“

Καὶ τοῖς μὲν ταῦτα ἐδέδοκτο· ἐν δὲ τούτοις Ἄψυρτος ὁ 2
 προεστὼς τοῦ ληστηρίου πνθόμενος ὅτι τε ἤκουσιν οἱ
 περὶ τὸν Κόρυμβον καὶ ὅτι πολλὰ εἶεν καὶ θαυμάσια κομί-
 25 ζοντες χρήματα, ἤκεν εἰς τὸ χωρίον καὶ εἶδέ τε τοὺς περὶ
 <τὸν> Ἀβροκόμην καὶ κατεπλάγη τὴν εὐμορφίαν καὶ εὐ-
 θὺς μέγα κέρδος νομίζων ἠτήσατο ἐκείνους. τὰ μὲν ἄλλα 2

χρήματα καὶ κτήματα καὶ παρθένους ὅσαι συνελήφθη-
 σαν διένειμε τοῖς περὶ τὸν Κόρουμβον [πειραταῖς]. ὁ δὲ Εὐ-
 ξεινος καὶ ὁ Κόρουμβος ἄκοντες μὲν συνεχώρουν τοὺς περὶ
 τὸν Ἀβροκόμην τῷ Ἀψύρτῳ, συνεχώρουν δὲ οὖν ἀνάγκη.
 3 καὶ οἱ μὲν ἀπηλλάσσοντο· ὁ δὲ Ἀψυρτος παραλαβὼν τὸν 5
 Ἀβροκόμην καὶ τὴν Ἀνθίαν καὶ οἰκέτας δύο, Δεύκωνα
 4 καὶ Ῥόδην, ἤγαγεν εἰς τὴν Τύρον. περίβλεπτος δὲ ἦν αὐ-
 τῶν ἡ πομπὴ καὶ πάντες ἐτεθαυμάκεσαν τὸ κάλλος, καὶ
 ἄνθρωποι βάρβαροι μήπω πρότερον τοσαύτην ἰδόντες εὐ-
 μορφίαν θεοὺς ἐνόμιζον εἶναι τοὺς βλεπομένους, ἔμακά- 10
 5 ριζον δὲ τὸν Ἀψυρτον οἴους οἰκέτας εἶη κεκτημένος. ἀγα-
 γῶν δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν παραδίδωσιν οἰκέτη πιστῶ
 δι' ἐπιμελείας κελεύσας ἔχειν, ὡς μεγάλα κερδανῶν εἰ ἀπό-
 δοιτο τῆς ἀξίας αὐτοὺς τιμῆς.
 3 Καὶ οἱ μὲν περὶ τὸν Ἀβροκόμην ἐν τούτοις ἦσαν· 15
 ἡμερῶν δὲ διαγενομένων ὀλίγων ὁ μὲν Ἀψυρτος ἐπ' ἄλλην
 ἐμπορίαν εἰς Συρίαν ἀπῆλθε, θυγάτηρ δὲ αὐτοῦ, Μαντῶ
 ὄνομα, ἠράσθη τοῦ Ἀβροκόμου· ἦν δὲ καλὴ καὶ ὠραία
 2 γάμων ἤδη, πολὺ δὲ τοῦ Ἀνθίας κάλλους ὑπελείπετο. αὕτη
 ἡ Μαντῶ ἐκ τῆς συνήθους μετὰ τοῦ Ἀβροκόμου διαίτης 20
 ἀλίσκεται καὶ ἀκατασχέτως εἶχε καὶ ἠπόρει ὅ τι ποιῆσαι·
 οὔτε γὰρ πρὸς τὸν Ἀβροκόμην εἰπεῖν ἐτόλμα, γυναιῖκα
 εἰδυῖα ἔχοντα καὶ πείσειν οὐδέποτε ἐλπίζουσα, οὔτε ἄλλω
 3 τινὶ τῶν ἑαυτῆς δέει τοῦ πατρός· δι' ἃ δὴ καὶ μᾶλλον ἀνε-
 καίετο καὶ διέκειτο πονήρως· καὶ οὐκέτι καρτεροῦσα 25
 ἔγνω πρὸς τὴν Ῥόδην, τὴν σύντροφον τῆς Ἀνθίας, οὔσαν
 ἡλικιωτὴν καὶ κόρην, κατειπεῖν τὸν ἔρωτα· ταύτην γὰρ
 4 μόνην ἠλπιζε συνεργήσειν αὐτῇ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ
 δὴ σχολῆς λαβομένη ἄγει τὴν κόρην πρὸς τὰ πατρῶα ἐπὶ
 τῆς οἰκίας ἱερά, καὶ δεῖται μὴ κατειπεῖν αὐτῆς καὶ ὄρκους 30
 λαμβάνει καὶ λέγει τὸν ἔρωτα τοῦ Ἀβροκόμου καὶ ἰκε-
 5 τεύει συλλαβέσθαι καὶ πολλὰ ὑπέσχετο συλλαβομένη. ἔφη

δ' · „ἴσθι μὲν οἰκέτις οὔσα ἐμή, ἴσθι δὲ ὀργῆς πειρασομένη
 βαρβάρου καὶ ἠδικημένης.“ ταῦτα εἰποῦσα ἀπέπεμπε τὴν
 Ῥόδην· ἡ δὲ ἐν ἀμηχάνῳ κακῶ ἐγεγόνει· τό τε γὰρ εἰπεῖν
 Ἀβροκόμη παρητεῖτο, φιλοῦσα τὴν Ἀνθίαν· πάνυ δὲ ἐδε-
 5 δοίκει τῆς βαρβάρου τὴν ὀργήν. ἔδοξεν οὖν αὐτῇ καλῶς 6
 ἔχειν Λεύκωνι πρῶτον ἀνακοινῶσαι τὰ ὑπὸ τῆς Μαντοῦς
 εἰρημένα. ἦν δὲ καὶ τῇ Ῥόδῃ κοινωνήματα ἐξ ἔρωτος γε-
 νόμενα πρὸς Λεύκωνα, καὶ συνῆσαν ἀλλήλοις ἔτι ἐν Ἐφέσῳ.
 τότε δὴ λαβομένη μόνου „ὦ Λεύκων“ ἔφη „ἀπολώλαμεν 7
 10 τελέως· νῦν οὐκέτι τοὺς συντρόφους ἔχομεν· ἡ τοῦ δεσπό-
 του θυγάτηρ Ἀψύρτου ἐρᾷ μὲν Ἀβροκόμου σφοδρὸν ἔρωτα,
 ἀπειλεῖ δέ, εἰ μὴ τύχη, δεινὰ ἡμᾶς ἐργάσασθαι· σκόπει 8
 τοίνυν τί δεῖ ποιεῖν· τὸ γὰρ ἀντειπεῖν τῇ βαρβάρῳ σφαλε-
 ρόν, τὸ δὲ ἀποζεῦξαι Ἀβροκόμην Ἀνθίας ἀδύνατον.“
 15 ἀκούσας ὁ Λεύκων δακρῶν <ἐν>επλήσθη, μεγάλας ἐκ τού-
 των συμφορὰς προσδοκῶν· ὅψε δὲ ἀνενεγκῶν „σιώπα“
 ἔφη „Ῥόδη, ἐγὼ γὰρ ἕκαστα διοικήσω.“

Ταῦτα εἰπὼν ἔρχεται πρὸς Ἀβροκόμην. τῷ δὲ ἄρα οὐδὲν 4
 ἔργον ἦν ἢ φιλεῖν Ἀνθίαν καὶ ὑπ' ἐκείνης φιλεῖσθαι καὶ
 20 λαλεῖν ἐκείνη καὶ ἀκούειν λαλούσης. ἐλθὼν δὲ παρ' αὐτοῦς
 „τί ποιοῦμεν“ <ἔφη> „σύντροφοι; τί δὲ βουλευόμεθα, οἰ-
 κέται;“ „δοκεῖς τινι τῶν δεσποτῶν, Ἀβροκόμη, καλός· ἡ 2
 θυγάτηρ ἢ Ἀψύρτου πονήρως ἐπὶ σοὶ διάκειται, καὶ
 ἀντειπεῖν ἐρώση βαρβάρῳ παρθένῳ χαλεπόν· σὺ οὖν ὅπως
 25 σοι δοκεῖ βουλευσάμενος σῶσον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ μὴ
 περιίδης ὀργῇ δεσποτῶν ὑποπεσόντας.“

Ἀκούσας ὁ Ἀβροκόμης εὐθύς μὲν ὀργῆς ἐνεπλήσθη, 3
 ἀναβλέψας δὲ ἀτενὲς εἰς τὸν Λεύκωνα „ὦ πονηρὸν“ ἔφη
 „καὶ Φοινίκων τῶν ἐνταῦθα βαρβαρώτερε, ἐτόλμησας
 30 εἰπεῖν πρὸς Ἀβροκόμην τοιαῦτα ῥήματα καὶ παρούσης
 Ἀνθίας ἄλλην παρθένον μοι διηγῆ; δοῦλος μὲν εἰμι, ἀλλὰ 4
 συνθήκας οἶδα τηρεῖν. ἔχουσιν ἐξουσίαν μου τοῦ σώματος,

τὴν ψυχὴν δὲ ἐλευθέραν ἔχω. ἀπειλείτω νῦν, εἰ θέλει, Μαν-
 τῶ ξίφη καὶ βρόχους καὶ πῦρ καὶ πάντα ὅσα δύναται σῶ-
 μα ἐνεγκεῖν οἰκέτου· οὐ γὰρ ἄν ποτε πεισθείην ἐκὼν
 5 Ἀνθίαν ἀδικῆσαι.“ ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγεν, ἡ δὲ Ἀνθία ὑπὸ
 συμφορᾶς ἔκειτο ἀχανῆς, οὐδὲ προσφθέγγασθαί τι δυνα- 5
 μένη· ὄψε δὲ καὶ μόλις αὐτὴν ἐγείρασα „ἔχω μὲν“ φησίν,
 „Ἀβροκόμη, τὴν εὐνοίαν τὴν σὴν καὶ στέργεσθαι διαφε-
 ρόντως ὑπὸ σοῦ πεπίστευκα· ἀλλὰ δέομαί σου, τῆς ψυχῆς
 [καὶ] τῆς ἐμῆς δέσποτα, μὴ προδῶς ἑαυτὸν μηδὲ εἰς ὀργὴν
 ἐμβάλῃς βαρβαρικὴν, συγκατάθου δὲ τῇ τῆς δεσποίνης 10
 6 ἐπιθυμίᾳ· κἀγὼ ὑμῖν ἄπειμι ἐκποδῶν, ἑμαυτὴν ἀποκτεί-
 νασα. τοσοῦτον σοῦ δεήσομαι, θάψον αὐτὸς καὶ φίλησον
 πεσοῦσαν καὶ μέμνησο Ἀνθίας.“

Ταῦτα πάντα εἰς μείζονα συμφορὰν τὸν Ἀβροκόμην ἤγε
 καὶ ἠπόρει ὅστις γένηται. 15

5 Καὶ οἱ μὲν ἐν τούτοις ἦσαν· ἡ δὲ Μαντῶ χρονοζούσης
 τῆς Ῥόδης οὐκέτι καρτεροῦσα γράφει γραμματίον πρὸς
 τὸν Ἀβροκόμην· ἦν δὲ τὰ ἐγγεγραμμένα τοιάδε·

„Ἀβροκόμη τῷ καλῷ δέσποινα ἡ σὴ χαίρειν.

Μαντῶ ἐρᾷ σου, μηκέτι φέρειν δυναμένη· ἀπρεπὲς μὲν 20
 ἴσως παρθένω, ἀναγκαῖον δὲ φιλούσῃ· δέομαι, μὴ με
 2 παρίδῃς μηδὲ ὑβρίσῃς τὴν τὰ σὰ ἡρημένην. εἰ γὰρ πει-
 σθῆς, πατέρα τὸν ἐμὸν Ἄψυρτον ἐγὼ πείσω σοί με συν-
 οικίσει, καὶ τὴν νῦν σοι γυναῖκα ἀποσκευασόμεθα, πλου-
 τήσεις δὲ καὶ μακάριος ἔσῃ· εἰ δὲ ἀντείπῃς, ἐννόει μὲν 25
 οἷα πείσῃ τῆς ὑβρισμένης ἑαυτὴν ἐκδικούσης, οἷα δὲ οἱ

μετὰ σοῦ κοιωνοὶ τῆς σῆς ὑπερηφανίας σύμβουλοι
γενόμενοι.“

Τοῦτο τὸ γράμμα λαβοῦσα καὶ κατασημηναμένη δίδωσι 3
θεραπαίνῃ τινὶ ἐαυτῆς βαρβάρῳ, εἰποῦσα Ἀβροκόμῃ κομί-
5 ζειν· ὁ δὲ ἔλαβε καὶ ἀνέγνω καὶ πᾶσι μὲν ἤχθητο τοῖς
ἐγγεγραμμένοις, μάλιστα δὲ αὐτὸν ἐλύπει τὰ περὶ τῆς
Ἀνθίας. κάκεινην μὲν τὴν πινακίδα κατέχει, ἄλλην δὲ 4
γράφει καὶ δίδωσι τῇ θεραπαίνῃ· ἦν δὲ τὰ γεγραμμένα
〈τοιιάδε〉·

10 „Δέσποινα, ὅ τι βούλει ποίει, καὶ χρῶ σώματι ὡς οἰκέ-
του· καὶ εἴτε ἀποκτείνειν θέλεις, ἔτοιμος, εἴτε βασανίζεις,
ὅπως ἐθέλεις βασάνιζε· εἰς εὐνήν δὲ τὴν σὴν οὐκ ἂν ἔλ-
θοιμι, οὔτε ἂν τοιαῦτα πεισθείην κελευούση.“

Λαβοῦσα ταῦτα τὰ γράμματα ἢ Μαντῶ ἐν ὀργῇ ἀκατα- 5
15 σκέτῳ γίνεται καὶ ἀναμίξασα πάντα, φθόνον [καὶ], ζηλοτυ-
πίαν, λύπην, φόβον, ἐνενοεῖ ὅπως τιμωρήσαιο τὸν ὑπερ-
ηφανοῦντα.

Καὶ δὴ καὶ ἐν τούτῳ ἔρχεται μὲν ἀπὸ Συρίας Ἄψυρτος, 6
ἄγων τινὰ τῇ θυγατρὶ νυμφίον ἐκεῖθεν, Μοῖριν ὄνομα· ὡς
20 δὲ ἀφίκετο, εὐθύς ἢ Μαντῶ τὴν κατὰ Ἀβροκόμου τέχνην
συνετάττετο, καὶ σπαράξασα τὰς κόμας καὶ περιρρηξα-
μένη τὴν ἐσθῆτα, ὑπαντήσασα τῷ πατρὶ καὶ προσπεσοῦσα
πρὸς τὰ γόνατα „οἴκτειρον“ ἔφη „πάτερ, θυγατέρα τὴν
σὴν ὑβρισμένην ὑπ’ οἰκέτου· ὁ γὰρ σώφρων Ἀβροκόμης 7
25 ἐπίειρασε μὲν παρθενίαν τὴν ἐμὴν ἀφανίσαι, ἐπεβούλευσε
δὲ καὶ σοί, λέγων ἐρᾶν μου. σὺ οὖν ὑπὲρ τηλικούτων τε-
τολμημένων εἰσπραξαι παρ’ αὐτοῦ τιμωρίαν τὴν ἀξίαν, ἢ
εἰ δίδως ἔκδοτον θυγατέρα τὴν σὴν τοῖς οἰκέταις, ἐμαν-
τὴν φθάσασα ἀποκτενῶ.“

- 6 Ἀκούσας ὁ Ἄψυρτος καὶ δόξας ἀληθῆ λέγειν αὐτὴν ἠρεύ-
νησε μὲν τὸ πραχθὲν οὐκέτι, μεταπεμψάμενος δὲ τὸν
Ἄβροκόμην „ὦ τολμηρὰ καὶ μιαρὰ“ εἰπὼν „κεφαλή, ἐτόλ-
μησας εἰς δεσπότης τοὺς σοὺς ὑβρίσαι καὶ διαφθεῖραι
παρθένον ἠθέλησας οἰκέτης ὄν; ἀλλ’ οὔτι χαιρήσεις· ἐγὼ 5
γάρ σε τιμωρήσομαι καὶ τοῖς ἄλλοις οἰκέταις τὴν σὴν αἰ-
2 κίαν ποιήσομαι παράδειγμα.“ εἰπὼν οὐκέτι ἀνασχόμενος
οὐδὲ λόγου ἀκοῦσαι ἐκέλευε περιρρηῆσαι τὴν ἐσθῆτα αὐτοῦ
τοῖς οἰκέταις καὶ φέρειν πῦρ καὶ μάστιγας καὶ παίειν τὸ
3 μειράκιον. ἦν δὲ τὸ θέαμα ἐλεεινόν· αἶ τε γὰρ βάσανοι τὸ 10
σῶμα πᾶν ἠφάνιζον βασάνων ἄηθες ὄν οἰκετικῶν, τό τε
4 αἶμα κατέρρει [πᾶν] καὶ τὸ κάλλος ἐμαραίνετο. προσῆγεν
αὐτῷ καὶ δεσμὰ φοβερὰ καὶ πῦρ καὶ μάλιστα ἐχρηῆτο ταῖς
βασάνοις κατ’ αὐτοῦ, τῷ νυμφίῳ τῆς θυγατρὸς ἐνδεικνύ-
5 μενος ὅτι σώφρονα παρθένον ἄξεται. ἐν τούτῳ ἡ Ἀνθία 15
προσπίπτει τοῖς γόνασι τοῦ Ἄψυρτου καὶ ἐδεῖτο ὑπὲρ Ἄβρο-
κόμου· ὁ δὲ „ἀλλὰ καὶ μᾶλλον“ ἔφη „διὰ σὲ κολασθήσε-
ται, ὅτι καὶ σὲ ἠδίκησε, γυναῖκα ἔχων ἄλλης ἐρῶν.“ καὶ
τότε ἐκέλευσε δήσαντας αὐτὸν ἐγκαθειρξαί τινι οἰκίματι
σκοτεινῷ. 20
- 7 Καὶ ὁ μὲν ἐδέδετο καὶ ἦν ἐν εἰρκτῆ, δεινὴ δὲ αὐτὸν ἀθυμία
καταλαμβάνει καὶ μάλιστα ἐπεὶ Ἀνθίαν οὐχ ἐώρα· ἐζήτει
δὲ θανάτου τρόπους πολλούς, ἀλλ’ εὗρισκεν οὐδένα, πολ-
λῶν τῶν φρουρούντων ὄντων. ὁ δὲ Ἄψυρτος ἐποίει τῆς
θυγατρὸς τοὺς γάμους καὶ ἐώρταζον πολλαῖς ἡμέραις. 25
- 2 Ἀνθία δὲ πάντα πένθος ἦν, καὶ εἴ ποτε δυνηθείη πείσαι
τοὺς ἐπὶ τοῦ δεσμοτηρίου, εἰσῆει πρὸς Ἄβροκόμην λαν-
3 θάνουσα καὶ κατωδύρετο τὴν συμφορὰν. ὡς δὲ ἤδη παρ-
εσκευάζοντο εἰς Συρίαν ἀπιέναι, προέπεμψεν ὁ Ἄψυρτος
τὴν θυγατέρα μετὰ δώρων πολλῶν, ἐσθῆτάς τε [τάς] Βα- 30

βυλωνίους καὶ χρυσὸν ἄφθονον καὶ ἄργυρον ἐδίδου· ἐδωρή-
 σατο δὲ τῇ θυγατρὶ Μαντοῖ τὴν Ἀνθίαν καὶ τὴν Ῥόδην καὶ
 τὸν Λεύκωνα. ὡς οὖν ταῦτα ἔγνω ἡ Ἀνθία καὶ ὅτι εἰς 4
 Συρίαν ἀναχθήσεται μετὰ Μαντοῦς, δυνηθεῖσα εἰσελθεῖν
 5 εἰς τὸ δεσμωτήριον, περιπλεξαμένη τῷ Ἀβροκόμῃ „δέσπο-
 τα“ εἶπεν, „εἰς Συρίαν ἄγομαι δῶρον δοθεῖσα τῇ Μαντοῖ
 καὶ εἰς χεῖρας τῆς ζηλοτυπούσης ἔρχομαι· σὺ δὲ ἐν τῷ 5
 δεσμωτηρίῳ μείνας οἰκτρῶς ἀποθνήσκεις, οὐκ ἔχων οὐδὲ
 ὅστις σου τὸ σῶμα κοσμήσει· ἀλλ’ ὀμνύω σοι τὸν ἀμφοτέ-
 10 ρων δαίμονα ὡς ἐγὼ μενῶ σὴ καὶ ζῶσα κἂν ἀποθανεῖν
 δεήσῃ.“

Ταῦτα λέγουσα ἐφίλει τε αὐτὸν καὶ περιέβαλλε καὶ τὰ
 δεσμὰ ἠσπάζετο καὶ τῶν ποδῶν προκυλίετο.

Τέλος δὲ ἡ μὲν ἐξήει τοῦ δεσμωτηρίου, ὁ δὲ ὡς εἶχεν 8
 15 ἑαυτὸν ἐπὶ γῆς ῥίψας ἔστενεν, ἔκλαιεν „ὦ πάτερ“ λέγων
 „φίλτατε, ὦ μῆτερ Θεμιστώ· ποῦ μὲν ἢ ἐν Ἐφέσῳ δοκοῦσά
 ποτε εὐδαιμονία; ποῦ δὲ οἱ λαμπροὶ καὶ οἱ περίβλεπτοι
 Ἀνθία καὶ Ἀβροκόμης οἱ καλοὶ; ἡ μὲν οἴχεται πόρρω ποι
 τῆς γῆς αἰχμάλωτος, ἐγὼ δὲ καὶ τὸ μόνον ἀφήρημαι παρα-
 20 μύθιον, καὶ τεθνήξομαι δυστυχής ἐν δεσμωτηρίῳ μόνος.“

Ταῦτα λέγοντα αὐτὸν ὕπνος καταλαμβάνει, καὶ αὐτῷ 2
 ὄναρ ἐφίσταται. ἔδοξεν ἰδεῖν αὐτοῦ τὸν πατέρα Λυκομή-
 δην ἐν ἐσθῆτι μελαίνῃ πλανώμενον κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ
 θάλατταν, ἐπιστάντα δὲ τῷ δεσμωτηρίῳ λῦσαί τε αὐτὸν
 25 καὶ ἀφιέναι ἐκ τοῦ οἰκήματος· αὐτὸν δὲ ἵππον γενόμενον
 ἐπὶ πολλὴν φέρεσθαι γῆν διώκοντα ἵππον ἄλλην θήλειαν,
 καὶ τέλος εὐρεῖν τὴν ἵππον καὶ ἄνθρωπον γενέσθαι. ταῦτα
 ὡς ἔδοξεν ἰδεῖν, ἀνέθορέ τε καὶ μικρὰ εὐελπις ἦν.

Ὁ μὲν οὖν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατεκέκλειστο, ἡ δὲ Ἀνθία 9
 30 εἰς Συρίαν ἤγετο καὶ ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη. ὡς δὲ ἤκον

- οί περὶ τὴν Μαντῶ εἰς Ἀντιόχειαν (ἐκεῖθεν γὰρ ἦν Μοῖ-
 ρις), ἐμνησικάκει μὲν καὶ τὴν Ῥόδην, ἐμίσει δὲ καὶ τὴν
 2 Ἀνθίαν. καὶ δὴ τὴν μὲν Ῥόδην εὐθὺς μετὰ τοῦ Λεύκωνος
 κελεύει ἐμβιβάσαντάς τινας πλοῖω πορρωτάτω τῆς Συρίων
 ἀποδόσθαι γῆς, τὴν δὲ Ἀνθίαν οἰκέτη συνουσιάζειν ἐνενοεί 5
 καὶ ταῦτα τῶν ἀτιμοτάτων, αἰπόλω τινὶ ἀγροίκῳ, ἡγου-
 3 μένη διὰ τούτου τιμωρήσασθαι αὐτήν. μεταπέμπεται
 δὲ τὸν αἰπόλον, Λάμπωνα τοῦνομα, καὶ παραδίδωσι τὴν
 Ἀνθίαν καὶ κελεύει γυναῖκα ἔχειν, καὶ ἐὰν ἀπειθῇ προσ-
 4 ἔταπτε βιάζεσθαι. καὶ ἡ μὲν ἤγετο ἐπ' ἀγρὸν συνεσο- 10
 μένη τῷ αἰπόλῳ· γενομένη δὲ ἐν τῷ χωρίῳ ἔνθα ὁ Λάμπων
 ἔνεμε τὰς αἶγας, προσπίπτει τοῖς γόνασιν αὐτοῦ καὶ ἰκε-
 τεύει κατοικτεῖραι καὶ <ἄχραντον> τηρῆσαι· διηγεῖται δὲ
 ἥτις ἦν, τὴν προτέραν εὐγένειαν, τὸν ἄνδρα, τὴν αἰχμα-
 λωσίαν· ἀκούσας δὲ ὁ Λάμπων οἰκτεῖρει τὴν κόρην καὶ 15
 ὄμνυσιν ἢ μὴν φυλάξειν ἀμόλυντον, καὶ θαρρεῖν παρεκε-
 λεύετο.
- 10 Καὶ ἡ μὲν παρὰ τῷ αἰπόλῳ ἦν ἐν τῷ χωρίῳ πάντα χρό-
 νον Ἀβροκόμην θρηνοῦσα· ὁ δὲ Ἄψυρτος ἐρευνώμενος τὸ
 οἰκημάτιον ἔνθα ὁ Ἀβροκόμης πρὸ τῆς κολάσεως διῆγεν, 20
 ἐπιτυγχάνει τῷ γραμματιδίῳ τῷ Μαντοῦς πρὸς Ἀβροκόμην
 καὶ γνωρίζει τὰ γράμματα, καὶ ὅτι ἀδίκως Ἀβροκόμην
 τιμωρεῖται ἔμαθεν· εὐθὺς οὖν λῦσαι τε αὐτὸν προσέταξε
 2 καὶ ἀγαγεῖν εἰς ὄψεις. πονηρὰ δὲ καὶ ἐλεεινὰ πεπονθῶς
 προσπίπτει τοῖς γόνασι τοῖς Ἀψύρτου, ὁ δὲ αὐτὸν ἀν- 25
 ἴστησι καὶ „θάρσει“ ἔφη „ὦ μειράκιον· ἀδίκως σου κατ-
 ἔγγνων πεισθεῖς θυγατρὸς λόγοις· ἀλλὰ νῦν μὲν σε ἐλεύθερον
 ἀντὶ δούλου ποιήσω, δίδωμι δέ σοι τῆς οἰκίας ἄρχειν τῆς

ἐμῆς καὶ γυναῖκα ἄξομαι τῶν πολιτῶν τινος θυγατέρα· σὺ δὲ μὴ μνησικακῆσης τῶν γεγενημένων, οὐ γὰρ ἐκὼν σε ἠδίκησα.“ ταῦτα ἔλεγεν ὁ Ἀψυρτος· ὁ δὲ Ἀβροκόμης 3
 „ἀλλὰ χάρις“ ἔφη „σοι, δέσποτα, ὅτι καὶ τὸ ἀληθὲς
 5 ἔμαθες καὶ τῆς σωφροσύνης ἀμείβη με.“ ἔχαιρον δὴ πάντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν ὑπὲρ Ἀβροκόμου καὶ χάριν ἤδεσαν ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ δεσπότῃ· αὐτὸς δὲ ἐν μεγάλῃ συμφορᾷ κατὰ Ἀνθίαν ἦν· ἐνενόει δὲ πρὸς ἑαυτὸν πολλάκις·
 10 „τί δὲ ἐλευθερίας ἐμοί; τί δὲ πλούτων καὶ ἐπιμελείας τῶν Ἀψύρτου χρημάτων; οὐ τοιοῦτον εἶναί με δεῖ· ἐκείνην ἢ ζῶσαν ἢ τεθνεῶσαν εὐροίμι.“

Ὁ μὲν οὖν ἐν τούτοις ἦν, διοικῶν μὲν τὰ Ἀψύρτου, ἐν- 4
 νοῶν δὲ ὁπότε καὶ ποῦ τὴν Ἀνθίαν εὐρήσει· ὁ δὲ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη ἠχθήσαν εἰς Λυκίαν εἰς πόλιν Ξάνθον (ἀνώ-
 15 τερον δὲ θαλάσσης ἢ πόλις) κἀνταῦθα ἐπράθησαν πρεσβύτη τινί, ὃς αὐτοὺς εἶχε μετὰ πάσης ἐπιμελείας, παῖδας αὐτοῦ νομίζων· καὶ γὰρ ἄτεκνος ἦν· διῆγον δὲ ἐν ἀφθόνοις μὲν πᾶσιν, ἐλύπουν δὲ αὐτοὺς Ἀνθία καὶ Ἀβροκόμης οὐχ ὀρώμενοι.

Ἡ δὲ Ἀνθία ἦν μὲν τινα χρόνον παρὰ τῷ αἰπόλῳ, συν- 11
 εχὲς δὲ ὁ Μοῖρις ὁ ἀνὴρ τῆς Μαντοῦς εἰς τὸ χωρίον ἐρχόμενος ἐρᾷ τῆς Ἀνθίας σφοδρὸν ἔρωτα· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐπειρᾶτο λανθάνειν, τελευταῖον δὲ λέγει τῷ αἰπόλῳ τὸν ἔρωτα καὶ πολλὰ ὑπισχνεῖτο συγκύψαντι· ὁ δὲ τῷ μὲν 2
 25 Μοίριδι συντίθεται, δεδοικῶς δὲ τὴν Μαντῶ ἔρχεται πρὸς αὐτὴν καὶ λέγει τὸν ἔρωτα τὸν Μοίριδος· ἡ δὲ ἐν ὀργῇ γενομένη „πασῶν“ ἔφη „δυστυχεστάτη γυναικῶν ἐγώ· τὴν ζήλην περιιάξομαι, δι’ ἣν τὰ μὲν πρῶτα ἐν Φοινίκῃ ἀφηρέθην ἐρωμένου, νυνὶ δὲ κινδυνεύω τοῦ ἀνδρός· ἀλλ’ οὐ
 30 χαίρουσά γε Ἀνθία φανεῖται καλὴ καὶ Μοίριδι· ἐγὼ γὰρ αὐτὴν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν Τύρῳ πράξομαι δίκας.“

- 3 Τότε μὲν οὖν τὴν ἠσυχίαν ἤγαγεν· ἀποδημήσαντος δὲ
 τοῦ Μοίριδος μεταπέμπεται τὸν αἰπόλον καὶ κελεύει
 λαβόντα τὴν Ἀνθίαν εἰς τὸ δασύτατον ἀγαγόντα τῆς ὕλης
 4 ἀποκτεῖναι καὶ τούτου μισθὸν αὐτῷ δώσειν ὑπέσχετο. ὁ
 δὲ οἰκτεῖρει μὲν τὴν κόρην, δεδοικῶς δὲ τὴν Μαντῶ ἔρχε- 5
 ται παρὰ τὴν Ἀνθίαν καὶ λέγει τὰ κατ' αὐτῆς δεδογμένα.
 ἡ δὲ ἀνεκώκυσέ τε καὶ ἀνωδύρετο, „φεῦ“ λέγουσα „τοῦτο
 τὸ κάλλος ἐπίβουλον ἀμφοτέροις πανταχοῦ· διὰ τὴν ἄκαι-
 ρον εὐμορφίαν Ἀβροκόμης μὲν ἐν Τύρῳ τέθνηκεν, ἐγὼ
 5 δὲ ἐνταῦθα· ἀλλὰ δέομαί σου, Λάμπων αἰπόλε, ὅς μεχρι 10
 νῦν εὐσέβησας, ἂν ἀποκτείνῃς, κἂν ὀλίγον θάψον με τῇ
 παρακειμένη γῆ καὶ ὀφθαλμοῖς τοῖς ἐμοῖς χεῖρας ἐπίβαλε
 τὰς σὰς καὶ θάπτων συνεχῆς Ἀβροκόμην κάλει· αὕτη γέ-
 νοιτ' ἂν εὐδαίμων ἐμοὶ μετὰ Ἀβροκόμου ταφή.“
- 6 Ἐλεγε ταῦτα, ὁ δὲ αἰπόλος εἰς οἶκτον ἔρχεται ἐννοῶν 15
 ὡς ἀνόσιον ἔργον ἐργάσεται κόρην οὐδὲν ἀδικοῦσαν ἀπο-
 7 κτείνας οὕτω καλήν. λαβὼν δὲ τὴν κόρην ὁ αἰπόλος φονεῦ-
 σαι μὲν οὐκ ἠνέσχετο, φράζει δὲ πρὸς αὐτὴν τάδε· „Ἀνθία,
 οἶδας ὅτι ἡ δέσποινα Μαντῶ ἐκέλευσέ μοι λαβεῖν καὶ φονεῦ-
 σαί σε· ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς δεδιῶς καὶ τὸ κάλλος οἰκτεῖρας 20
 βούλομαί σε μᾶλλον πωλῆσαι πόρρω που τῆς γῆς ταύτης,
 μὴ μαθοῦσα ἢ Μαντῶ ὅτι οὐ τέθνηκας, ἐμὲ [μᾶλλον]
 8 κακῶς διαθήσει.“ ἡ δὲ μετὰ δακρῶν λαβομένη τῶν ποδῶν
 αὐτοῦ ἔφη· „θεοὶ καὶ Ἄρτεμι πατρώα, τὸν αἰπόλον ὑπὲρ
 τούτων τῶν ἀγαθῶν ἀμείψασθε“, καὶ παρεκάλει πρᾶθῃ- 25
 9 ναι. ὁ δὲ αἰπόλος λαβόμενος τῆς Ἀνθίας ὄχετο ἐπὶ τὸν
 λιμένα· εὐρῶν δὲ ἐκεῖ ἐμπόρους ἄνδρας Κίλικας ἀπέδοτο
 τὴν κόρην, καὶ λαβὼν τὴν ὑπὲρ αὐτῆς τιμὴν ἤκεν εἰς τὸν
 10 ἀγρόν. οἱ δὲ ἔμποροι λαβόντες τὴν Ἀνθίαν εἰς τὸ πλοῖον
 ἤγον καὶ νυκτὸς ἐπελθούσης ἤεσαν τὴν ἐπὶ Κιλικίας· 30

ἐναντίῳ δὲ πνεύματι κατεχόμενοι καὶ τῆς νεῶς διαρρα-
 γείσης μόλις ἐν σανίσι τινὲς σωθέντες ἐπ' αἰγιαλοῦ τινος
 ἦλθον· εἶχον δὲ καὶ τὴν Ἀνθίαν. ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ἐπείνῳ 11
 ὕλη δασεῖα. τὴν οὖν νύκτα ἐκείνην πλανώμενοι ἐν αὐτῇ τῇ
 5 ὕλῃ ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἰππόθοον τὸν ληστήν συνελήφθησαν.

Ἐν δὲ τούτοις τις ἦκεν ἀπὸ [τῆς] Συρίας οἰκέτης ἀπὸ 12
 τῆς Μαντοῦς γράμματα κομίζων τῷ πατρὶ Ἀψύρτῳ τοιάδε·
 „Ἐδωκάς με ἀνδρὶ ἐν ξένη· Ἀνθίαν δέ, ἦν μετὰ τῶν
 ἄλλων οἰκετῶν ἐδωρήσω μοι, πολλὰ διαπραξαμένην κακὰ
 10 εἰς ἀγρὸν οἰκεῖν ἐκελεύσαμεν. ταύτην συνεχῶς ἐν τῷ χωρίῳ
 θεώμενος ὁ καλὸς Μοῖρις ἐρᾷ· μηκέτι δὲ φέρειν δυναμένη
 μετεπεμψάμην τὸν αἰπόλον καὶ τὴν κόρην πραθῆναι πάλιν
 ἐκέλευσα ἐν πόλει τινὶ τῆς Συρίας.“

Ταῦτα μαθὼν ὁ Ἀβροκόμης οὐκέτι μένειν ἐκαρτέρει· 2
 15 λαθῶν οὖν τὸν Ἀψυρτον καὶ πάντας τοὺς κατὰ τὸν οἶκον
 εἰς ἐπιζήτησιν τῆς Ἀνθίας ἔρχεται. ἐλθὼν οὖν ἐν τῷ
 ἀγρῷ ἔνθα μετὰ τοῦ αἰπόλου ἡ Ἀνθία διέτριβεν, ἄγει δὴ
 παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τὸν Λάμπωνα τὸν αἰπόλον, ᾧ πρὸς
 γάμον ἐδεδώκει τὴν Ἀνθίαν ἢ Μαντώ, ἐδεῖτο δὲ τοῦ Λάμ-
 20 πωνος εἰπεῖν αὐτῷ εἴ τι οἶδε περὶ κόρης ἐκ Τύρου. ὁ δὲ 3
 αἰπόλος καὶ τὸ ὄνομα εἶπεν ὅτι [καὶ] Ἀνθία καὶ τὸν γάμον
 καὶ τὴν εὐσέβειαν τὴν περὶ αὐτὴν καὶ τὸν Μοίριδος ἔρωτα
 καὶ τὸ πρόσταγμα τὸ κατ' αὐτῆς καὶ τὴν εἰς Κιλικίαν
 ὁδόν· ἔλεγέ τε ὡς αἰεί τινος Ἀβροκόμου μέμνηται ἡ κόρη.

ὁ δὲ αὐτὸν ὅστις ἦν οὐ λέγει, ἔωθεν δὲ ἀναστὰς ἤλαυνε τὴν ἐπὶ Κιλικίας ἐλπίζων Ἀνθίαν εὐρήσειν ἐκεῖ.

- 13 Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰππόθοον τὸν ληστὴν ἐκείνης μὲν τῆς νυκτὸς ἔμειναν εὐωχούμενοι, τῇ δὲ ἐξῆς περὶ τὴν θυσίαν ἐγίνοντο. παρεσκευάζετο δὲ πάντα καὶ ἀγάλματα τοῦ 5
- 2 Ἄρεος καὶ ξύλα καὶ στεφανώματα· ἔδει δὲ τὴν θυσίαν γενέσθαι τρόπῳ τῷ συνήθει. τὸ μέλλον ἱερεῖον θύεσθαι, εἴτε ἄνθρωπος εἴτε βόσκημα εἶη, κρεμάσαντες ἐκ δένδρου καὶ διαστάντες ἠκόντιζόν· καὶ ὅποσοι μὲν ἐπέτυχον, τούτων ὁ θεὸς ἐδόκει δέχεσθαι τὴν θυσίαν· ὅποσοι δὲ ἀπ- 10
- 3 ἐτύχον, αὐθις ἐξιλάσκοντο. ἔδει δὲ τὴν Ἀνθίαν οὕτως ἱεροουργηθῆναι. ὡς δὲ πάντα ἔτοιμα ἦν καὶ κρεμνᾶν τὴν κόρην ἠθέλον, ψόφος τῆς ὕλης ἠκούετο καὶ ἀνθρώπων κτύπος. ἦν δὲ ὁ τῆς εἰρήνης τῆς ἐν Κιλικίᾳ προεστῶς, Περίλαος τοῦνομα, ἀνὴρ τῶν τὰ πρῶτα ἐν Κιλικίᾳ δυνα- 15
- 4 μένων. οὗτος ἐπέστη τοῖς λησταῖς ὁ Περίλαος μετὰ πλήθους πολλοῦ καὶ πάντας τε ἀπέκτεινε, ὀλίγους δὲ καὶ ζῶντας ἔλαβε· μόνος δὲ ὁ Ἰππόθοος ἠδυνήθη διαφυγεῖν
- 5 ἀράμενος τὰ ὄπλα. ἔλαβε δὲ τὴν Ἀνθίαν Περίλαος καὶ πνθόμενος τὴν μέλλουσαν συμφορὰν ἠλέησεν· εἶχε δὲ ἄρα 20
- 6 μεγάλης ἀρχῆς συμφορᾶς ὁ ἔλεος Ἀνθίας· ἄγει δὲ αὐτὴν καὶ τοὺς συλληφθέντας τῶν ληστῶν εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας. ἡ δὲ συνήθης αὐτὸν τῆς κόρης ὄψις εἰς ἔρωτα ἤγαγε, καὶ κατὰ μικρὸν ἐαλώκει Περίλαος Ἀνθίας. ὡς δὲ ἤκον εἰς Ταρσόν, τοὺς μὲν ληστὰς εἰς τὴν εἰρκτὴν παρέδωκε, 25
- 7 οὔτε παῖδες, καὶ περιβολὴ χρημάτων οὐκ ὀλίγη. ἔλεγεν

οὖν πρὸς τὴν Ἀνθίαν ὡς πάντα ἂν αὐτὴ γένοιτο Περιλάω,
 γυνὴ καὶ δεσπότης καὶ παῖδες. ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἀντεῖχεν, 8
 οὐκ ἔχουσα δὲ ὅ τι ποιήσει βιαζομένω καὶ πολλὰ ἐγκει-
 μένω, δείσασα μὴ καὶ τι τολμήσῃ βιαιότερον, συγκατα-
 5 τίθεται μὲν τὸν γάμον, ἱκετεύει δὲ αὐτὸν ἀναμεῖναι χρό-
 νον ὀλίγον ὅσον ἡμερῶν τριάκοντα καὶ ἄχραντον τηρῆσαι·
 καὶ σκήπτεται <μὲν ἡ Ἀνθία>, ὁ δὲ Περιλάος πείθεται καὶ
 ἐπόμνυται τηρήσειν αὐτὴν γάμων ἀγνήν εἰς ὅσον ἂν ὁ χρό-
 νος διέλθῃ.

10 Καὶ ἡ μὲν ἐν Ταρσῶ ἦν μετὰ Περιλάου, τὸν χρόνον ἀνα- 14
 μένουσα τοῦ γάμου· ὁ δὲ Ἀβροκόμης ἦει τὴν ἐπὶ Κιλικίας
 ὁδόν· καὶ οὐ πρὸ πολλοῦ τοῦ ἀντροῦ τοῦ ληστρικοῦ (ἐπε-
 πλάνητο γὰρ καὶ αὐτὸς τῆς ἐπ' εὐθὺ ὁδοῦ) συντυγχάνει
 τῷ Ἴπποθόω ὠπλισμένω. ὁ δὲ αὐτὸν ἰδὼν προστρέχει τε 2
 15 καὶ φιλοφρονεῖται καὶ δεῖται κοινωνὸν γενέσθαι τῆς ὁδοῦ.
 „ὄρω γάρ σε, ὦ μειράκιον, ὅστις ποτὲ εἶ, καὶ ὀφθῆναι
 καλὸν καὶ ἄλλως ἀνδρικόν· καὶ ἡ πλάνη φαίνεται πάντως
 ἀδικουμένου. ἴωμεν οὖν Κιλικίαν μὲν ἀφέντες ἐπὶ Καππα- 3
 δοκίαν καὶ τὸν ἐκεῖ Πόντον· λέγονται γὰρ οἰκεῖν ἄνδρες
 20 εὐδαίμονες.“ ὁ δὲ Ἀβροκόμης τὴν μὲν Ἀνθίας ζήτησιν οὐ 4
 λέγει, συγκατατίθεται δὲ ἀναγκάζοντι τῷ Ἴπποθόω, καὶ
 ὄρκους ποιοῦσι συνεργήσειν τε καὶ συλλήψεσθαι· ἤλπιζε
 δὲ καὶ ὁ Ἀβροκόμης ἐν τῇ πολλῇ πλάνῃ τὴν Ἀνθίαν εὐρή-
 σειν. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν, ἐπανελθόντες εἰς τὸ ἀν- 5
 25 τρον, εἶ τι αὐτοῖς ἔτι περιττὸν ἦν, αὐτοὺς καὶ τοὺς ἵππους
 ἀνελάμβανον· ἦν γὰρ <καὶ> τῷ Ἴπποθόω ἵππος ἐν τῇ ὕλῃ
 κρυπτόμενος.

ΤΩΝ ΚΑΤ' ΑΝΘΙΑΝ
ΚΑΙ ΑΒΡΟΚΟΜΗΝ ΕΦΕΣΙΑΚΩΝ
ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

- 1 Τῇ δὲ ἐξῆς παρήεσαν μὲν Κιλικίαν, ἐποιοῦντο δὲ τὴν
ὁδὸν ἐπὶ Μάζακον, πόλιν τῆς Καππαδοκίας μεγάλην καὶ 5
2 καλήν. ἐκεῖθεν γὰρ Ἰππόθοος ἐνενοεῖ συλλεξάμενος νεα-
νίσκους ἀκμάζοντας συστήσασθαι πάλιν τὸ ληστήριον.
ἰοῦσι δὲ αὐτοῖς διὰ κωμῶν μεγάλων πάντων ἦν ἀφθονία
τῶν ἐπιτηδείων· καὶ γὰρ ὁ Ἰππόθοος ἐμπείρως εἶχε τῆς
Καππαδοκῶν φωνῆς, καὶ αὐτῷ πάντες ὡς οἰκείῳ προσ- 10
3 εφέροντο. διανύσαντες δὲ τὴν ὁδὸν ἡμέραις δέκα εἰς Μάζα-
κον ἔρχονται κἀνταῦθα πλησίον τῶν πυλῶν εἰσῳκίσαντο
καὶ ἔγνωσαν ἑαυτοὺς ἡμερῶν τινῶν ἐκ τοῦ καμάτου θερα-
4 πεῦσαι. καὶ δὴ εὐωχουμένων αὐτῶν ἐστέναξεν ὁ Ἰππό-
θοος καὶ ἐπεδάκρυσεν· ὁ δὲ Ἀβροκόμης ἤρετο αὐτὸν τίς 15
ἢ αἰτία τῶν δακρῦων. καὶ ὁς „μεγάλα“ ἔφη „τὰμὰ διηγῆ-
5 ματα καὶ πολλὴν ἔχοντα τραγωδίαν.“ ἐδέετο Ἀβροκόμης
εἰπεῖν, ὑπισχνούμενος καὶ τὰ καθ' αὐτὸν διηγῆσασθαι. ὁ
δὲ ἀναλαβὼν ἄνωθεν (μόνοι δὲ ἐτύγγανον ὄντες) ἐξηγεῖται
τὰ καθ' αὐτόν. 20
- 2 „Ἐγὼ“ ἔφη „εἰμὶ τὸ γένος πόλεως Περίνθου (πλησίον
δὲ τῆς Θράκης ἢ πόλις) τῶν τὰ πρῶτα ἐκεῖ δυναμένων·
ἀκούεις δὲ καὶ τὴν Πέρινθον ὡς ἔνδοξος, καὶ τοὺς ἄνδρας
2 ὡς εὐδαίμονες ἐνταῦθα. ἐκεῖ νέος ὢν ἠράσθην μειρακίου
καλοῦ· ἦν δὲ τὸ μειράκιον τῶν ἐπιχωρίων· ὄνομα Ὑπεράν- 25
3 θης ἦν αὐτῷ. ἠράσθην δὲ τὰ πρῶτα ἐν γυμνασίοις διαπα-
λαίοντα ἰδὼν καὶ οὐκ ἐκαρτέρησα. ἐορτῆς ἀγομένης ἐπιχω-
ρίου καὶ παννυχίδος ἐπ' αὐτῆς πρόσειμι τῷ Ὑπεράνθει
καὶ ἰκετεύω κατοικτεῖραι· ἀκοῦσαν δὲ τὸ μειράκιον πάντα

ὑπισχνεῖται κατελεῆσάν με. καὶ τὰ πρῶτά γε τοῦ ἔρωτος 4
 ὁδοιπορεῖ φιλήματα καὶ ψαύσματα καὶ πολλὰ παρ' ἐμοῦ
 δάκρυα· τέλος δὲ ἐδυνήθημεν καιροῦ λαβόμενοι γενέσθαι
 μετ' ἀλλήλων μόνοι καὶ τὸ τῆς ἡλικίας ἄλλοις ἀνύποπτον
 5 ἦν. καὶ χρόνῳ συνῆμεν πολλῶ, στέργοντες ἀλλήλους δια-
 φερόντως, ἕως δαίμων τις ἡμῖν ἐνεμέσησε. καὶ ἔρχεται τις 5
 ἀπὸ Βυζαντίου (πλησίον δὲ τὸ Βυζάντιον τῇ Περίνθῳ)
 ἀνὴρ τῶν τὰ πρῶτα ἐκεῖ δυναμένων, ὃς ἐπὶ πλούτῳ καὶ
 περιουσίᾳ μέγα φρονῶν Ἀριστόμαχος ἐκαλεῖτο. οὗτος ἐπι- 6
 10 βὰς εὐθύς τῇ Περίνθῳ, ὡς ὑπὸ τινος ἀπεσταλμένος κατ'
 ἐμοῦ θεοῦ, ὄρᾳ τὸν Ὑπεράνθην σὺν ἐμοὶ καὶ εὐθέως ἀλί-
 σκεται, τοῦ μειρακίου θαυμάσας τὸ κάλλος, πάντα ὄντινοῦν
 ἐπάγεσθαι δυνάμενον. ἐρασθεῖς δὲ οὐκέτι μετρίως κατεῖχε 7
 τὸν ἔρωτα, ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα τῷ μειρακίῳ προσέπεμπεν·
 15 ὡς δὲ ἀδύνατον ἦν αὐτῷ (ὃ γὰρ Ὑπεράνθης διὰ τὴν πρὸς
 ἐμὲ εὐνοίαν οὐδένα προσίετο), πείθει τὸν πατέρα αὐτοῦ,
 πονηρὸν ἄνδρα καὶ ἐλάττονα χρημάτων· ὃ δὲ αὐτῷ δίδωσι 8
 τὸν Ὑπεράνθην προφάσει διδασκαλίας· ἔλεγε γὰρ εἶναι
 λόγων τεχνίτης. παραλαβὼν δὲ αὐτὸν τὰ μὲν πρῶτα κατὰ-
 20 κλειστον εἶχε, μετὰ τοῦτο δὲ ἀπῆρεν ἐς Βυζάντιον. εἰπόμεν 9
 κἀγώ, πάντων καταφρονήσας τῶν ἐμαντοῦ, καὶ ὅσα ἐδυ-
 νάμην συνήμην τῷ μειρακίῳ· ἐδυνάμην δὲ ὀλίγα, καὶ μοι
 φίλημα σπάνιον ἐγένετο καὶ λαλιὰ δυσχερῆς· ἐφρουρούμην
 δὲ ὑπὸ πολλῶν. τελευταῖον οὐκέτι καρτερῶν, ἐμαντὸν 10
 25 παροξύννας ἐπάνειμι εἰς Πέρινθον καὶ πάντα ὅσα ἦν μοι
 κτήματα ἀποδόμενος, συλλέξας ἄργυρον εἰς Βυζάντιον
 ἔρχομαι καὶ λαβὼν ξιφίδιον (συνδοκοῦν τοῦτο καὶ τῷ
 Ὑπεράνθῃ) εἴσειμι νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀριστομά-
 χου καὶ εὗρισκω συγκατακείμενον τῷ παιδί καὶ ὀργῆς
 30 πλησθεῖς παῖω τὸν Ἀριστόμαχον καιρίαν. ἡσυχίας δὲ οὔσης 11

καὶ πάντων ἀναπαυομένων ἔξειμι ὡς εἶχον λαθῶν, ἐπαγόμενος καὶ τὸν Ὑπεράνθην, καὶ δι' ὅλης νυκτὸς ὁδεύσας εἰς Πέρινθον, εὐθὺς νεῶς ἐπιβάς οὐδενὸς εἰδότος ἔπλεον
 12 εἰς Ἀσίαν. καὶ μέχρι μὲν τινος διήνυστο εὐτυχῶς ὁ πλοῦς·
 τελευταῖον δὲ κατὰ Λέσβον ἡμῖν γενομένοις ἐμπίπτει πνεῦ- 5
 μα σφοδρὸν καὶ ἀνατρέπει τὴν ναῦν. καὶ γὰρ μὲν τῷ Ὑπεράν-
 θει συννεηχόμεν ὑπῶν αὐτῷ καὶ κουφοτέραν τὴν νῆξιν
 ἐποιοούμεν· νυκτὸς δὲ γενομένης οὐκέτι ἐνεγκὸν τὸ μειρά-
 13 κιον παρείθη τῷ κολύμβῳ καὶ ἀποθνήσκει. ἐγὼ δὲ τοσοῦ-
 τον ἠδυνήθη τὸ σῶμα διασῶσαι ἐπὶ τὴν γῆν καὶ θάψαι· 10
 καὶ πολλὰ δακρῦσας καὶ στενάξας, ἀφελὼν λείψανα καὶ
 δυνηθεὶς εὐπορήσαί που ἐνὸς ἐπιτηδείου λίθου στήλην
 ἐπέστησα τῷ τάφῳ καὶ ἐπέγραψα εἰς μνήμην τοῦ δυστυ-
 χοῦς μειρακίου ἐπίγραμμα παρ' αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν καιρὸν
 πλασάμενος· 15

Ἴππόθοος κλεινῷ τεῦξεν τόδε <σῆμ'> Ὑπεράνθει,
 οὐ τάφον ἐκ θανάτου ἀγαθὸν ἱεροῖο πολίτου
 ἐς βάθος ἐκ γαίης, ἄνθος κλυτόν, ὃν ποτε δαίμων
 ἤρπασεν ἐν πελάγει μεγάλου πνεύσαντος ἀήτου.

14 τοῦντεῦθεν δὲ εἰς μὲν Πέρινθον ἐλθεῖν οὐ διεγνων, ἐτρά- 20
 πην δὲ δι' Ἀσίας ἐπὶ Φρυγίαν τὴν μεγάλην καὶ Παμφυλίαν·
 κἀνταῦθα ἀπορία βίου καὶ ἀδυναμία τῆς συμφορᾶς ἐπέδωκα
 ἑμαυτὸν ληστηρίῳ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὑπηρέτης ληστηρίου
 γενόμενος, [τὸ] τελευταῖον δὲ περὶ Κιλικίαν αὐτὸς συν-
 εστησάμην ληστήριον, εὐδοκιμήσαν ἐπὶ πολὺ, ἕως ἐλήφθη- 25
 15 σαν οἱ σὺν ἑμοὶ οὐ πρὸ πολλοῦ τοῦ σε ἰδεῖν. αὕτη μὲν ἦ
 τῶν ἐμῶν διηγημάτων τύχη· σὺ δέ, ὦ φίλτατε, εἰπέ μοι
 τὰ ἑαυτοῦ· δῆλος γὰρ εἶ μεγάλη τινὶ ἀνάγκη τῇ κατὰ τὴν
 πλάνην χρώμενος.

Λέγει δὲ ὁ Ἀβροκόμης ὅτι Ἐφέσιος καὶ ὅτι ἠράσθη κόρης 3
 καὶ ὅτι ἔγημεν αὐτὴν καὶ τὰ μαντεύματα καὶ τὴν ἀποδημίαν
 καὶ τοὺς πειρατὰς καὶ τὸν Ἄψυρτον καὶ τὴν Μαντῶ καὶ τὰ
 δεσμὰ καὶ τὴν φυγὴν καὶ τὸν αἰπόλον καὶ τὴν μέχρη Κιλι-
 5 κίας ὁδόν. ἔτι λέγοντος αὐτοῦ συνανεθρήνησεν ὁ Ἴππό- 2
 θοος λέγων „ὦ πατέρες ἐμοί, ὦ πατρίς, ἦν οὐποτε ὄψο-
 μαι, ὦ πάντων μοι Ὑπεράνθη φίλτατε· σὺ μὲν οὖν, Ἀβρο-
 κόμη, καὶ ὄψει τὴν ἐρωμένην καὶ ἀπολήψη χρόνῳ ποτέ·
 ἐγὼ δὲ Ὑπεράνθην ἰδεῖν οὐκέτι δυνήσομαι.“ λέγων ἐδεί- 3
 10 κνέ τε τὴν κόμην καὶ ἐπεδάκρυσεν αὐτῇ. ὡς δὲ ἱκανῶς ἐθρή-
 νησαν ἀμφότεροι, ἀποβλέψας εἰς τὸν Ἀβροκόμην ὁ Ἴππό-
 θοος „ἄλλο“ ἔφη „σοὶ [ὀλίγου] διήγημα παρηλθὸν οὐκ
 εἰπών· πρὸ ὀλίγου τοῦ τὸ ληστήριον ἀλῶναι ἐπέστη τῷ 4
 ἄντρῳ κόρη καλὴ πλανωμένη, τὴν ἡλικίαν ἔχουσα τὴν αὐ-
 15 τὴν σοί, καὶ πατρίδα ἔλεγε τὴν σὴν· πλεον γὰρ οὐδὲν ἔμα-
 θον· ταύτην ἔδοξε τῷ Ἄρει θῦσαι. καὶ δὴ πάντα ἦν παρ-
 εσκευασμένα καὶ ἐπέστησαν οἱ διώκοντες· καὶ γὰρ μὲν ἐξέφυ-
 γον, ἡ δὲ οὐκ οἶδα ὅ τι ἐγένετο. ἦν δὲ καλὴ πάνυ, Ἀβρο- 5
 κόμη, καὶ ἐσταλμένη λιτῶς· κόμη ξανθὴ, χαρίεντες ὀφ-
 20 θαλμοί.“ ἔτι λέγοντος αὐτοῦ ἀνεβόησεν Ἀβροκόμης· „τὴν
 ἐμὴν Ἀνθίαν ἐώρακας, Ἴππόθοε· ποῦ δὲ ἄρα καὶ πέφευγε;
 τίς δὲ αὐτὴν ἔχει γῆ; ἐπὶ Κιλικίαν τραπώμεθα, ἐκείνην
 ζητήσωμεν, οὐκ ἔστι πόρρω τοῦ ληστηρίου. ναί, πρὸς 6
 αὐτοῦ σε ψυχῆς Ὑπεράνθους, μή με ἐκὼν ἀδικήσης, ἀλλ’
 25 ἴωμεν ὅπου δυνησόμεθα Ἀνθίαν εὔρεῖν.“ ὑπισχνεῖται ὁ
 Ἴππόθοος πάντα ποιήσειν· ἔλεγε δὲ ἀνθρώπους δεῖν ὀλί-
 γους συλλέξασθαι πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὁδοῦ.

Καὶ οἱ μὲν ἐν τούτοις ἦσαν, ἐννοοῦντες ὅπως ὀπίσω τὴν 7

εἰς Κιλικίαν ἐλεύσονται· τῇ δὲ Ἀνθία αἱ τριάκοντα παρεληλύθεσαν ἡμέραι καὶ παρεσκευάζετο τῷ Περιλάῳ τὰ περὶ τὸν γάμον, καὶ ἱερεῖα κατήγετο ἐκ τῶν χωρίων, πολλή δὲ ἢ τῶν ἄλλων ἀφθονία· συμπαρήσαν δὲ αὐτῷ οἱ τε οἰκεῖοι καὶ συγγενεῖς· πολλοὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν συν- 5
εώρταζον τὸν Ἀνθίας γάμον.

- 4 Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ <καθ' > ὃν ἡ Ἀνθία ληφθεῖσα ἐκ τοῦ ληστηρίου ** ἦλθεν εἰς τὴν Ταρσὸν πρεσβύτης Ἐφέσιος ἰατρὸς τὴν τέχνην, Εὐδοξος τοῦνομα· ἦκε δὲ ναυαγίῳ περιπεσὼν εἰς 2
Αἴγυπτον πλέων. οὗτος ὁ Εὐδοξος περιήει μὲν καὶ τοὺς 10
ἄλλους ἄνδρας, ὅσοι Ταρσέων εὐδοκιμώτατοι, οὓς μὲν ἐσθῆτας, οὓς δὲ ἀργύριον αἰτῶν, διηγούμενος ἐκάστῳ τὴν συμφορὰν, προσῆλθε δὲ καὶ τῷ Περιλάῳ καὶ εἶπεν ὅτι 3
Ἐφέσιος καὶ ἰατρὸς τὴν τέχνην. ὁ δὲ αὐτὸν λαβὼν ἄγει πρὸς τὴν Ἀνθίαν, ἡσθήσεσθαι νομίζων ἀνδρὶ ὀφθέντι 15
Ἐφεσίῳ. ἡ δὲ ἐφιλοφρονεῖτό τε τὸν Εὐδοξον καὶ ἀνεπυνθάνετο εἴ τι περὶ τῶν αὐτῆς λέγειν ἔχοι· ὁ δὲ <ἔλεγεν> ὅτι οὐδὲν ἐπίσταιτο μακρᾶς αὐτῷ τῆς ἀποδημίας τῆς ἀπὸ Ἐφέσου γεγενημένης· ἀλλ' οὐδὲν ἤττον ἔχαιρεν αὐτῷ 4
ἡ Ἀνθία, ἀναμιμνησκομένη τῶν οἴκοι. καὶ δὴ συνήθης τε 20
ἐγεγόνει τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ εἰσῆει παρ' ἕκαστα πρὸς τὴν Ἀνθίαν, πάντων ἀπολαύων τῶν ἐπιτηδείων, αἰεὶ δεόμενος αὐτῆς εἰς Ἐφεσον παραπεμφθῆναι· καὶ γὰρ ἐκεῖ παῖδες ἦσαν αὐτῷ καὶ γυνή.
- 5 Ὡς οὖν πάντα τὰ περὶ τὸν γάμον ἐκτετέλεστο τῷ Περι- 25
λάῳ, ἐφειστήκει δὲ ἡ ἡμέρα, δεῖπνον μὲν αὐτοῖς πολυτελὲς ἠτοιμάσθη καὶ ἡ Ἀνθία ἐκεκόσμητο κόσμῳ νυμφικῷ· ἐπαύετο δὲ οὔτε νύκτωρ οὔτε μεθ' ἡμέραν δακρύουσα, 2
ἀλλ' αἰεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχεν Ἀβροκόμην. ἐνενοεῖτο δὲ ἅμα πολλά, τὸν ἔρωτα, τοὺς ὄρκους, τὴν πατρίδα, τοὺς 30

πατέρας, τὴν ἀνάγκην, τὸν γάμον. καὶ δὴ καθ' αὐτὴν γενο-
 μένη, καιροῦ λαβομένη, σπαράξασα τὰς κόμας „ὦ πάντα
 ἄδικος ἐγώ“ φησι „καὶ πονηρά, ὡς οὐχὶ τοῖς ἴσοις Ἄβρο-
 κόμην ἀμείβομαι. ὁ μὲν γε ἵνα ἐμὸς ἀνὴρ μείνη καὶ δεσμὰ 3
 5 ὑπομένει καὶ βασάνους καὶ ἴσως πού καὶ τέθνηκεν· ἐγὼ
 δὲ καὶ ἐκείνων ἀμνημονῶ καὶ γαμοῦμαι δυστυχῆς, καὶ τὸν
 ὑμέναιον ἄσει τις ἐπ' ἐμοί, καὶ ἐπ' εὐνήν ἀφίξομαι τὴν
 Περιλάου. ἀλλ', ὦ φιλιτάτη μου πασῶν Ἄβροκόμου ψυχῆ, 4
 μηδέν τι ὑπὲρ ἐμοῦ λυπηθῆς, οὐ γὰρ <ἄν> ποτε ἐκούσα
 10 ἀδικήσαιμί σε· ἐλεύσομαι, καὶ μέχρι θανάτου μείνασα
 νόμφη σή.“

Ταῦτα εἶπε, καὶ ἀφικομένου παρ' αὐτὴν τοῦ Εὐδόξου 5
 τοῦ Ἐφεσίου ἰατροῦ ἀπαγαγοῦσα αὐτὸν ἐπ' οἴκημά τι
 ἠρεμαῖον προσπίπτει τοῖς γόνασιν αὐτοῦ καὶ ἱκετεύει
 15 μηδενὶ κατειπεῖν τῶν ῥηθησομένων μηδέν καὶ ὀρκίζει τὴν
 πατριὸν θεὰν Ἄρτεμιν ξυμπράξαι πάντα ὅσα ἂν αὐτοῦ
 δεηθῆ. ἀνίστησιν αὐτὴν ὁ Εὐδόξος πολλὰ θρηνοῦσαν καὶ 6
 θαρρεῖν παρεκάλει καὶ ἐπώμνυε, πάντα ποιήσειν ὑπισχνού-
 μενος. λέγει δὴ αὐτῷ τὸν Ἄβροκόμου ἔρωτα καὶ τοὺς
 20 ὄρκους τοὺς πρὸς ἐκείνον καὶ τὰς περὶ τῆς σωφροσύνης
 συνθήκας· καὶ „εἰ μὲν ἦν ζῶσαν“ ἔφη „με ἀπολαβεῖν 7
 ζῶντα Ἄβροκόμην ἢ λαθεῖν ἀποδράσασαν ἐντεῦθεν, περὶ
 τούτων ἂν ἐβουλεύομην· ἐπειδὴ δὲ ὁ μὲν τέθνηκε, φυγεῖν
 δὲ ἀδύνατον καὶ τὸν μέλλοντα ἀμήχανον ὑπομεῖναι γάμον
 25 (οὔτε γὰρ τὰς συνθήκας παραβήσομαι τὰς πρὸς Ἄβρο-
 κόμην οὔτε τὸν ὄρκον ὑπερόψομαι), σὺ τοίνυν βοηθὸς ἡμῖν
 γενοῦ, φάρμακον εὐρών ποθεν, ὃ κακῶν με ἀπαλλάξει τὴν
 κακοδαίμονα. ἔσται δὲ ἀντὶ τούτων σοὶ πολλὰ μὲν καὶ παρὰ 8
 τῶν θεῶν, οἷς ἐπεύξομαι καὶ πρὸ τοῦ θανάτου πολλάκις
 30 ὑπὲρ σοῦ, αὐτὴ δὲ σοὶ καὶ ἀργύριον δώσω καὶ τὴν παρα-
 πομπὴν ἐπισκευάσω. δυνήσῃ δὲ πρὸ τοῦ πνυθῆσθαι τινὰ
 ἐπιβὰς νεὼς τὴν ἐπ' Ἐφέσου πλεῖν· ἐκεῖ δὲ γενόμενος,

ἀναζητήσας τοὺς γονεῖς Μεγαμήδη τε καὶ Εὐσίππην ἄγγελ-
λε αὐτοῖς τὴν ἐμὴν τελευτὴν καὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν ἀπο-
δημίαν, <καὶ> ὅτι Ἀβροκόμης ἀπόλωλε λέγε.“

- 9 Εἰποῦσα τῶν ποδῶν αὐτοῦ προκυλίετο καὶ ἔδειτο μη-
δὲν ἀντειπεῖν αὐτῇ δοῦναί τε τὸ φάρμακον. καὶ προκομί- 5
σασα εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου περιδέραιά τε αὐτῆς (ἦν δὲ
αὐτῇ πάντα ἄφθονα, πάντων γὰρ ἐξουσίαν εἶχε τῶν Περι-
λάου) δίδωσι τῷ Εὐδόξῳ. ὁ δὲ βουλευσάμενος πολλὰ καὶ
τὴν κόρην οἰκτεῖρας τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς εἰς Ἐφεσον
ἐπιθυμῶν ὁδοῦ καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ τῶν δώρων ἠττώμε- 10
νος ὑπισχνεῖται δώσειν τὸ φάρμακον, καὶ ἀπήει κομιῶν.
10 ἡ δὲ ἐν τούτῳ πολλὰ καταθρηνεῖ, τὴν τε ἡλικίαν κατοδυ-
ρομένη τὴν ἑαυτῆς καὶ ὅτι μέλλοι πρὸ ὥρας ἀποθανεῖσθαι
λυπούμενη, πολλὰ δὲ Ἀβροκόμην ὡς παρόντα ἀνεκάλει.
11 ἐν τούτῳ ὀλίγον διαλιπὼν ὁ Εὐδοξὸς ἔρχεται κομίζων 15
θανάσιμον οὐχὶ φάρμακον, ὑπνωτικὸν δέ, ὡς μή τι παθεῖν
τὴν κόρην καὶ αὐτὸν ἐφοδίον τυχόντα ἀνασωθῆναι. λαβοῦ-
σα δὲ ἡ Ἀνθία καὶ πολλὴν γνοῦσα χάριν αὐτὸν ἀποπέμπει.
Καὶ ὁ μὲν εὐθύς ἐπιβάς νεῶς ἐπανήχθη, ἡ δὲ καιρὸν
ἐπιτήδειον ἐζήτει πρὸς τὴν πόσιν τοῦ φαρμάκου. 20
6 Καὶ ἤδη μὲν νύξ ἦν, παρεσκευάζετο δὲ ὁ θάλαμος, καὶ
ἦκον οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι τὴν Ἀνθίαν ἐξαίροντες· ἡ
δὲ ἄκουσα μὲν καὶ δεδακρυμένη ἐξήει, ἐν τῇ χειρὶ κρύ-
πτουσα τὸ φάρμακον· καὶ ὡς πλησίον τοῦ θαλάμου γίνε- 25
ται, οἱ οἰκεῖοι ἀνευφήμησαν τὸν ὑμέναιον· ἡ δὲ ἀνωδύρετο
καὶ ἐδάκρυνεν, „οὕτως ἐγὼ“ λέγουσα „πρότερον ἠγόμην
Ἀβροκόμη νυμφίῳ, καὶ παρέπεμπεν ἡμᾶς πῦρ ἐρωτικόν,
3 καὶ ὑμέναιος ἦδετο ἐπὶ γάμοις εὐδαίμοσι. νυνὶ δὲ τί ποιή-
σεις, Ἀνθία; ἀδικήσεις Ἀβροκόμην τὸν ἄνδρα, τὸν ἐρώμε-
νον, τὸν διὰ σὲ τεθνηκότα; οὐχ οὕτως ἄνανδρος ἐγὼ οὐδὲ 30

ἐν τοῖς κακοῖς δειλή. δεδόχθω ταῦτα, πίνωμεν τὸ φάρμα-
κον· Ἀβροκόμην εἶναί μοι δεῖ ἄνδρα· ἐκεῖνον καὶ τεθνη-
κότα βούλομαι.“ ταῦτα ἔλεγε καὶ ἤγετο εἰς τὸν θάλαμον. 4

Καὶ δὴ μόνη μὲν ἐγεγόνει, ἔτι δὲ Περίλαος μετὰ τῶν
5 φίλων εὐωχεῖτο· σκηψαμένη δὲ τῇ ἀγωνία ὑπὸ δίψους
κατειληφθαι ἐκέλευσεν αὐτῇ τινι τῶν οἰκετῶν ὕδωρ ἐνεγ-
κεῖν, ὡς δὴ πιομένη· καὶ δὴ κομισθέντος ἐκπώματος,
λαβοῦσα οὐδενὸς ἔνδον αὐτῇ παρόντος ἐμβάλλει τὸ φάρμα-
κον καὶ δακρῦσασα „ὦ φιλτάτου“ φησὶν „Ἀβροκόμου 5
10 ψυχῇ, ἰδοὺ σοι τὰς ὑποσχέσεις ἀποδίδωμι καὶ ὁδὸν ἔρχο-
μαι τὴν παρὰ σέ, δυστυχῆ μὲν ἀλλ’ ἀναγκαίαν· καὶ δέχου
με ἄσμενος καὶ μοι παρέχε τὴν ἐκεῖ μετὰ σοῦ δίαιταν
εὐδαίμονα.“

Εἰποῦσα ἔπιδε τὸ φάρμακον καὶ εὐθύς ὕπνος τε αὐτὴν
15 κατεῖχε καὶ ἔπιπτεν εἰς γῆν, καὶ ἐποίει τὸ φάρμακον ὅσα
ἔδύνατο.

Ὡς δὲ εἰσῆλθεν ὁ Περίλαος, εὐθύς ἰδὼν τὴν Ἀνθίαν 7
κειμένην ἐξεπλάγη καὶ ἀνεβόησε, θόρυβός τε πολὺς τῶν
κατὰ τὴν οἰκίαν ἦν καὶ πάθη συμμιγῆ, οἰμωγή, φόβος,
20 ἔκπληξις. οἱ μὲν ὄκτειρον τὴν δοκοῦσαν τεθνηκένοι, οἱ
δὲ συνήχθοντο Περιλάω, πάντες δὲ ἐθρήνον τὸ γεγονός.
ὁ δὲ Περίλαος τὴν ἐσθῆτα περιρρηξάμενος, ἐπιπεσὼν τῷ 2
σώματι „ὦ φιλτάτη μοι κόρη“ φησὶν „ὦ πρὸ τῶν γάμων
καταλιποῦσα τὸν ἐρῶντα, ὀλίγαις ἡμέραις νύμφη Περι-
25 λάου γενομένη, εἰς οἶόν σε θάλαμον τὸν τάφον ἄξομεν;
εὐδαίμων ἄρα ὅστις ποτὲ Ἀβροκόμης ἦν· μακάριος ἐκεῖνος 3
ὡς ἀληθῶς, τηλικαῦτα παρ’ ἐρωμένης λαβὼν δῶρα.“

Ὁ μὲν τοιαῦτα ἐθρήνει, περιβεβλήκει δὲ ἅπασαν καὶ
ἠσπάζετο χεῖράς τε καὶ πόδας, „νύμφη“ λέγων „ἀθλία,

- 4 γύναι δυστυχεστέρα.“ ἐκόσμει δὲ αὐτὴν πολλὴν ἐσθῆτα ἐνδύων, πολλὴν δὲ περιθῆεις χρυσόν· καὶ οὐκέτι φέρων τὴν θέαν, ἡμέρας γενομένης ἐνθέμενος κλίνη τὴν Ἀνθίαν (ἣ δὲ ἔκειτο ἀναισθητοῦσα) ἤγεν εἰς τοὺς πλησίον τῆς πόλεως τάφους· κἀνταῦθα κατέθετο ἐν τινι οἰκίῳ, πολλὰ μὲν 5 ἐπισφάξας ἱερεῖα, πολλὴν δὲ ἐσθῆτα καὶ κόσμον ἄλλον ἐπικαύσας.
- 8 Ὁ μὲν ἐκτελέσας τὰ νομιζόμενα ὑπὸ τῶν οἰκείων εἰς τὴν πόλιν ἤγετο· καταλειφθεῖσα δὲ ἐν τῷ τάφῳ ἡ Ἀνθία ἑαυτῆς γενομένη καὶ συνεῖσα ὅτι μὴ τὸ φάρμακον θανάσιμον 10 ἦν, στενάξασα καὶ δακρῦσασα „ὦ ψευδάμενόν με τὸ φάρμακον“ φησὶν „ὦ κωλύσαν ὀδεῦσαι πρὸς τὸν Ἀβροκόμην ὁδὸν εὐτυχῆ· ἐσφάλῃν ἄρα (πάντα καινά) καὶ τῆς ἐπι- 2 θυμίας τοῦ θανάτου. ἀλλὰ ἔνεστί γε ἐν τῷ τάφῳ μείναςαν τὸ ἔργον ἐργάσασθαι τοῦ φαρμάκου λιμῶ. οὐ γὰρ <ἄν> 15 ἐντεῦθεν μέ τις ἀνέλοιτο, οὐδ’ ἂν ἐπίδοιμι τὸν ἥλιον οὐδ’ [ἄν] εἰς φῶς ἐλεύσομαι.“ ταῦτα εἰποῦσα ἐκαρτέρει, τὸν θάνατον προσδεχομένη γενναίως.
- 3 Ἐν δὲ τούτῳ νυκτὸς ἐπιγενομένης λησταί τινες μαθόντες ὅτι κόρη τέθαιπται πλουσίως, καὶ πολλὸς μὲν αὐτῇ κόσ- 20 μος συγκατάκειται γυναικεῖος, πολλὸς δὲ ἄργυρος καὶ χρυσός, ἤλθον ἐπὶ τὸν τάφον καὶ ἀναρρήξαντες τοῦ τάφου τὰς θύρας, εἰσελθόντες τὸν τε κόσμον ἀνηροῦντο καὶ τὴν Ἀνθίαν ζῶσαν ὄρῳσι· μέγα δὲ καὶ τοῦτο κέρδος ἡγού- 4 μενοι ἀνίστων τε αὐτὴν καὶ ἄγειν ἐβούλοντο. ἣ δὲ τῶν 25 ποδῶν αὐτῶν προκυλιομένη πολλὰ ἐδεῖτο „ἄνδρες, οἵτινές πότ’ ἐστε“ λέγουσα „τὸν μὲν κόσμον τοῦτον ἅπαντα ὅστις ἐστὶ καὶ ἅπαντα τὰ συνταφέντα λαβόντες κομίζετε, φεί-

σασθε δὲ τοῦ σώματος. δυοῖν ἀνάκειμαι θεοῖς, Ἐρωτι καὶ 5
 Θανάτῳ· τούτοις ἐάσατε σχολάσαι με. ναὶ πρὸς τῶν θεῶν
 αὐτῶν τῶν πατρῶων ὑμῶν, μή με ἡμέρα δείξητε, τὴν
 ἄξια νυκτὸς καὶ σκότους δυστυχοῦσαν.“ ταῦτα ἔλεγεν·
 5 οὐκ ἔπειθε δὲ τοὺς ληστάς, ἀλλ' ἐξαγαγόντες αὐτὴν τοῦ
 τάφου κατήγαγον ἐπὶ θάλατταν καὶ ἐνθήμενοι σκάφει τὴν
 εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀνήγοντο· ἐν δὲ τῷ πλοίῳ ἐθεράπευον
 αὐτὴν καὶ θαρρεῖν παρεκάλουν. ἡ δὲ ἐν οἷσις κακοῖς ἐγεγό- 6
 νει πάλιν ἐννοήσασα, θρηνοῦσα καὶ ὀδυρομένη „πάλιν“
 10 ἔφησε „λησταὶ καὶ θάλασσα, πάλιν αἰχμάλωτος ἐγώ·
 ἀλλὰ νῦν δυστυχέστερον, ὅτι μὴ μετὰ Ἀβροκόμου. τίς με 7
 ἄρα ὑποδέξεται γῆ; τίνας δὲ ἀνθρώπους ὄψομαι; μὴ
 Μοῖριν ἔτι, μὴ Μαντώ, μὴ Περίλαον, μὴ Κιλικίαν· ἔλ-
 θοιμι δὲ ἐνθα δὴ κἄν τάφον Ἀβροκόμου μόνον ὄψομαι.“
 15 ταῦτα ἐκάστοτε ἐδάκρυε καὶ αὐτὴ μὲν οὐ πότον, οὐ τροφήν
 προσίετο, ἠνάγκαζον δὲ οἱ λησταί.
 Καὶ οἱ μὲν ἀνύσαντες ἡμέραις οὐκ ὀλίγαις τὸν πλοῦν 9
 κατήραν εἰς Ἀλεξάνδρειαν κἀνταῦθα ἐξεβίβασαν τὴν Ἀνθίαν
 καὶ διέγνωσαν ἐκ τοῦ πλοῦ παραδοῦναί τισιν ἐμπό-
 20 ροῖς· ὁ δὲ Περίλαος μαθὼν τὴν τοῦ τάφου διορυγὴν καὶ
 <τὴν> τοῦ σώματος ἀπώλειαν ἐν πολλῇ καὶ ἀκατασχέτῳ
 λύπῃ ἦν. ὁ δὲ Ἀβροκόμης ἐζήτει καὶ ἐπολυπραγμόνει εἴ 2
 τις ἐπίσταιτο κόρην ποθὲν ξένην αἰχμάλωτον μετὰ ληστῶν
 ἀχθεῖσαν· ὡς δὲ οὐδὲν εὔρεν, ἀποκαμὼν ἦλθεν οὐ κατήγον-
 25 το. δεῖπνον δὲ αὐτοῖς οἱ περὶ τὸν Ἰππόθοον παρεσκεύα-
 σαν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐδειπνοποιοῦντο, ὁ δὲ Ἀβροκόμης 3
 πάνυ ἄθυμος ἦν καὶ αὐτὸν ἐπὶ τῆς εὐνής ῥίψας ἔκλαιε καὶ
 ἔκειτο οὐδὲν προσιέμενος. πρόσσεισι δὲ τοῦ τόπου ὁ κύριος 4

- τοῖς περὶ τὸν Ἰππόθοον· παροῦσα δέ τις πρεσβῦτις ἄρχεται
 διηγήματος, ἣ ὄνομα Χρυσίου. „ἀκούσατε“ ἔφη „ὦ ξένοι,
 5 πάθους οὐ πρὸ πολλοῦ γενομένου ἐν τῇ πόλει. Περίλαός
 τις, ἀνὴρ τῶν τὰ πρῶτα δυναμένων, ἄρχειν μὲν ἐχειρο-
 τονήθη τῆς εἰρήνης τῆς ἐν Κιλικία, ἐξελθὼν δὲ ἐπὶ ληστῶν 5
 ζήτησιν, ἤγαγέ τινας συλλαβῶν ληστὰς καὶ μετ’ αὐτῶν
 6 κόρην καλὴν καὶ ταύτην ἔπειθεν αὐτῷ γαμηθῆναι. καὶ
 πάντα μὲν τὰ πρὸς τὸν γάμον ἐκτετέλεστο· ἡ δὲ εἰς τὸν
 θάλαμον εἰσελθοῦσα, εἶτε μανεῖσα εἶτε ἄλλον τινὸς ἐρῶσα,
 πιοῦσα φάρμακόν ποθεν ἀποθνήσκει· οὗτος γὰρ ὁ τοῦ 10
 θανάτου τρόπος αὐτῆς ἐλέγετο.“ ἀκούσας ὁ Ἰππόθοος
 7 „αὕτη“ ἔφησεν „ἐστὶν ἡ κόρη, ἣν Ἀβροκόμης ζητεῖ.“ ὁ
 δὲ Ἀβροκόμης ἤκουε μὲν τοῦ διηγήματος, παρεῖτο δὲ
 ὑπὸ ἀθυμίας· ὄψε δὲ καὶ <μόλις> ἀναθορῶν ἐκ τῆς τοῦ
 Ἰπποθόου φωνῆς „ἀλλὰ νῦν μὲν σαφῶς τέθνηκεν Ἀνθία 15
 καὶ τάφος ἴσως αὐτῆς ἐστὶν ἐνθάδε καὶ τὸ σῶμα σφύζεται.“
 8 λέγων ἐδεῖτο τῆς πρεσβύτιδος τῆς Χρυσίου ἄγειν ἐπὶ τὸν
 τάφον αὐτῆς καὶ δεῖξαι τὸ σῶμα· ἡ δὲ ἀναστενάξασα
 „τοῦτο γὰρ“ ἔφη „τῇ κόρῃ <τῇ> ταλαιπώρῳ τὸ δυστυ-
 χέστατον· ὁ μὲν γὰρ Περίλαος καὶ ἔθαψεν αὐτὴν πολυτε- 20
 λῶς καὶ ἐκόσμησε· πνυθόμενοι δὲ τὰ συνταφέντα λησταί,
 ἀνορύξαντες τὸν τάφον τὸν τε κόσμον ἀνείλοντο καὶ τὸ
 σῶμα ἀφανὲς ἐποίησαν· ἐφ’ οἷς πολλὴ καὶ μεγάλη ζήτησις
 ὑπὸ Περιλάου γίνεται.“
 10 Ἀκούσας ὁ Ἀβροκόμης περιέρρηξε τὸν χιτῶνα καὶ μεγά- 25
 λως ἀνωδύρετο καλῶς μὲν καὶ σωφρόνως ἀποθανοῦσαν

Ἀνθίαν, δυστυχῶς δὲ μετὰ τὸν θάνατον ἀπολομένην. „τίς 2
 ἄρα ληστής οὕτως ἐρωτικός, ἵνα καὶ νεκρᾶς ἐπιθυμήση
 σου, ἵνα καὶ τὸ σῶμα ἀφέληται; ἀπεστερήθην σοῦ ὁ δυστυ-
 χής, [καὶ] τῆς μόνης ἐμοὶ παραμυθίας. ἀποθανεῖν μὲν οὖν 3
 5 ἔγνωσται πάντως· ἀλλὰ τὰ πρῶτα καρτερήσω, μέχρι που
 τὸ σῶμα εὔρω τὸ σὸν καὶ περιβαλὼν ἐμαντὸν ἐκείνω
 συγκαταθάψω.“ ταῦτα ἔλεγεν ὀδυρόμενος· θαρρεῖν δὲ
 αὐτὸν παρεκάλουν οἱ περὶ τὸν Ἰππόθοον.

Καὶ τότε μὲν ἀνεπαύσαντο δι' ὅλης νυκτός· ἔννοια δὲ 4
 10 πάντων Ἀβροκόμην εἰσήρχετο, Ἀνθίας, τοῦ θανάτου, τοῦ
 τάφου, τῆς ἀπωλείας. καὶ δὴ καὶ οὐκέτι καρτερῶν, λαθῶν
 πάντας (ἔκειντο δὲ ὑπὸ μέθης οἱ περὶ τὸν Ἰππόθοον) ἔξει-
 σιν ὡς δὴ τινος χρήζων, καὶ καταλιπὼν πάντας ἐπὶ τὴν
 θάλατταν ἔρχεται καὶ ἐπιτυγχάνει νεῶς εἰς Ἀλεξάνδρειαν
 15 ἀναγομένης, καὶ ἐπιβάς ἀνάγεται ἐλπίζων τοὺς ληστὰς τοὺς
 συλήσαντας πάντα ἐν Αἰγύπτῳ καταλήψεσθαι· ὠδήγει
 δὲ αὐτὸν εἰς ταῦτα ἐλπίς δυστυχίας. καὶ ὁ μὲν ἔπλει τὴν 5
 ἐπ' Ἀλεξανδρείας, ἡμέρας δὲ γενομένης οἱ περὶ τὸν Ἰππό-
 θοον ἠνιῶντο μὲν ἐπὶ τῷ ἀπαλλαχθῆναι τοῦ Ἀβροκόμου,
 20 ἀναλαβόντες δὲ αὐτοὺς ἡμερῶν ὀλίγων ἔγνωσαν τὴν ἐπὶ
 Συρίας καὶ Φοινίκης ληστεύοντες ἵεναι.

Οἱ δὲ λησταὶ τὴν Ἀνθίαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν παρέδωκαν 11
 ἐμπόροις πολὺ λαβόντες ἀργύριον· οἱ δὲ ἔτρεφόν τε αὐτὴν
 πολυτελῶς καὶ τὸ σῶμα ἐθεράπευον, ζητοῦντες αἰεὶ τὸν
 25 ὠνησόμενον κατ' ἀξίαν. ἔρχεται δὴ τις εἰς Ἀλεξάνδρειαν 2
 ἐκ τῆς Ἰνδικῆς τῶν ἐκεῖ βασιλέων κατὰ θέαν τῆς πόλεως
 καὶ κατὰ χρεῖαν ἐμπορίας, Ψάμμισ τὸ ὄνομα. οὗτος ὁ 3

- Ψάμμις ὄρᾳ τὴν Ἀνθίαν παρὰ τοῖς ἐμπόροις καὶ ἰδὼν ἀλί-
σκειται καὶ ἀργύριον δίδωσι τοῖς ἐμπόροις πολὺ καὶ λαμ-
4 βάνει θεράπαιναν αὐτήν. ὠνησάμενος δὲ ἄνθρωπος βάρ-
βαρος κατευθὺς ἐπιχειρεῖ βιάζεσθαι καὶ χρῆσθαι πρὸς
συνουσίαν· οὐ θέλουσα δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγε, τελευ- 5
ταῖον δὲ σκήπτεται πρὸς τὸν Ψάμμιν (δεισιδαίμονες δὲ
φύσει βάρβαροι) ὅτι αὐτήν ὁ πατήρ γεννωμένην ἀναθείη
τῇ Ἴσιδι μέχρις ὥρας γάμων, καὶ ἔλεγεν ἔτι τὸν χρόνον
5 ἐνιαυτοῦ τεθεῖσθαι. „ἦν οὖν“ φησιν „ἐξυβρίσης εἰς τὴν
ἱερὰν τῆς θεοῦ, μηνίσει μὲν ἐκείνη, χαλεπή δὲ ἡ τιμωρία.“ 10
πείδεται Ψάμμις καὶ τὴν θεὸν προσεκύνει καὶ Ἀνθίας
ἀπέχεται.
- 12 Ἡ δὲ ἔτι παρὰ Ψάμμιδι ἦν φρουρουμένη, ἱερὰ τῆς Ἴσι-
δος νομιζομένη. ἡ δὲ ναῦς ἡ τὸν Ἀβροκόμην ἔχουσα τοῦ
μὲν κατ' Ἀλεξάνδρειαν πλοῦ διαμαρτάνει, ἐκπίπτει δὲ ἐπὶ 15
τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νείλου τὴν τε Παράλιον καλουμένην καὶ
2 Φοινίκης ὄση παραθαλάσσιος. ἐκπεσοῦσι δὲ αὐτοῖς ἐπι-
δραμόντες τῶν ἐκεῖ ποιμένων τὰ τε φορτία διαρπάζουσι
καὶ τοὺς ἄνδρας δεσμεύουσι καὶ ἄγουσιν ὁδὸν ἔρημον πολ-
λὴν εἰς Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου πόλιν, καὶ ἐνταῦθα πι- 20
πράσκουσιν ἄλλον ἄλλω. ὠνεῖται δὲ τὸν Ἀβροκόμην πρεσ-
βύτης στρατιώτης (ἦν δὲ πεπανμένος), Ἄραξος τοῦνομα.
3 οὗτος ὁ Ἄραξος εἶχε γυναῖκα ὀφθῆναι μιαν, ἀκουσθῆναι
πολὺ χεῖρω, ἅπασαν ἀκрасίαν ὑπερβεβλημένην, Κυνὼ τὸ
ὄνομα. αὕτη ἡ Κυνὼ ἐρᾷ τοῦ Ἀβροκόμου εὐθὺς ἀχθέντος 25
εἰς τὴν οἰκίαν καὶ οὐκέτι κατεῖχε, δεινὴ καὶ ἐρασθῆναι καὶ
4 ἀπολαύειν ἐθέλειν τῆς ἐπιθυμίας. ὁ μὲν δὲ Ἄραξος ἠγάπα

τὸν Ἀβροκόμην καὶ παῖδα ἐποιεῖτο, ἡ δὲ Κυνὸ προσφέρει
 λόγον περὶ συνουσίας καὶ δεῖται πείθεσθαι καὶ ἄνδρα ἔχειν
 ὑπισχνεῖτο καὶ Ἄραξον ἀποκτενεῖν. δεινὸν ἐδόκει τοῦτο
 Ἀβροκόμη, καὶ πολλὰ ἅμα ἐσκόπει, τὴν Ἀνθίαν, τοὺς
 5 ὄρκους, τὴν πολλάκις αὐτὸν σωφροσύνην ἀδικήσασαν ἤδη·
 τέλος δὲ ἐγκειμένης τῆς Κυνοῦς συγκατατίθεται. καὶ 5
 νυκτὸς γενομένης ἡ μὲν ὡς ἄνδρα ἔξουσα τὸν Ἀβροκόμην
 τὸν Ἄραξον ἀποκτινύει καὶ λέγει τὸ πραχθὲν τῷ Ἀβρο-
 κόμη, ὃ δὲ οὐκ ἐνεγκὼν τὴν τῆς γυναικὸς ἀσέλγειαν ἀπηλ-
 10 λάγη τῆς οἰκίας, καταλιπὼν αὐτήν, οὐκ ἂν ποτε μαιφόνῳ
 συγκατακλιθῆσεσθαι φήσας. ἡ δὲ ἐν αὐτῇ γενομένη, ἅμα 6
 τῇ ἡμέρᾳ προσελθοῦσα ἔνθα τὸ πλῆθος τῶν Πηλουσιωτῶν
 ἦν, ἀνωδύρετο τὸν ἄνδρα καὶ ἔλεγεν ὅτι αὐτὸν ὁ νεώνη-
 τος δοῦλος ἀποκτείνειε καὶ πολλὰ ὅσα ἐπεθρήνει καὶ
 15 ἐδόκει λέγειν τῷ πλήθει πιστά. οἱ δὲ εὐθὺς συνέλαβον
 τὸν Ἀβροκόμην καὶ δήσαντες ἀνέπεμπον τῷ τῆς Αἰγύπτου
 τότε ἄρχοντι. καὶ ὁ μὲν δίκην δώσων εἰς Ἀλεξάνδρειαν
 ἦγετο ὑπὲρ ὧν ἐδόκει τὸν δεσπότην Ἄραξον ἀποκτεῖναι.

ΤΩΝ ΚΑΤ' ΑΝΘΙΑΝ

ΚΑΙ ΑΒΡΟΚΟΜΗΝ ΕΦΕΣΙΑΚΩΝ

ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰππόθοον ἀπὸ Ταρσοῦ κινήσαντες 1
 ἦσαν ἐπὶ [τὴν] Συρίαν, πᾶν εἴ τι ἐμποδῶν λάβοιεν ὑπο-
 χεῖριον ποιούμενοι· ἐνέπρησαν δὲ καὶ κώμας καὶ ἄνδρας

ἀπέσφαξαν πολλούς. καὶ οὕτως ἀπελθόντες εἰς Λαοδίκειαν
 τῆς Συρίας ἔρχονται κἀνταῦθα ἐπεδήμουν οὐκέτι ὡς
 2 λησταί, ἀλλ' ὡς κατὰ θέαν τῆς πόλεως ἦγοντες. ἐνταῦθα
 ὁ Ἰππόθοος ἐπολυπραγμόνει <εἶ> ποθεν Ἀβροκόμην εὐρεῖν
 δυνήσεται· ὡς δ' οὐδὲν ἦνυε, <ἀνα>λαβόντες αὐτούς, 5
 τὴν <ἐπὶ> Φοινίκης ἐτράποντο, κἀκεῖθεν ἐπ' Αἴγυπτον·
 3 ἐδόκει γὰρ αὐτοῖς καταδραμεῖν Αἴγυπτον. καὶ συλλεξάμε-
 νοι μέγα ληστήριον ἔρχονται τὴν ἐπὶ Πηλουσίου καὶ τῷ
 ποταμῷ τῷ Νείλῳ πλεύσαντες εἰς Ἐρμούπολιν τῆς Αἰγύ-
 πτου καὶ Σχεδίαν, ἐμβαλόντες εἰς διώρυγα τοῦ ποταμοῦ 10
 τὴν ὑπὸ Μενελάου γενομένην Ἀλεξάνδρειαν μὲν παρῆλθον,
 ἦλθον δὲ ἐπὶ Μέμφιν τὴν ἱερὰν τῆς Ἰσιδος, κἀκεῖθεν ἐπὶ
 4 Μένδην· παρέλαβον δὲ καὶ τῶν ἐπιχωρίων κοινωνοὺς τοῦ
 ληστηρίου καὶ ἐξηγητὰς τῆς ὁδοῦ. διελθόντες μὲν δὴ ταῦτα
 ἐπὶ Λεοντῶ ἔρχονται πόλιν καὶ ἄλλας παρελθόντες κώμας 15
 οὐκ ὀλίγας, ὧν τὰς πολλὰς ἀφανεῖς <ἐποίησαν>, εἰς Κοπτὸν
 5 ἔρχονται τῆς Αἰθιοπίας πλησίον. ἐνταῦθα ἔγνωσαν ληστεύ-
 ει· πολὺ γὰρ πλῆθος ἐμπόρων τὸ διοδεῦον ἦν τῶν τε ἐπ'
 Αἰθιοπίαν καὶ τῶν ἐπὶ Ἰνδικὴν φοιτώντων· ἦν δὲ αὐτοῖς
 καὶ τὸ ληστήριον ἀνθρώπων πεντακοσίων. καταλαβόντες 20
 δὲ τῆς Αἰθιοπίας τὰ ἄκρα καὶ ἄντρα καταστησάμενοι
 διέγνωσαν τοὺς παριόντας ληστεύειν.
 2 Ὁ δὲ Ἀβροκόμης ὡς ἦκε παρὰ τὸν ἄρχοντα τῆς Αἰγύ-
 πτου (ἐπεστάλκεσάν τε οἱ Πηλουσιῶται τὰ γενόμενα αὐτῷ

καὶ τὸν τοῦ Ἀράξου φόνον καὶ ὅτι οἰκέτης ὢν τοιαῦτα ἐτόλμησε), μαθὼν οὖν ἕκαστα, οὐκέτι οὐδὲ πνυθόμενος τὰ γενόμενα κελεύει τὸν Ἀβροκόμην ἀγαγόντας προσαρτῆσαι σταυρῶ. ὁ δὲ ἀπὸ μὲν τῶν κακῶν ἀχανῆς ἦν, παρεμυθεῖτο 2
 5 δὲ αὐτὸν τῆς τελευτῆς ὅτι ἐδόκει καὶ Ἀνθίαν τεθνηκένοι. ἄγουσι δὲ αὐτὸν οἷς τοῦτο προσετέτακτο παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου· ἦν δὲ κρημνὸς ἀπότομος εἰς <τὸ> ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ βλέπων· καὶ ἀναστήσαντες τὸν σταυρὸν προσ- 3
 10 αὐρῶσι, σπάρτοις τὰς χεῖρας σφίγγαντες καὶ τοὺς πόδας· τοῦτο γὰρ τῆς ἀνασταυρώσεως ἔθος τοῖς ἐκεῖ· κατα- λιπόντες δὲ ὄχοντο, ὡς ἐν ἀσφαλεῖ τοῦ προσηρητημένου μένοντος. ὁ δὲ ἀποβλέψας εἰς τὸν ἥλιον καὶ τὸ ῥεῦμα ἰδὼν 4
 τοῦ Νείλου „ὦ θεῶν“ φησι „φιλανθρωπότατε, ὅς Αἴγυπτον ἔχεις, δι’ ὃν καὶ γῆ καὶ θάλασσα πᾶσιν ἀνθρώποις 15
 πέφηνεν, εἰ μὲν τι Ἀβροκόμης ἀδικεῖ, καὶ ἀπολοίμην οἰκτρῶς καὶ μείζονα τιμωρίαν εἴ τις ἔστι ταύτης ὑπό- σχοιμι· εἰ δὲ ὑπὸ γυναικὸς προδέδομαι πονηρᾶς, μήτε τὸ 5
 Νείλου ῥεῦμα μιανθείη ποτὲ ἀδίκως ἀπολομένου σώματος, μήτε σὺ τοιοῦτον ἴδοις θέαμα, ἀνθρωπον οὐδὲν ἀδικήσαντα 20
 ἀπολλύμενον ἐπὶ τῆς σῆς.“ ταῦτα ηὔξατο, καὶ αὐτὸν ὁ θεὸς 6
 οἰκτεῖρει, καὶ πνεῦμα ἐξαίφνης ἀνέμου γίνεται καὶ ἐμπί- πτει τῷ σταυρῷ καὶ ἀποβάλλει μὲν τοῦ κρημνοῦ τὸ γεῶδες, εἰς ὃ ἦν ὁ σταυρὸς ἠρεισμένος, ἐμπίπτει δὲ ὁ Ἀβροκόμης τῷ ῥεύματι καὶ ἐφέρετο οὔτε τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀδικοῦντος 25
 οὔτε τῶν δεσμῶν ἐμποδιζόντων οὔτε τῶν θηρίων παρα- βλαπτόντων, ἀλλὰ παραπέμποντος τοῦ ῥεύματος· φερό- 7
 30 μενος δὲ εἰς τὰς ἐμβολὰς ἔρχεται τὰς εἰς τὴν θάλασ-

σαν τοῦ Νείλου, κἀνταῦθα οἱ παραφυλάσσοντες λαμβά-
 νουσιν αὐτὸν καὶ ὡς δραπέτην τῆς τιμωρίας ἄγουσι παρὰ
 8 τὸν διοικοῦντα τὴν Αἴγυπτον. ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ὀργισθεὶς
 καὶ πονηρὸν εἶναι νομίσας τελέως κελεύει πυρὰν ποιήσαν-
 τας, ἐπιθέντας καταφλέξαι τὸν Ἀβροκόμη. καὶ ἦν μὲν 5
 ἅπαντα παρεσκευασμένα, καὶ ἡ πυρὰ παρὰ τὰς ἐκβολὰς
 τοῦ Νείλου, καὶ ἐπετίθετο μὲν ὁ Ἀβροκόμης καὶ τὸ πῦρ
 ὑπετέθειτο, ἄρτι δὲ τῆς φλογὸς μελλούσης ἄπτεσθαι τοῦ
 σώματος εὔχετο πάλιν ὀλίγα, ὅσα ἐδύνατο, σῶσαι αὐτὸν
 9 ἐκ τῶν καθεστῶτων κακῶν. κἀνταῦθα κυματοῦται μὲν ὁ 10
 Νεῖλος, ἐπιπίπτει δὲ τῇ πυρᾷ τὸ ῥεῦμα καὶ κατασβέννυσι
 τὴν φλόγα· θαῦμα δὲ τὸ γενόμενον τοῖς παροῦσιν ἦν, καὶ
 λαβόντες ἄγουσι τὸν Ἀβροκόμη πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς
 Αἰγύπτου καὶ λέγουσι τὰ συμβάντα καὶ τὴν τοῦ Νείλου
 10 βοήθειαν διηγοῦνται. ἐθαύμασεν ἀκούσας τὰ γενόμενα 15
 καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν τηρεῖσθαι μὲν ἐν τῇ εἰρκτῇ, ἐπιμέλει-
 αν δὲ ἔχειν πᾶσαν, „ἕως“ ἔφη „μάθωμεν ὅστις ὁ ἄνθρω-
 πός ἐστιν καὶ ὅ τι οὕτως αὐτοῦ μέλει θεοῖς.“
 3 Καὶ ὁ μὲν ἦν ἐν τῇ εἰρκτῇ· ὁ δὲ Ψάμμης ὁ τὴν Ἀνθίαν
 ὠνησάμενος διέγνω μὲν ἀπιέναι τὴν ἐπ’ οἴκου καὶ πάντα 20
 πρὸς τὴν ὁδοιπορίαν παρεσκευάζετο· ἔδει δὲ αὐτὸν ὁδεύ-
 σαντα τὴν ἄνω Αἴγυπτον ἐπὶ Αἰθιοπίαν ἐλθεῖν, ἔνθα ἦν
 2 τὸ Ἴπποθόου ληστήριον. ἦν δὲ πάντα εὐτρεπῆ, κάμηλοί τε
 πολλαὶ καὶ ὄνοι καὶ ἵπποι σκευαγωγοί· ἦν δὲ πολὺ μὲν
 πληθὸς χρυσίου, πολὺ δὲ ἀργύρου, πολλὴ δὲ ἐσθῆς· ἦγε 25
 3 δὲ καὶ τὴν Ἀνθίαν. ἡ δὲ ὡς Ἀλεξάνδρειαν παρελθοῦσα
 ἐγένετο ἐν Μέμφει, ἠῦχετο τῇ Ἰσιδι σταῖσα πρὸ τοῦ ἱεροῦ·
 „ὦ μεγίστη θεῶν, μέχρι μὲν νῦν ἀγνή μένω λογιζομένη
 σή, καὶ γάμον ἄχραντον Ἀβροκόμη τηρῶ· τοῦντεῦθεν δὲ
 ἐπὶ Ἰνδοὺς ἔρχομαι, μακρὰν μὲν τῆς Ἐφεσίων γῆς, μακρὰν 30
 4 δὲ τῶν Ἀβροκόμου λειψάνων. ἡ σῶσον οὖν ἐντεῦθεν τὴν
 δυστυχῆ καὶ ζῶντι ἀπόδος Ἀβροκόμη, ἡ εἰ πάντως εἴμαρ-
 ται χωρὶς ἀλλήλων ἀποθανεῖν, ἔργασαι τοῦτο, μεῖναί με

σωφρονοῦσαν τῷ νεκρῷ.“ ταῦτα ἤρχετο, καὶ προήεσαν 5
 τῆς ὁδοῦ, καὶ ἤδη μὲν διεληλύθεισαν Κοπτὸν, ἐνέβαινον
 δὲ τοῖς Αἰθιοπῶν ὄροις, καὶ αὐτοῖς Ἰππόθοος ἐπιπίπτει
 καὶ αὐτὸν μὲν τὸν Ψάμμιν ἀποκτιννύει καὶ πολλοὺς τῶν
 5 σὺν αὐτῷ καὶ τὰ χρήματα λαμβάνει καὶ τὴν Ἀνθίαν αἰχμά-
 λωτον· συλλεξάμενος δὲ τὰ ληφθέντα χρήματα ἤγεν εἰς 6
 ἄντρον τὸ ἀποδεδειγμένον αὐτοῖς εἰς ἀπόθεσιν τῶν χρη-
 μάτων· ἐνταῦθα ἦει καὶ ἡ Ἀνθία· οὐκ ἐγνώριζε δὲ Ἰππό-
 θοον, οὐδὲ Ἰππόθοος τὴν Ἀνθίαν. ὁπότε δὲ αὐτῆς πύθοιτο
 10 ἦτις τε εἶη καὶ πόθεν, τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔλεγεν, ἔφασκε
 δὲ Αἰγυπτία εἶναι ἐπιχώριος, καὶ τὸ ὄνομα Μεμφίτις.

Καὶ ἡ μὲν ἦν παρὰ τῷ Ἰπποθόῳ ἐν τῷ ἄντρῳ τῷ ληστρι- 4
 κῷ· ἐν τούτῳ δὲ μεταπέμπεται τὸν Ἀβροκόμην ὁ ἄρχων
 τῆς Αἰγύπτου καὶ πυνθάνεται τὰ κατ' αὐτὸν καὶ μανθά-
 15 νει τὸ διήγημα καὶ οἰκτεῖρει τὴν τύχην καὶ δίδωσι χρή-
 ματα καὶ εἰς Ἐφεσον ἄξιον ὑπισχνεῖτο. ὁ δὲ ἅπασαν μὲν 2
 ἤδει χάριν αὐτῷ τῆς σωτηρίας, ἐδεῖτο δὲ ἐπιτρέψαι ζητῆ-
 σαι τὴν Ἀνθίαν. καὶ ὁ μὲν πολλὰ δῶρα λαβὼν, ἐπιβάς σκά-
 φους ἀνήγετο τὴν ἐπὶ Ἰταλίας, <ὡς> ἐκεῖ πευσόμενός τι
 20 [μαθεῖν] περὶ Ἀνθίας. ὁ δὲ ἄρχων τῆς Αἰγύπτου μαθὼν τὰ
 κατὰ τὸν Ἀραξον, μεταπεμπάμενος ἀνεσταύρωσε τὴν Κυνώ.

Τῆς δὲ Ἀνθίας οὔσης ἐν τῷ ἄντρῳ ἐρᾷ τῶν φρουρούντων 5
 αὐτὴν ληστῶν εἷς, Ἀγχίαλος τοῦνομα. οὗτος ὁ Ἀγχίαλος
 ἦν μὲν τῶν ἀπὸ Συρίας Ἰπποθόῳ συνεληλυθόντων, Λαο-
 25 δικεὺς τὸ γένος, ἐτιμᾶτο δὲ παρὰ τῷ Ἰπποθόῳ νεανικός
 τε <ὢν> καὶ μεγάλα ἐν τῷ ληστηρίῳ δυνάμενος. ἐρασθεὶς 2
 δὲ αὐτῆς τὰ μὲν πρῶτα λόγους προσέφερεν ὡς πείσων καὶ

- ἔφασκε λόγῳ λήψεσθαι καὶ παρὰ Ἴπποθόου δῶρον αἰτή-
 3 σειν. ἢ δὲ πάντα ἤρνεϊτο, καὶ οὐδὲν αὐτὴν ἐδυσώπει, οὐκ
 ἄντρον, οὐ δεσμά, οὐ ληστής ἀπειλῶν· ἐφύλασσε δὲ ἑαυ-
 τὴν ἔτι Ἀβροκόμῃ καὶ δοκοῦντι τεθνηκένοι, καὶ πολλάκις
 ἀνεβόα εἶποτε λαθεῖν ἠδύνατο· „Ἀβροκόμου μόνου γυνή 5
 μείναιμι, κἂν ἀποθανεῖν δέη κἂν ὦν πέπονθα χεῖρω παθεῖν.“
- 4 ταῦτα εἰς μείζω συμφορὰν ἤγε τὸν Ἀγχίαλον, καὶ ἢ καθ’
 ἡμέραν τῆς Ἀνθίας ὄψις ἐξέκαεν αὐτὸν εἰς τὸν ἔρωτα· οὐκέτι
 5 δὲ φέρειν δυνάμενος ἐπεχείρει βιάζεσθαι τὴν Ἀνθίαν. καὶ
 νύκτωρ ποτέ, οὐ παρόντος Ἴπποθόου, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἄλλων 10
 ὄντος ἐν <τῷ> ληστηρίῳ, ἐπανίστατο καὶ ὑβρίζειν ἐπειρατο·
 ἢ δὲ ἐν ἀμηχάνῳ κακῶ γενομένη, σπασαμένη τὸ παρακεί-
 μενον ξίφος παίει τὸν Ἀγχίαλον, καὶ ἢ πληγὴ γίνεται καιρία·
 ὁ μὲν γὰρ περιληψόμενος καὶ φιλήσων ὄλος ἐνενεύκει πρὸς
 αὐτὴν, ἢ δὲ ὑπενεγκοῦσα τὸ ξίφος κατὰ τῶν στέρνων ἐπληξε. 15
- 6 Καὶ Ἀγχίαλος μὲν δίκην ἱκανὴν ἐδεδώκει τῆς πονηρᾶς
 ἐπιθυμίας, ἢ δὲ Ἀνθία εἰς φόβον [μὲν] τῶν δεδραμένων
 ἔρχεται καὶ πολλὰ ἐβουλεύετο, ποτέ μὲν ἑαυτὴν ἀποκτεῖναι
 (ἀλλ’ ἔτι ὑπὲρ Ἀβροκόμου τι ἠλπίζε), ποτέ δὲ φυγεῖν ἐκ
 τοῦ ἄντρου (ἀλλὰ τοῦτο ἀμήχανον ἦν· οὔτε γὰρ ἢ ὁδὸς 20
 αὐτῇ εὐπορος ἦν οὔτε ὁ ἐξηγησόμενος τὴν πορείαν). ἔγνω
 οὖν μένειν ἐν τῷ ἄντρον καὶ φέρειν ὅ τι ἂν τῷ δαίμονι δοκῇ.
- 6 Κἀκεῖνην μὲν τὴν νύκτα ἔμεινεν, οὔτε ὕπνου τυχοῦσα
 καὶ πολλὰ ἐννοοῦσα· ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἤκον οἱ περὶ
 τὸν Ἴππόθοον καὶ ὀρῶσι τὸν Ἀγχίαλον ἀνηρημένον καὶ 25
 τὴν Ἀνθίαν παρὰ τῷ σώματι καὶ εἰκάζουσι τὸ γενόμενον
- 2 καὶ ἀνακρίναντες αὐτὴν μανθάνουσι πάντα. ἔδοξεν οὖν
 αὐτοῖς ἐν ὀργῇ τὸ γενόμενον ἔχειν καὶ τὸν τεθνηκότα
 ἐκδικῆσαι φίλον· καὶ ἐβουλεύοντο κατὰ Ἀνθίας ποικίλα, ὁ
 μὲν τις ἀποκτεῖναι κελεύων καὶ συνθάψαι τῷ Ἀγχιάλου 30
- 3 σώματι, ἄλλος δὲ ἀνασταυρῶσαι· ὁ δὲ Ἴππόθοος ἠνιάτο

μὲν ἐπὶ τῷ Ἀγχιάλῳ, ἐβουλεύετο δὲ κατὰ Ἀνθίας μείζονα
κόλασιν· καὶ δὴ κελεύει τάφρον ὀρύξαντας μεγάλην καὶ
βαθεῖαν ἐμβάλλειν τὴν Ἀνθίαν καὶ κύνας μετ' αὐτῆς δύο,
ἵνα ἐκ τούτων μεγάλην δίκην ὑπόσχη τῶν τετολμημένων.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐποίουν τὸ προσταχθὲν, ἤγετο δὲ ἡ Ἀνθία 4
ἐπὶ τὴν τάφρον· [καὶ] οἱ κύνες δὲ ἦσαν Αἰγύπτιοι, καὶ τὰ
ἄλλα μεγάλοι καὶ ὀφθῆναι φοβεροί. ὥς δὲ ἐνεβλήθησαν,
ξύλα ἐπιτιθέντες μεγάλα ἐπέχωσαν τὴν τάφρον (ἦν δὲ τοῦ
Νείλου ὀλίγον ἀπέχουσα) καὶ κατέστησαν φρουρὸν ἕνα
10 τῶν ληστῶν, Ἀμφίνομον. οὗτος ὁ Ἀμφίνομος ἤδη μὲν καὶ 5
πρότερον ἐαλώκει τῆς Ἀνθίας, τότε δ' οὖν ἠλέει μᾶλλον
αὐτὴν καὶ τῆς συμφορᾶς ὄκτειρεν· ἐπενόει δὲ ὅπως ἐπὶ
πλεῖον αὐτῇ ζήσεται, ὅπως τε οἱ κύνες αὐτῇ μηδὲν ἐν-
οχλήσωσι, καὶ ἐκάστοτε ἀφαιρῶν τῶν ἐπικειμένων τῇ
15 τάφρῳ ξύλων ἄρτους ἐνέβαλλε καὶ ὕδωρ παρεῖχε καὶ ἐκ
τούτου τὴν Ἀνθίαν θαρρεῖν παρεκάλει. καὶ οἱ κύνες τρεφό- 6
μενοι οὐδὲν τι δεινὸν αὐτὴν εἰργάζοντο, ἀλλὰ ἤδη τιθα-
σοὶ ἐγίνοντο καὶ ἡμεροὶ· ἡ δὲ Ἀνθία ἀποβλέψασα εἰς ἐαν-
τὴν καὶ τὴν παροῦσαν τύχην ἐννοήσασα „οἴμοι“ φησὶ
20 „τῶν κακῶν, οἷαν ὑπομένω τιμωρίαν; τάφρος καὶ δεσμο-
τήριον καὶ κύνες <συγ>καθειργμένοι πολὺ τῶν ληστῶν
ἡμερώτεροι· τὰ αὐτά, Ἀβροκόμη, σοὶ πάσχω· ἦς γάρ 7
ποτε ἐν ὁμοίᾳ τύχῃ καὶ σύ· καὶ σὲ ἐν Τύρῳ κατέλιπον ἐν
δεσμοτηρίῳ· ἀλλ' εἰ μὲν ζῆς ἔτι, δεινὸν οὐδὲν· ἴσως γάρ
25 ποτε ἀλλήλους ἔξομεν· εἰ δὲ ἤδη τέθνηκας, μάτην ἐγὼ
φιλοτιμοῦμαι ζῆν, μάτην δὲ οὗτος, ὅστις ποτέ ἐστιν, ἔλεει
με τὴν δυστυχῆ.“ ταῦτα ἔλεγε καὶ ἐπεθρήνηι συνεχῶς.
καὶ ἡ μὲν ἐν τῇ τάφρῳ κατεκέκλειστο μετὰ τῶν κυνῶν,
ὁ δ' Ἀμφίνομος ἐκάστοτε κάκεινην παρεμυθεῖτο καὶ τοὺς
30 κύνας ἡμέρους ἐποίει τρέφων.

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΑΝΘΙΑΝ
ΚΑΙ ΑΒΡΟΚΟΜΗΝ ΕΦΕΣΙΑΚΩΝ
ΛΟΓΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

- 1 Ὁ δὲ Ἀβροκόμης διανύσας τὸν <ἀπ'> Αἰγύπτου πλοῦν
εἰς αὐτὴν μὲν Ἰταλίαν οὐκ ἔρχεται· τὸ γὰρ πνεῦμα τὴν 5
ναῦν ἀπῶσαν τοῦ μὲν κατ' εὐθὺν ἀπέσφηλε πλοῦ, ἤγαγε
δὲ εἰς Σικελίαν, καὶ κατήχθησαν εἰς πόλιν Συρακούσας
2 μεγάλην καὶ καλήν. ἐνταῦθα ὁ Ἀβροκόμης γενόμενος
ἔγνω περιέμειναι τὴν νῆσον καὶ ἀναζητεῖν ἔτι περὶ Ἀνθίας
εἴ τι πύθοιτο. καὶ δὴ ἐνοικίζεται [μὲν] πλησίον τῆς θα- 10
λάσσης παρὰ ἀνδρὶ Αἰγιαλεῖ πρεσβύτῃ, ἀλιεῖ τὴν τέχνην.
οὗτος ὁ Αἰγιαλεὺς πένης μὲν ἦν καὶ ξένος καὶ ἀγαπητῶς
αὐτὸν διέτρεφεν ἐκ τῆς τέχνης· ὑπεδέξατο δὲ τὸν Ἀβρο-
κόμην ἄσμενος καὶ παῖδα ἐνόμιζεν αὐτοῦ καὶ ἠγάπα δια-
3 φερόντως. καὶ ἤδη ποτὲ ἐκ πολλῆς τῆς πρὸς ἀλλήλους 15
συνηθείας ὁ μὲν Ἀβροκόμης αὐτῷ διηγήσατο τὰ καθ'
αὐτόν, καὶ τὴν Ἀνθίαν εἰρήκει καὶ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν πλά-
νην, ὁ δὲ Αἰγιαλεὺς ἄρχεται τῶν αὐτοῦ διηγημάτων.
- 4 „Ἐγὼ“ ἔφη „τέκνον Ἀβροκόμη, οὔτε Σικελιώτης οὐδὲ
ἐπιχώριος, ἀλλὰ Σπαρτιάτης Λακεδαιμόνιος τῶν τὰ πρῶτα 20
5 ἐκεῖ δυναμένων, καὶ περιουσίαν ἔχων πολλήν. νέος δὲ ὢν,
ἐν τοῖς ἐφήβοις καταλελεγμένος, ἠράσθην κόρης πολίτι-
δος Θελξινόης τοῦνομα, ἀντερᾶ δέ μου καὶ ἡ Θελξινόη.
καὶ τῇ πόλει παννυχίδος ἀγομένης συνήλθομεν ἀλλήλοις,
ἀμφοτέρους ὀδηγοῦντος θεοῦ, καὶ ἀπηλαύσαμεν ὢν ἔνεκα 25

συνήλθομεν. καὶ χρόνῳ τινὶ ἀλλήλοις συνῆμεν λανθά- 6
 νοντες καὶ ὠμόσαμεν ἀλλήλοις πολλάκις ἤξειν καὶ μέχρι
 θανάτου· ἐνεμέσησε δέ τις ἄρα θεῶν. καὶ γὰρ μὲν ἔτι ἐν τοῖς
 ἐφήβοις ἦμην, τὴν δὲ Θελξινόην ἐδίδοσαν πρὸς γάμον οἱ
 5 πατέρες ἐπιχωρίῳ τινὶ νεανίσκῳ Ἀνδροκλεῖ τοῦνομα· ἤδη
 δὲ αὐτῆς καὶ ἦρα ὁ Ἀνδροκλῆς. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἢ κόρη 7
 πολλὰς προφάσεις ἐποιεῖτο ἀναβαλλομένη τὸν γάμον·
 τελευταῖον δὲ δυνηθεῖσα ἐν ταύτῳ μοι γενέσθαι συντί-
 θεται νύκτωρ ἐξελθεῖν Λακεδαίμονος μετ' ἐμοῦ. καὶ δὴ
 10 ἐστείλαμεν ἑαυτοὺς νεανικῶς, ἀπέκειρα δὲ καὶ τὴν κόμην
 τῆς Θελξινόης. ἐν αὐτῇ οὖν τῇ τῶν γάμων νυκτὶ ἐξελθόν- 8
 τες τῆς πόλεως ἤειμεν ἐπ' Ἄργος καὶ Κόρινθον, κακεῖθεν
 ἀναγόμενοι ἐπλεύσαμεν εἰς Σικελίαν. Λακεδαιμόνιοι δὲ πν-
 θόμενοι τὴν φυγὴν ἡμῶν θάνατον κατεψηφίσαντο. ἡμεῖς
 15 δὲ ἐνταῦθα διήγομεν <ἐν> ἀπορία μὲν τῶν ἐπιτηδείων, ἠδό-
 μενοι δὲ καὶ πάντων ἀπολαύειν δοκοῦντες, ὅτι ἦμεν μετ'
 ἀλλήλων. καὶ τέθνηκεν ἐνταῦθα οὐ πρὸ πολλοῦ Θελξι- 9
 νόη καὶ τὸ σῶμα οὐ τέθραπται, ἀλλὰ ἔχω γὰρ μετ' ἐμαυ-
 τοῦ καὶ ἀεὶ φιλῶ καὶ σύνειμι.“ καὶ ἅμα λέγων εἰσάγει 10
 20 τὸν Ἀβροκόμην εἰς τὸ ἐνδότερον δωμάτιον καὶ δεικνύει
 τὴν Θελξινόην, γυναῖκα πρεσβῦτιν μὲν ἤδη, καλὴν <δὲ>
 φαινομένην ἔτι Αἰγυπτίᾳ· ἦν γὰρ καὶ τούτων ἔμπειρος ὁ γέρον.
 „ταύτη οὖν“ ἔφη „ὦ τέκνον Ἀβροκόμη, ἀεὶ τε ὡς ζώση 11
 25 λαλῶ καὶ συγκατάκειμαι καὶ συνευχοῦμαι· κἂν ἔλθω
 ποτὲ ἐκ τῆς ἀλιείας κεκμηκῶς, αὕτη με παραμυθεῖται
 βλεπομένη· οὐ γὰρ οἷα νῦν ὁράται σοι τοιαύτη φαίνεται
 μοι· ἀλλὰ ἐννοῶ, τέκνον, οἷα μὲν ἦν ἐν Λακεδαίμονι,

- οἷα δὲ ἐν τῇ φυγῇ· τὰς παννυχίδας ἐννοῶ, τὰς συνθήκας ἐννοῶ.“
- 12 Ἔτι λέγοντος τοῦ Αἰγιαλέως ἀνωδύρετο ὁ Ἄβροκόμης „σὲ δέ“ λέγων „ὦ πασῶν δυστυχεστάτη κόρη, πότε ἀνευρήσω κἂν νεκράν; Αἰγιαλεῖ μὲν γὰρ τοῦ βίου μεγάλη παραμυθία τὸ σῶμα τὸ Θελξινόης, καὶ νῦν ἀληθῶς μεμάθηκα 5
- 13 ὅτι ἔρωσ ἀληθινὸς ὄρον ἡλικίας οὐκ ἔχει· ἐγὼ δὲ πλανῶμαι μὲν κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν, οὐ δεδύνημαι δὲ οὐδὲ ἀκοῦσαι περὶ σοῦ. ὦ μαντεύματα δυστυχῆ, ὦ τὰ πάντων ἡμῖν Ἀπολλὸν χρήσας χαλεπώτατα, οἴκτειρον ἤδη 10 καὶ τὰ τέλη τῶν μεμαντευμένων ἀποδίδου.“
- 2 Καὶ ὁ μὲν Ἄβροκόμης ταυτὶ κατοδυρόμενος παραμυθουμένου αὐτὸν Αἰγιαλέως διῆγεν ἐν Συρακούσαις, ἤδη καὶ τῆς τέχνης Αἰγιαλεῖ κοινωνῶν· οἱ δὲ περὶ τὸν Ἴπποθοον μέγα μὲν ἤδη τὸ ληστήριον κατεστήσαντο, ἔγνωσαν 15 δὲ ἀπαίρειν Αἰθιοπίας καὶ μείζοσιν ἤδη πράγμασιν ἐπιτίθεσθαι. οὐ γὰρ ἐδόκει τῷ Ἴπποθόῳ αὐταρκες εἶναι ληστεύειν κατ’ ἄνδρα, εἰ μὴ καὶ κώμαις καὶ πόλεσιν ἐπιβάλοι. καὶ ὁ μὲν παραλαβὼν τοὺς σὺν αὐτῷ καὶ ἐπιφορτισάμενος πάντα (ἦν δὲ αὐτῷ καὶ ὑποζύγια πολλὰ καὶ κάμηλοι οὐκ 20 ὀλίγαι) Αἰθιοπίαν μὲν κατέλιπεν, ἦει δὲ ἐπ’ Αἴγυπτόν τε καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἐνενόει Φοινίκην καὶ Συρίαν πάλιν·
- 3 τὴν δὲ Ἀνθίαν προσεδόκα τεθνηκένοι· ὁ δὲ Ἀμφίνομος, ὁ φρουρῶν ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆν, ἐρωτικῶς διακείμενος, οὐχ ὑπομένων ἀποσπασθῆναι τῆς κόρης διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν 25 φιλοστοργίαν καὶ τὴν ἐπικειμένην συμφορὰν, Ἴπποθόῳ μὲν οὐχ εἶπετο, λανθάνει δὲ ἐν πολλοῖς τοῖς ἄλλοις καὶ ἀποκρύπτεται ἐν ἄντρῳ τινὶ σὺν τοῖς ἐπιτηδείοις οἷς συν-
- 4 ἐλέξατο. νυκτὸς δὲ γενομένης οἱ περὶ τὸν Ἴπποθοον ἐπὶ κώμην ἐληλύθεσαν τῆς Αἰγύπτου, Ἀρείαν καλουμένην, 30

πορθῆσαι θέλοντες· ὁ δὲ Ἀμφίνομος ἀνορύσσει τὴν τάφρον
καὶ ἐξάγει τὴν Ἀνθίαν καὶ θαρρεῖν παρεκάλει. τῆς δὲ ἔτι 5
φοβουμένης καὶ ὑποπτευούσης, τὸν ἥλιον ἐπόμνυσι <καὶ>
τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ θεοὺς σεμνὴν τηρήσειν <καὶ> γάμων
5 ἀγνήν, μέχρι ἂν καὶ αὐτὴ ποτε πεισθεῖσα θελήσῃ συγκατα-
θέσθαι. πείθεται τοῖς ὄρκοις Ἀμφινόμου Ἀνθία καὶ ἔπεται
αὐτῷ· οὐκ ἀπελείποντο δὲ οἱ κύνες ἀλλ' ἔστεργον συν-
ήθεις γενόμενοι.

Ἔρχονται δὴ εἰς Κοπτὸν, κἀνταῦθα ἔγνωσαν ἡμέρας <τι- 6
10 νὰς> διαγαγεῖν, μέχρις ἂν προέλθωσιν οἱ περὶ τὸν Ἴππόθοον
τῆς ὁδοῦ· ἐπεμελοῦντο δὲ τῶν κυνῶν ὡς ἔχοιεν τὰ ἐπιτήδεια.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἴππόθοον προσβαλόντες τῇ κώμῃ τῇ 7
Ἄρειά πολλοὺς μὲν τῶν ἐνοικούντων ἀπέκτειναν καὶ τὰ
οἰκήματα ἐνέπρησαν καὶ κατήεσαν οὐ τὴν αὐτὴν ὁδὸν
15 ἀλλὰ διὰ τοῦ Νείλου· πάντα γὰρ τὰ ἐκ τῶν μεταξὺ κωμῶν
σκάφη συλλεξάμενοι, ἐπιβάντες ἔπλεον ἐπὶ Σχεδίαν, καὶ
* * κἀντεῦθεν ἐκβάντες παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου δι-
ώδευον τὴν ἄλλην Αἴγυπτον.

Ἐν τούτῳ δὲ ὁ ἄρχων τῆς Αἰγύπτου ἐπέπυστο μὲν τὰ 3
20 περὶ τὴν Ἄρειαν καὶ τὸ Ἴπποθόου ληστήριον καὶ ὅτι ἀπ'
Αἰθιοπίας ἔρχονται· παρασκευάσας δὲ στρατιώτας πολλοὺς
καὶ ἄρχοντα τούτοις ἐπιστήσας τῶν συγγενῶν τῶν αὐτοῦ
Πολύιδον, νεανίσκον ὀφθῆναι χαρίεντα, δρᾶσαι γεννικόν,
ἔπεμψεν ἐπὶ τοὺς ληστές. οὗτος ὁ Πολύιδος παραλαβὼν 2
25 τὸ στράτευμα, ἀπήντα κατὰ Πηλούσιον τοῖς περὶ τὸν
Ἴππόθοον, καὶ εὐθύς παρὰ τὰς ὄχθας μάχῃ τε αὐτῶν

- γίνεται καὶ πίπτουσιν ἑκατέρων πολλοί· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης τρέπονται μὲν οἱ λησταὶ καὶ πάντες ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν φονεύονται· εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ζῶντες ἐλήφθησαν.
- 3 Ἰππόθοος μόνος, ἀπορρίψας τὰ ὄπλα, ἔφυγε τῆς νυκτὸς καὶ ἦλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· κάκειθεν, δυνηθεὶς λαθεῖν, 5 ἐπιβάς ἀναγομένῳ πλοίῳ ἐπανήχθη. ἦν δὲ αὐτῷ ἡ πᾶσα ἐπὶ Σικελίαν ὁρμή· ἐκεῖ γὰρ ἐδόκει μάλιστα διαλήσεσθαι τε καὶ διατραφήσεσθαι· ἤκουε δὲ τὴν νῆσον εἶναι μεγάλην τε καὶ εὐδαίμονα.
- 4 Ὁ δὲ Πολύιδος οὐχ ἰκανὸν εἶναι ἐνόμισε κρατῆσαι τῶν 10 συμβαλόντων ληστῶν, ἀλλ' ἔγνω δεῖν ἀνερευνησαί τε καὶ ἐκκαθαῖραι τὴν Αἴγυπτον, εἴ που ἦ τὸν Ἰππόθοον ἢ τῶν σὺν αὐτῷ τινα ἀνεύροι. παραλαβὼν οὖν μέρος τι τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τοὺς εἰλημμένους τῶν ληστῶν, ἴν', εἴ τις φαίνοιτο, οἱ μηνύσειαν, ἀνέπλει τὸν Νεῖλον καὶ τὰς πόλεις 15 διηρεύνα καὶ ἐνενόει μέχρις Αἰθιοπίας ἐλθεῖν. ἔρχονται δὲ καὶ εἰς Κοπτὸν, ἔνθα ἦν Ἀνθία μετὰ Ἀμφινόμου. καὶ αὐτὴ μὲν ἔτυχεν ἐπὶ τῆς οἰκίας, τὸν δὲ Ἀμφίνομον γνωρίζουσιν οἱ τῶν ληστῶν εἰλημμένοι καὶ λέγουσι τῷ Πολύιδῳ· καὶ Ἀμφίνομος λαμβάνεται καὶ ἀνακρινόμενος τὰ περὶ 20 τὴν Ἀνθίαν διηγεῖται. ὁ δὲ ἀκούσας κελεύει καὶ αὐτὴν ἄγεσθαι καὶ ἐλθούσης ἀνεπυνθάνετο ἥτις εἶη καὶ πόθεν· ἡ δὲ τῶν μὲν ἀληθῶν οὐδὲν λέγει, ὅτι δὲ Αἴγυπτία εἶη καὶ ὑπὸ τῶν ληστῶν εἰληπτο.
- 5 Ἐν τούτῳ ἔρῃ καὶ ὁ Πολύιδος Ἀνθίας ἔρωτα σφοδρὸν 25 (ἦν δὲ αὐτῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γυνή)· ἐρασθεὶς δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐπειρᾶτο πείθειν μεγάλα ὑπισχνούμενος· τελευταῖον δὲ ὡς κατήεσαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐγένοντό τε ἐν Μέμφει, ἐπεχείρησεν ὁ Πολύιδος βιάζεσθαι τὴν Ἀνθίαν·

ἡ δὲ ἐκφυγεῖν δυνηθεῖσα, ἐπὶ τὸ τῆς Ἰσιδος ἱερὸν ἔρχεται 6
 <καὶ> ἰκέτις γενομένη „σύ με“ εἶπεν „ὦ δέσποινα Αἰγύ-
 πτου, πάλιν σῶσον, ἧ ἔβοήθησας πολλάκις· φεισάσθω
 μου καὶ Πολύιδος τῆς διὰ σέ σόφρονος Ἀβροκόμη τηρου-
 5 μένης.“ ὁ δὲ Πολύιδος ἅμα μὲν τὴν θεὸν ἐδεδοίκει, ἅμα 7
 δὲ ἦρα τῆς Ἀνθίας καὶ τῆς τύχης αὐτὴν ἠλέει· πρόσσεισι
 δὲ τῷ ἱερῷ μόνος καὶ ὄμνυσι μήποτε βιάσασθαι τὴν Ἀν-
 θίαν, μήτε ὑβρίσαι τι εἰς αὐτήν, ἀλλὰ τηρῆσαι ἀγνήν εἰς
 ὅσον αὐτὴ θελήσει· αὐταρκες γὰρ αὐτῷ φιλοῦντι ἐδόκει
 10 εἶναι κἂν βλέπειν μόνον καὶ λαλεῖν αὐτῇ.

Ἐπίσθη τοῖς ὄρκοις ἡ Ἀνθία καὶ κατῆλθεν ἐκ τοῦ 8
 ἱεροῦ· καὶ ἐπειδὴ ἔγνωσαν ἡμέραις τρισὶν αὐτοὺς ἀναλα-
 βεῖν ἐν Μέμφει, ἔρχεται ἡ Ἀνθία εἰς τὸ τοῦ Ἄπιδος ἱερὸν.
 διασημότερον δὲ τοῦτο ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ θεὸς τοῖς βου-
 15 λομένοις μαντεύει. ἐπειδὴν γὰρ τις προσελθὼν εὔξεται 9
 καὶ δεηθῆ τοῦ θεοῦ, αὐτὸς μὲν ἔξεισιν, οἱ δὲ πρὸ τοῦ νεῶ
 παῖδες Αἰγύπτιοι ἃ μὲν καταλογάδην, ἃ δὲ ἐν μέτρῳ προ-
 λέγουσι τῶν ἐσομένων ἕκαστα. ἐλθοῦσα δὴ καὶ ἡ Ἀνθία 10
 προσπίπτει τῷ Ἄπιδι. „ὦ θεῶν“ ἔφη „φιλανθρωπότατε,
 20 ὁ πάντα οἰκτεῖρων ξένους, ἐλέησον καὶ μὲ τὴν κακοδαί-
 μονα καὶ μοι μαντείαν ἀληθῆ περὶ Ἀβροκόμου πρόειπε.
 εἰ μὲν γὰρ αὐτὸν ἔτι ὄψομαι καὶ ἄνδρα λήψομαι, καὶ μενῶ 11
 καὶ ζήσομαι· εἰ δὲ ἐκεῖνος τέθνηκεν, ἀπαλλαγῆναι καὶ μὲ
 καλῶς ἔχει τοῦ πονηροῦ τούτου βίου.“ εἰποῦσα καὶ κατα-
 25 δακρῦσασα ἐξήει τοῦ ἱεροῦ· κἂν τούτῳ οἱ παῖδες πρὸ τοῦ
 τεμένους παίζοντες ἅμα ἐξεβόησαν·

„Ἀνθία Ἀβροκόμην ταχὺ λήφεται ἄνδρα τὸν αὐτῆς.“

ἀκούσασα εὐθυμοτέρα ἐγένετο καὶ προσεύχεται τοῖς
 θεοῖς· καὶ ἅμα μὲν ἀπήεσαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

5 Ἐπέπυστο δὲ ἡ Πολυίδου γυνὴ ὅτι ἄγει κόρην ἐρωμένην,
 καὶ φοβηθεῖσα μή πως αὐτὴν ἢ ξένη παρευδοκιμήσῃ,
 Πολυίδῳ μὲν οὐδὲν λέγει, ἐβουλεύετο δὲ καθ' αὐτὴν ὅπως
 2 τιμωρήσεται τὴν δοκοῦσαν ἐπιβουλεύειν τοῖς γάμοις. καὶ
 δὴ ὁ μὲν Πολυίδος ἀπήγγελλέ τε τῷ ἄρχοντι τῆς Αἰγύ- 5
 πτου τὰ γενόμενα καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου διώκει
 τὰ τῆς ἀρχῆς· ἀπόντος δὲ αὐτοῦ Ῥηναία (τοῦτο γὰρ ἔκα-
 λεῖτο ἢ τοῦ Πολυίδου γυνή) μεταπέμπεται τὴν Ἀνθίαν
 (ἣν δὲ ἐπὶ τῆς οἰκίας) καὶ περιρρήγνυσι τὴν ἐσθῆτα καὶ
 3 αἰκίζεται τὸ σῶμα, „ὦ πονηρὰ“ λέγουσα „καὶ τῶν γάμων 10
 τῶν ἐμῶν ἐπίβουλε, ματαίως ἔδοξας Πολυίδῳ καλή, οὐ
 γὰρ σε ὀνήσει τὸ κάλλος τοῦτο. ἴσως μὲν γὰρ πείθειν λη-
 στὰς ἐδύνασο καὶ συγκαθεύδειν νεανίσκοις μεθύουσι πολ-
 λοῖς· τὴν δὲ Ῥηναίας εὐνήν οὔποτε ὑβρίσεις χαίρουσα.“
 4 ταῦτα εἰποῦσα ἀπέκειρε τὴν κόμην αὐτῆς καὶ δεσμὰ περι- 15
 τίθησι καὶ παραδοῦσα οἰκέτῃ τινὶ πιστῷ, Κλυτῷ τοῦνομα,
 κελεύει ἐμβιβάσαντα εἰς ναῦν <καὶ> ἀπαγαγόντα εἰς Ἰταλίαν
 ἀποδόσθαι πορνοβοσκῷ τὴν Ἀνθίαν. „οὔτω γὰρ“ ἔφη
 5 „δυνήσῃ ἢ καλὴ τῆς ἀκρασίας κόρον λαβεῖν.“ ἤγετο δὲ ἡ
 Ἀνθία ὑπὸ τοῦ Κλυτοῦ κλαίουσα καὶ ὀδυρομένη „ὦ κάλλος 20
 ἐπίβουλον“ λέγουσα „ὦ δυστυχῆς εὐμορφία, τί μοι παρα-
 μένετε ἐνοχλοῦντα; τί δὲ αἷτια πολλῶν κακῶν μοι γίνεσθε;
 οὐκ ἤρκουν οἱ τάφοι, οἱ φόνοι, τὰ δεσμὰ, τὰ ληστήρια,
 ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ οἰκήματος στήσομαι καὶ τὴν μέχρι νῦν
 Ἀβροκόμη τηρουμένην σωφροσύνην πορνοβοσκὸς ἀναγ- 25
 6 κάσει με λύειν; ἀλλ', ὦ δέσποτα“, ἔλεγε προσπεσοῦσα
 τοῖς γόνασι τοῦ Κλυτοῦ, „μή με ἐπ' ἐκείνην τὴν τιμωρίαν
 [ἅμα] προαγάγῃς, ἀλλὰ ἀπόκτεινόν με αὐτός· οὐκ οἶσω

πορνοβοσκὸν δεσπότην· σωφρονεῖν, πίστευσον, εἰδίσμε-
θα.“ ταῦτα ἐδεῖτο, ἤλθει δὲ αὐτὴν ὁ Κλυτός.

Καὶ ἡ μὲν ἀπήγετο εἰς Ἰταλίαν, ἡ δὲ Ῥηναία ἐλθόντι 7
τῷ Πολυίδῳ λέγει ὅτι ἀπέδρα ἡ Ἀνθία, κἀκεῖνος ἐκ τῶν
5 ἤδη πεπραγμένων ἐπίστευσεν αὐτῇ. ἡ δὲ Ἀνθία κατήχθη
μὲν εἰς Τάραντα, πόλιν τῆς Ἰταλίας· ἐνταῦθα δὲ ὁ Κλυτός
δεδοικῶς τὰς τῆς Ῥηναίας ἐντολὰς ἀποδίδοται αὐτὴν
πορνοβοσκῷ. ὁ δὲ ἰδὼν κάλλος οἶον οὐπω πρότερον ἔτε- 8
θέατο, μέγα κέρδος ἔξεν τὴν παῖδα ἐνόμιζε, καὶ ἡμέραις
10 μὲν τισιν αὐτὴν ἀνελάμβανεν ἐκ τοῦ πλοῦ κεκμηκυῖαν καὶ
ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ῥηναίας βασάνων· ὁ δὲ Κλυτός ἦκεν εἰς
Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὰ πραχθέντα ἐμήνυσε τῇ Ῥηναίᾳ.

Ὁ δὲ Ἰππόθοος διανύσας τὸν πλοῦν κατήχθη μὲν εἰς 6
Σικελίαν, οὐκ εἰς Συρακούσας δέ, ἀλλ' εἰς Ταυρομένιον,
15 καὶ ἐζήτει καιρὸν δι' οὗ τὰ ἐπιτήδεια ἔξει. τῷ δὲ Ἀβροκόμῃ
ἐν Συρακούσαις ὡς χρόνος πολὺς ἐγένετο, ἀθυμία ἐμπί-
πτει καὶ ἀπορία δεινὴ, ὅτι μηδὲ Ἀνθίαν εὐρίσκοι μηδὲ
εἰς τὴν πατρίδα ἀνασώζοιτο. διέγνω οὖν ἀποπλεύσας ἐκ 2
Σικελίας εἰς Ἰταλίαν ἀνελθεῖν κἀκεῖθεν, εἰ μηδὲν εὐρί-
20 σκοι τῶν ζητουμένων, εἰς Ἐφεσον πλεῦσαι πλοῦν δυστυ-
χῆ. ἤδη δὲ καὶ οἱ γονεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Ἐφέσιοι πάντες ἐν
πολλῷ πένθει ἦσαν, οὔτε ἀγγέλου παρ' αὐτῶν ἀφιγμένου
οὔτε γραμμάτων· ἀπέπεμπον δὲ πανταχοῦ τοὺς ἀναζητή-
σοντας. ὑπὸ ἀθυμίας δὲ καὶ γήρως οὐ δυναθέντες ἀντι- 3
25 σχεῖν οἱ γονεῖς ἑκατέρων ἑαυτοὺς ἐξήγαγον τοῦ βίου. καὶ
ὁ μὲν Ἀβροκόμης ἦει τὴν ἐπὶ Ἰταλίας ὁδόν· ὁ δὲ Λεύκων
καὶ ἡ Ῥόδη, οἱ σύντροφοι τοῦ Ἀβροκόμου καὶ τῆς Ἀνθίας,

- τεθνηκότος αὐτοῖς ἐν Ξάνθῳ τοῦ δεσπότητος καὶ τὸν κλη-
 ρον (ἦν δὲ πολὺς) ἐκείνοις καταλιπόντος, διέγνωσαν εἰς
 Ἐφεσον, πλεῖν, ὡς ἤδη μὲν αὐτοῖς τῶν δεσποτῶν σεσω-
 σμένων, ἱκανῶς δὲ τῆς κατὰ τὴν ἀποδημίαν, συμφορᾶς
 4 πεπειραμένων. ἐνθέμενοι δὲ πάντα τὰ αὐτῶν νηὶ ἀνήγοντο 5
 εἰς Ἐφεσον, καὶ ἡμέραις τε οὐ πολλαῖς διανύσαντες τὸν
 πλοῦν ἤκον εἰς Ῥόδον, κάκει μαθόντες ὅτι οὐδέπω μὲν
 Ἀβροκόμης καὶ Ἀνθία σῶζοιντο, τεθνήκασι δὲ αὐτῶν
 οἱ πατέρες, διέγνωσαν εἰς Ἐφεσον μὴ κατελθεῖν, χρόνῳ
 δὲ τινι ἐκεῖ γενέσθαι, μέχρις οὗ τι περὶ τῶν δεσποτῶν 10
 πύθωνται.
- 7 Ὁ δὲ πορνοβοσκὸς ὁ τὴν Ἀνθίαν ὠνησάμενος χρόνου
 διελθόντος ἠνάγκασεν αὐτὴν οἰκῆματος προεστάναι. καὶ
 δὴ κοσμήσας καλῇ μὲν ἐσθῆτι πολλῶ δὲ χρυσῶ ἤγεν ὡς
 2 προστησομένην τέγους· ἡ δὲ μεγάλα ἀνακωκύσασα „φεῦ 15
 μοι τῶν κακῶν“ εἶπεν· „οὐχ ἱκαναὶ γὰρ αἱ πρότερον συμ-
 φοραί, τὰ δεσμά, τὰ ληστήρια, ἀλλ’ ἔτι καὶ πορνεύειν
 ἀναγκάζομαι; ὦ κάλλος δικαίως ὑβρισμένον, τί γὰρ ἡμῖν
 ἀκαίρως παραμένεις; ἀλλὰ τί ταῦτα θρηνηῶ καὶ οὐχ εὐρίσκω
 τινὰ μηχανήν, δι’ ἧς φυλάξω τὴν μέχρι νῦν σωφροσύνην 20
 3 τετηρημένην;“ ταῦτα λέγουσα ἤγετο ἐπὶ τὸ οἶκημα, τοῦ
 πορνοβοσκοῦ τὰ μὲν δεομένου θαρρεῖν, τὰ δὲ ἀπειλοῦντος.
 ὡς δὲ ἦλθε καὶ προέστη, πλήθος ἐπέρρει τῶν τεθναυμα-
 κότων τὸ κάλλος, οἳ γε πολλοὶ ἦσαν ἔτοιμοι ἀργύριον
 4 κατατίθεσθαι τῆς ἐπιθυμίας. ἡ δὲ ἐν ἀμηχάνῳ γενομένη 25
 κακῶ εὐρίσκει τέχνην ἀποφυγῆς· πίπτει μὲν γὰρ εἰς γῆν
 καὶ παρεῖται τὸ σῶμα καὶ ἐμιμεῖτο τοὺς νοσοῦντας τὴν ἐκ
 θεῶν καλουμένην νόσον· ἦν δὲ τῶν παρόντων ἔλεος ἅμα
 καὶ φόβος καὶ τοῦ μὲν ἐπιθυμεῖν συνουσίας ἀπείχοντο, ἐθε-
 5 ράπευον δὲ τὴν Ἀνθίαν· ὁ δὲ πορνοβοσκὸς συνεῖς οἳ κακῶν 30
 ἐγεγόνει καὶ νομίσας ἀληθῶς νοσεῖν τὴν κόρην, ἤγεν εἰς
 τὴν οἰκίαν καὶ κατέκλινέ τε καὶ ἐθεράπευε, καὶ ὡς ἔδο-

ξεν αὐτῆς γεγονέναι, ἀνεπυνθάνετο τὴν αἰτίαν τῆς νόσου.
 ἢ δὲ Ἀνθία „καὶ πρότερον“ ἔφη „δέσποτα, εἰπεῖν πρὸς 6
 σὲ ἐβουλόμην τὴν συμφορὰν τὴν ἐμὴν καὶ διηγῆσασθαι
 τὰ συμβάντα, ἀλλὰ ἀπέκρυπτον αἰδουμένη· νυνὶ δὲ οὐδὲν
 5 χαλεπὸν εἰπεῖν πρὸς σέ, πάντα ἤδη μεμαθηκότα τὰ κατ’
 ἐμέ. παῖς ἔτι οὐσα ἐν ἑορτῇ καὶ παννυχίδι ἀποπλανηθεῖσα 7
 τῶν ἐμαυτῆς ἤκον πρὸς τινα τάφον ἀνδρὸς νεωστὶ τεθνηκό-
 τος· κἀνταῦθα ἐφάνη μοί τις ἀναθορῶν ἐκ τοῦ τάφου καὶ
 κατέχειν ἐπειρᾶτο· ἐγὼ δ’ ἀπέφυγον καὶ ἐβόων· ὁ δὲ 8
 10 ἄνθρωπος ἦν μὲν ὀφθῆναι φοβερός, φωνὴν δὲ πολλῶ
 εἶχε χαλεπωτέραν· καὶ τέλος ἡμέρα μὲν ἤδη ἐγίνετο,
 ἀφείς δέ με ἔπληξέ τε κατὰ τοῦ στήθους καὶ νόσον ταύ-
 την ἔλεγεν ἐμβεβληκέναι. ἐκεῖθεν ἀρξαμένη ἄλλοτε ἄλλως 9
 ὑπὸ τῆς συμφορᾶς κατέχομαι. ἀλλὰ δέομαί σου, δέσποτα,
 15 μηδὲν μοι χαλεπήνης· οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἰτία. δυνήσῃ
 γάρ με ἀποδόσθαι καὶ μηδὲν ἀπολέσαι τῆς δοθείσης
 τιμῆς.“ ἀκούσας ὁ πορνοβοσκὸς ἠνιάτο μὲν, συνεγίνωσκε
 δὲ αὐτῇ, ὡς οὐχ ἔκούσῃ ταῦτα πασχούσῃ.

Καὶ ἡ μὲν ἐθεραπεύετο ὡς νοσοῦσα παρὰ τῷ πορνοβο- 8
 20 σκῷ· ὁ δὲ Ἀβροκόμης ἀπὸ τῆς Σικελίας ἐπαναχθεὶς κατ-
 αῖρει μὲν εἰς Νουκέριον τῆς Ἰταλίας, ἀπορία δὲ τῶν ἐπι-
 τηδείων ἀμηχανῶν ὅ τι ποιήσῃ, τὰ μὲν πρῶτα περιήει
 τὴν Ἀνθίαν ζητῶν· αὕτη γὰρ ἦν αὐτῷ τοῦ βίου παντὸς 2
 καὶ τῆς πλάνης ἢ ὑπόθεσις· ὡς δὲ οὐδὲν ἠύρισκεν (ἦν γὰρ
 25 ἐν Τάραντι ἡ κόρη παρὰ τῷ πορνοβοσκῷ), αὐτὸν ἀπεμί-
 σθωσε τοῖς τοῦς λίθους ἐργαζομένοις. καὶ ἦν αὐτῷ τὸ 3
 ἔργον ἐπίπονον, οὐ γὰρ συνείδηστο τὸ σῶμα οὐδὲ αὐτὸν
 ὑποβάλλειν ἔργοις εὐτόνοις ἢ σκληροῖς· διέκειτο δὲ πονή-
 ρως καὶ πολλάκις κατοδυρόμενος τὴν αὐτοῦ τύχην „ἰδοῦ“
 30 φησιν „Ἀνθία, ὁ σὸς Ἀβροκόμης ἐργάτης τέχνης πονη-
 ρᾶς καὶ τὸ σῶμα ὑποτέθεικα δουλείᾳ· καὶ εἰ μὲν εἶχόν τινα 4

- ἐλπίδα εὐρήσειν σε καὶ τοῦ λοιποῦ συγκαταβιώσασθαι,
 τοῦτο πάντων ἄμεινόν με παρεμυθεῖτο· νυνὶ δὲ ἴσως
 κἀγὼ δυστυχῆς εἰς κενὰ καὶ ἀνόνητα πονῶ, καὶ σύ που
 τέθνηκας πόθῳ τῷ πρὸς Ἀβροκόμην. πέπεισμαι γάρ, φιλ-
 τάτη, ὡς οὐκ ἂν ποτε οὐδὲ ἀποθανοῦσα ἐκλάθοιό μου.“ 5
- 5 Καὶ ὁ μὲν ταῦτα ὠδύρετο καὶ τοὺς πόνους ἔφερεν ἀλγει-
 νῶς, τῇ δὲ Ἀνθία ὄναρ ἐπέστη ἐν Τάραντι κοιμωμένη.
 ἐδόκει μὲν αὐτὴν εἶναι μετὰ Ἀβροκόμου, καλὴν οὖσαν μετ’
 ἐκείνου καλοῦ, καὶ τὸν πρῶτον εἶναι τοῦ ἔρωτος αὐτοῖς χρό-
 6 νον· φανῆναι δὲ τινα ἄλλην γυναῖκα καλὴν καὶ ἀφέλκειν 10
 αὐτῆς τὸν Ἀβροκόμην· καὶ τέλος ἀναβοῶντος καὶ καλοῦντος
 7 ὀνομαστὶ ἐξαναστῆναί τε καὶ παύσασθαι τὸ ὄναρ. ταῦτα
 ὡς ἔδοξεν ἰδεῖν, εὐθύς μὲν ἀνέθορέ τε καὶ ἀνεθρήνησε
 καὶ ἀληθῆ τὰ ὀφθέντα ἐνόμιζεν, „οἴμοι τῶν κακῶν“ λέ-
 γουσα, „ἐγὼ μὲν καὶ πόνους ὑπομένω πάντα καὶ ποικίλων 15
 πειρῶμαι δυστυχῆς συμφορῶν καὶ τέχνας σωφροσύνης
 ὑπὲρ γυναῖκας εὐρίσκω Ἀβροκόμη· σοὶ δὲ ἴσως ἄλλη που
 8 δέδοκται καλή· ταῦτα γάρ μοι σημαίνει τὰ ὄνειρατα. τί
 οὖν ἔτι ζῶ; τί δ’ ἐμαντὴν λυπῶ; κάλλιον οὖν ἀπολέσθαι
 καὶ ἀπαλλαγῆναι τοῦ πονηροῦ τούτου βίου, ἀπαλλαγῆναι 20
 9 δὲ τῆς ἀπρεποῦς ταύτης καὶ ἐπισφαλοῦς δουλείας. Ἀβρο-
 κόμης μὲν γάρ εἰ καὶ τοὺς ὄρκους παραβέβηκε, μηδὲν
 οἱ θεοὶ τιμωρήσαιντο τοῦτον· ἴσως ἀνάγκη τι εἴργασται·
 ἐμοὶ δὲ ἀποθανεῖν καλῶς ἔχει σωφρονούση.“ ταῦτα ἔλεγε
 θρηνοῦσα καὶ μηχανὴν ἐζήτει τελευτῆς. 25
- 9 Ὁ δὲ Ἰππόθοος ὁ Περίνθιος ἐν τῷ Ταυρομενίῳ τὰ μὲν
 πρῶτα διῆγε πονήρως ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων· χρόνου δὲ
 προϊόντος ἠράσθη πρεσβῦτις αὐτοῦ, καὶ ἔγημέ τε ὑπ’

ἀνάγκης τῆς κατὰ τὴν ἀπορίαν τὴν πρεσβῦτιν, καὶ ὀλίγῳ
 συγγενόμενος χρόνῳ, ἀποθανούσης αὐτῆς πλοῦτόν τε δια-
 δέχεται πολὺν καὶ εὐδαιμονίαν· πολλὴ μὲν οἰκετῶν παρα-
 πομπή, πολλὴ δὲ [τῶν] ἐσθήτων ὑπαρξίς καὶ σκευῶν πο-
 5 λυτέλεια. διέγνω δὲ πλεῦσαι μὲν εἰς Ἴταλίαν, ὠνήσασθαι 2
 δὲ οἰκέτας ὠραίους καὶ θεραπαίνας καὶ ἄλλην σκευῶν
 περιβολήν, ὅση γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ εὐδαίμονι· ἐμέμνητο δὲ
 αἰεὶ τοῦ Ἀβροκόμου καὶ τοῦτον ἀνευρεῖν ἠΰχετο, περὶ πολ-
 λοῦ ποιούμενος κοινωνῆσαί τε αὐτῷ τοῦ βίου παντός καὶ
 10 τῶν κτημάτων.

Καὶ ὁ μὲν ἐπαναχθεὶς κατῆρεν εἰς Ἴταλίαν, εἶπετο δὲ 3
 αὐτῷ μειράκιον τῶν εἰς Σικελίαν εὖ γεγονότων, Κλεισθέ-
 νης τοῦνομα, καὶ πάντων μετεῖχε τῶν Ἰπποθόου κτημά-
 των, καλὸς ὢν. ὁ δὲ πορνοβοσκὸς ἤδη τῆς Ἀνθίας ὑγιαί- 4
 15 νειν δοκούσης ἐνενοεῖ ὅπως αὐτὴν ἀποδώσεται, καὶ δὴ
 προῆγεν αὐτὴν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τοῖς ὠνησομένοις ἐπ-
 εδείκνυεν. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Ἰππόθοος περιήει τὴν πόλιν τὴν 5
 Τάραντα, εἴ τι καλὸν ὠνήσασθαι ζητῶν· καὶ ὄρᾳ τὴν Ἀν-
 θίαν καὶ γνωρίζει καὶ ἐπὶ τῷ συμβάντι καταπλήσεται καὶ
 20 πολλὰ πρὸς ἑαυτὸν ἐλογίζετο· „οὐχ αὕτη ἡ κόρη, ἣν ἐγώ
 ποτε ἐν Αἰγύπτῳ τιμωρῶν τῷ Ἀγχιάλου φόνῳ εἰς τάφρον
 κατώρυξα καὶ κύνας αὐτῇ συγκαθεῖρξα; τίς οὖν ἡ μετα-
 βολή; πῶς δὲ σώζεται; τίς ἢ ἐκ τῆς τάφρου φυγή; τίς ἢ
 παράλογος σωτηρία;“ εἰπὼν ταῦτα προσῆλθεν ὡς ὠνή- 6
 25 σασθαι θέλων, καὶ παραστάς αὐτῇ „ὦ κόρη“ ἔφησεν,
 „Αἴγυπτον οὐκ οἶδας οὐδὲ λησταῖς ἐν Αἰγύπτῳ περιπέ-
 πτωκας οὐδὲ ἄλλο τι ἐν ἐκείνῃ τῇ γῇ πέπονθας δεινόν;
 εἰπέ θαρσοῦσα, γνωρίζω γάρ σε ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ.“
 Αἴγυπτον ἀκούσασα καὶ ἀναμνησθεῖσα Ἀγχιάλου καὶ τοῦ 7
 30 ληστηρίου καὶ τῆς τάφρου ἀνώμωξέ τε καὶ ἀνωδύρατο,
 ἀποβλέψασα δὲ εἰς τὸν Ἰππόθοον (ἐγνώρισε δὲ αὐτὸν
 οὐδαμῶς) „πέπονθα“ φησὶν „ἐν Αἰγύπτῳ πολλά, ὦ ξένε,

καὶ δεινά, ὅστις ποτε ὦν τυγχάνεις, καὶ λησταῖς περιπέ-
 πτωκα· ἀλλὰ σὺ πῶς“ εἶπε „γνωρίζεις τὰ ἐμὰ διηγή-
 8 ματα; πόθεν δὲ εἰδέναι λέγεις ἐμὲ τὴν δυστυχῆ; δια-
 βόητα μὲν γὰρ καὶ ἔνδοξα πέπονθα [μέν], ἀλλὰ σὲ οὐ
 9 γινώσκω τὸ σύνολον.“ ἀκούσας ὁ Ἰππόθοος καὶ μᾶλλον 5
 ἐξ ὧν ἔλεγεν ἀναγνωρίσας αὐτὴν τότε μὲν ἠσυχίαν ἤγαγεν,
 ὠνησάμενος δὲ αὐτὴν παρὰ τοῦ πορνοβοσκοῦ ἄγει πρὸς
 ἑαυτὸν καὶ θαρρεῖν παρεκελεύετο καὶ ὅστις ἦν λέγει καὶ
 τῶν ἐν Αἰγύπτῳ γενομένων ἀναμιμνήσκει καὶ τὸν ἑαυτοῦ
 10 πλοῦτον διηγεῖται καὶ τὴν φυγὴν. ἡ δὲ ἤτεῖτο συγγνώμην 10
 ἔχειν καὶ αὐτῷ ἀντεξηγεῖτο ὅτι Ἀγχίαλον ἀπέκτεινε μὴ
 σωφρονοῦντα, καὶ τὴν τάφρον καὶ τὸν Ἀμφίνομον καὶ
 τὴν τῶν κυνῶν πραότητα καὶ τὴν σωτηρίαν διηγεῖται.
 11 κατώκτειρεν αὐτὴν ὁ Ἰππόθοος καὶ ἦτις μὲν ἦν ἐπέπυστο
 οὐδέπω, ἐκ δὲ τῆς καθημερινῆς σὺν τῇ κόρῃ διαίτης εἰς 15
 ἐπιθυμίαν Ἀνθίας καὶ Ἰππόθοος ἔρχεται καὶ συνελθεῖν
 12 ἐβούλετο καὶ πολλὰ ὑπισχνεῖται αὐτῇ. ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα
 ἀντέλεγεν αὐτῷ, ἀναξία εἶναι λέγουσα εὐνῆς δεσποτικῆς·
 τέλεον δὲ ὡς ἐνέκειτο Ἰππόθοος, οὐκέτ’ ἔχουσα ὅ τι ποιή-
 σει, κάλλιον εἶναι νομίζουσα εἰπεῖν πάντα αὐτῷ τὰ ἀπόρ- 20
 ρητα ἢ παραβῆναι τὰς πρὸς Ἀβροκόμην συνθήκας, λέγει
 τὸν Ἀβροκόμην, τὴν Ἐφεσον, τὸν ἔρωτα, τοὺς ὄρκους, τὰς
 συμφοράς, τὰ ληστήρια καὶ συνεχὲς Ἀβροκόμην ἀνωδύ-
 13 ρετο· ὁ δὲ Ἰππόθοος ἀκούσας ὅτι τε Ἀνθία εἶη καὶ ὅτι
 γυνὴ τοῦ πάντων αὐτῷ φιλτάτου, ἀσπάζεται τε αὐτὴν καὶ 25
 εὐθυμεῖν παρεκάλει καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς Ἀβροκόμην φιλίαν
 διηγεῖται. καὶ τὴν μὲν εἶχεν ἐπὶ τῆς οἰκίας, πᾶσαν προσ-
 ἄγων ἐπιμέλειαν, Ἀβροκόμην αἰδούμενος· αὐτὸς δὲ πάντα
 ἀνηρεῦνα, εἴ που τὸν Ἀβροκόμην ἀνεύροι.
 10 Ὁ δὲ Ἀβροκόμης τὰ μὲν πρῶτα ἐπιπόνως ἐν τῷ Νου- 30
 κερίῳ εἰργάζετο, τελευταῖον δὲ οὐκέτι φέρων τοὺς πόνους

διέγνω νεὼς ἐπιβάς εἰς Ἐφεσον ἀνάγεσθαι. καὶ ὁ μὲν 2
 νύκτωρ κατελθὼν ἐπὶ θάλασσαν ἐπιφθάνει πλοίῳ ἀναγο-
 μένῳ καὶ ἐπιβάς ἔπλει τὴν ἐπὶ Σικελίας πάλιν, ὡς ἐκεῖ-
 θεν ἐπὶ Κρήτην τε καὶ Κύπρον καὶ Ῥόδον ἀφιζόμενος
 5 καὶ κεῖθεν εἰς Ἐφεσον γενησόμενος· ἤλπιζε δὲ ἐν τῷ μακρῷ
 πλῶ καὶ περὶ Ἀνθίας τι πυνθέσθαι. καὶ ὁ μὲν ὀλίγα ἔχων 3
 τὰ ἐπιτήδεια ἀναγόμενος καὶ διανύσας τὸν πλοῦν τὰ μὲν
 πρῶτα ἐπὶ τῆς Σικελίας ἔρχεται καὶ εὕρισκει τὸν πρότερον
 ξένον τὸν Αἰγιαλέα τεθνηκότα· ἐπενέγκας δὲ αὐτῷ χοᾶς
 10 καὶ πολλὰ καταδακρύσας, ἀναχθεὶς πάλιν καὶ Κρήτην
 παρελθὼν, ἐν Κύπρῳ γενόμενος, ἡμέρας διατρίψας ὀλίγας
 καὶ εὐξάμενος τῇ πατρίῳ Κυπρίῳ θεῷ ἀνήγετο καὶ
 ἦκεν εἰς Ῥόδον· ἐνταῦθα πλησίον τοῦ λιμένος εἰσῳκίσατο.
 καὶ ἤδη τε ἐγγὺς ἐγένετο Ἐφέσου καὶ πάντων αὐτὸν 4
 15 ἔννοια τῶν δεινῶν εἰσήρχετο, τῆς πατρίδος, τῶν πα-
 τέρων, τῆς Ἀνθίας, τῶν οἰκετῶν· καὶ ἀναστενάξας „φεῦ“
 ἔφη „τῶν κακῶν· εἰς Ἐφεσον ἴξομαι μόνος καὶ πατράσιν
 ὀφθήσομαι τοῖς ἑμῶν χωρὶς Ἀνθίας καὶ πλεύσομαι
 πλοῦν ὁ δυστυχῆς κενὸν καὶ διηγῆσομαι διηγήματα ἴσως
 20 ἄπιστα, κοινωνὸν ὧν πέπονθα οὐκ ἔχων· ἀλλὰ καρτέρησον, 5
 Ἄβροκόμη, καὶ γενόμενος ἐν Ἐφέσῳ τοσοῦτον ἐπιβίωσον
 χρόνον· τάφον ἔγειρον Ἀνθία καὶ θρήνησον αὐτήν καὶ
 χοᾶς ἐπένεγκαι καὶ σαντὸν ἤδη παρ' αὐτήν ἄγε.“ ταῦτα
 ἔλεγε καὶ περιῆει τὴν πόλιν ἀλύων, ἀπορία μὲν τῇ κατὰ
 25 τὴν Ἀνθίαν, ἀπορία δὲ τῶν ἐπιτηδείων.

Ὁ δὲ Λεύκων ἐν τούτῳ καὶ ἡ Ῥόδη διατρίβοντες ἐν 6
 Ῥόδῳ ἀνάθημα ἀνατεθείκεσαν ἐν τῷ τοῦ Ἥλιου ἱερῷ
 παρὰ τὴν χρυσῆν πανοπλίαν, ἣν Ἀνθία καὶ Ἄβροκόμης ἀνα-
 τεθείκεσαν· ἀνέθεσαν στήλην γράμμασι χρυσοῖς γεγραμ-
 30 μένην ὑπὲρ Ἄβροκόμου καὶ Ἀνθίας, ἀνεγέγραπτο δὲ καὶ τῶν

- 7 ἀναθέντων τὰ ὀνόματα, ὃ τε Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη. ταύτη τῇ
στήλῃ ὁ Ἄβροκόμης ἐπιτυγχάνει, ἐληλύθει δὲ προσεύξα-
σθαι τῷ θεῷ. ἀναγνοὺς οὖν καὶ γνωρίσας τοὺς ἀναθέντας
καὶ τὴν τῶν οἰκετῶν εὐνοίαν, πλησίον δὲ καὶ τὴν πανοπλίαν
8 ἰδῶν, μέγα ἀνωδύρετο παρακαθεσθεις τῇ στήλῃ. „ὦ πάντα“ 5
ἔλεγεν „ἐγὼ δυστυχῆς· ἐπὶ τὸ τέρμα ἤκω τοῦ βίου καὶ εἰς
ἀνάμνησιν τῶν ἑμαντοῦ συμφορῶν· ἰδοὺ ταύτην μὲν τὴν
πανοπλίαν ἐγὼ μετὰ Ἀνθίας ἀνέθηκα καὶ μετ’ ἐκείνης ἀπο-
πλεύσας Ῥόδου ἤκω νῦν ἐκείνην οὐκ ἄγων· εἰ δὲ αὕτη ἡ
στήλῃ τῶν συντρόφων τῶν ἡμετέρων ὑπὲρ ἀμφοτέρων 10
τὸ ἀνάθημα, τίς οὖν γένωμαι μόνος; ποῦ δὲ τοὺς φιλτάτους
ἀνεύρω;“
- 9 Ταῦτα ἐθρήνει λέγων· καὶ ἐν τούτῳ ἐφίστανται ὁ Λεύ-
κων καὶ ἡ Ῥόδη συνήθως εὐχόμενοι τῷ θεῷ καὶ θεωροῦσι
τὸν Ἄβροκόμην τῇ στήλῃ παρακαθεζόμενον καὶ εἰς τὴν 15
πανοπλίαν ἀποβλέποντα καὶ γνωρίζουσι μὲν οὐχί, θαν-
10 μάζουσι δὲ ὅστις ὢν ἀλλοτρίοις ἀναθήμασι παραμένοι. καὶ
δὴ ὁ Λεύκων ἔφη· „ὦ μειράκιον, τί βουλόμενος ἀναθή-
μασιν οὐδέν σοι προσήκουσι παρακαθεζόμενος ὀδύρη καὶ
θρηνεῖς; τί δὲ σοὶ τούτων μέλει; τί δὲ τῶν ἐνταῦθα ἀνα- 20
γεγραμμένων κοινωνεῖ σοί;“ ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὸν
Ἄβροκόμης· „ἐμὰ“ φησὶν, „ἐμὰ τὰ ἀναθήματα Λεύκωνος
καὶ Ῥόδης, οὓς ἰδεῖν εὐχομαι μετὰ Ἀνθίαν Ἄβροκόμης
11 ὁ δυστυχῆς.“ ἀκούσαντες οἱ περὶ τὸν Λεύκωνα εὐθύς μὲν
ἄχανεῖς ἐγένοντο, ἀνενεγκόντες δὲ κατὰ μικρὸν ἐγνώρι- 25
ζον ἐκ τοῦ σχήματος, ἐκ τῆς φωνῆς, ἐξ ὧν ἔλεγεν, ἐξ
ὧν Ἀνθίας ἐμέμνητο, καὶ πίπτουσι πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ
καὶ τὰ καθ’ αὐτοὺς διηγοῦνται, τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Συρίαν
ἀπὸ Τύρου, τὴν Μαντοῦς ὀργήν, τὴν ἔκδοσιν, τὴν πρᾶσιν
τὴν εἰς Λυκίαν, τὴν τοῦ δεσπότητος τελευτήν, τὴν περιου- 30
12 σίαν, τὴν εἰς Ῥόδον ἄφιξιν· καὶ δὴ παραλαβόντες ἄγουσιν
εἰς τὴν οἰκίαν, ἔνθα αὐτοὶ κατήγοντο, καὶ τὰ κτήματα

αὐτῶν παραδιδόασι καὶ ἐπεμελοῦντο καὶ ἐθεραπεύοντο
καὶ θαρρεῖν παρεκάλουν· τῷ δὲ ἦν οὐδὲν Ἀνθίας τιμιώ-
τερον, ἀλλ' ἐκείνην ἐθρήνει παρ' ἕκαστα.

Καὶ ὁ μὲν ἐν Ῥόδῳ διῆγε μετὰ τῶν συντρόφων, ὃ τι 11
5 πρᾶξει βουλευόμενος· ὁ δὲ Ἰππόθοος διέγνω τὴν Ἀνθίαν
ἀγαγεῖν ἀπὸ Ἰταλίας εἰς Ἐφεσον, ὡς ἀποδώσων τε τοῖς
γονεῦσι καὶ περὶ Ἀβροκόμου ἐκεῖ τι πευσόμενος· καὶ δὴ
ἐμβαλὼν πάντα τὰ αὐτοῦ εἰς ναῦν μεγάλην Ἐφεσίαν,
μετὰ τῆς Ἀνθίας ἀνήγετο, καὶ διανύσας μάλα ἀσμένως
10 τὸν πλοῦν οὐ πολλαῖς ἡμέραις εἰς Ῥόδον καταίρει νυκ- 2
τὸς ἔτι κἀνταῦθα παράγεται παρὰ τινι πρεσβύτιδι, Ἀλ-
θαία τὸ ὄνομα, πλησίον δὲ τῆς θαλάσσης, καὶ τὴν τε
Ἀνθίαν ἀνάγει παρὰ τὴν ξένην καὶ αὐτὸς ἐκείνης μὲν
τῆς νυκτὸς ἀνεπαύσατο, τῇ δὲ ἐξῆς ἤδη μὲν περὶ τὸν
15 πλοῦν ἐγίνοντο, ἑορτὴ δὲ τις ἦγετο μεγαλοπρεπῆς δημο-
σία τῶν Ῥοδίων ἀγόντων τῷ Ἡλίῳ, καὶ πομπή τε καὶ
θυσία καὶ πολιτῶν ἑορταζόντων πλῆθος. ἐνταῦθα παρ- 3
ῆσαν ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη, οὐ τοσοῦτον τῆς ἑορτῆς μεθ-
έξοντες, ὅσον ἀναζητήσοντες εἶ τι περὶ Ἀνθίας πύθοιντο.
20 καὶ δὴ ἦκεν ὁ Ἰππόθοος εἰς τὸ ἱερόν, ἄγων τὴν Ἀνθίαν· ἡ
δὲ ἀπιδούσα εἰς τὰ ἀναθήματα καὶ ἐν ἀναμνήσει τῶν πρό-
τερον γενομένη „ὦ τὰ πάντων“ ἔφησεν „ἀνθρώπων ἐφ- 4
ορῶν Ἡλιε, μόνην ἐμὲ τὴν δυστυχή παρελθῶν, πρότερον
μὲν ἐν Ῥόδῳ γενομένη εὐτυχῶς τέ σε προσεκύνουν καὶ
25 θυσίας ἔθνον μετὰ Ἀβροκόμου καὶ εὐδαίμων τότε ἐνομι-
ζόμεν· νυνὶ δὲ δούλη μὲν ἀντ' ἐλευθέρως, αἰχμάλωτος δὲ
ἡ δυστυχῆς ἀντὶ τῆς μακαρίας, καὶ εἰς Ἐφεσον ἔρχομαι
μόνη καὶ φανοῦμαι τοῖς οἰκείοις Ἀβροκόμην οὐκ ἔχουσα.“
Ταῦτα ἔλεγε καὶ πολλὰ ἐπεδάκρυε καὶ δεῖται τοῦ Ἰππο- 5
30 θόου ἐπιτρέψαι αὐτῇ τῆς κόμης ἀφελεῖν τῆς αὐτῆς καὶ
ἀναθεῖναι τῷ Ἡλίῳ καὶ εὐξασθαί τι περὶ Ἀβροκόμου.
συγχωρεῖ ὁ Ἰππόθοος· καὶ ἀποτεμοῦσα τῶν πλοκάμων 6

ὅσα ἐδύνατο καὶ ἐπιτηδείου καιροῦ λαβομένη, πάντων ἀπηλλαγμένων, ἀνατίθησιν ἐπιγράψασα· ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΑΒΡΟΚΟΜΟΥ ΑΝΘΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΗΝ ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΑΝΕΘΗΚΕ. ταῦτα ποιήσασα καὶ εὐξαμένη ἀπῆει μετὰ τοῦ Ἴπποθοῦ. 5

12 Ὁ δὲ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη τέως ὄντες περὶ τὴν πομπὴν ἐφίστανται τῷ ἱερῷ καὶ βλέπουσι τὰ ἀναθήματα καὶ γνωρίζουσι τῶν δεσποτῶν τὰ ὀνόματα καὶ πρῶτον ἀσπάζονται τὴν κόμην καὶ πολλὰ κατωδύροντο οὕτως ὡς Ἀνθίαν βλέποντες, τελευταῖον δὲ περιήεσαν, εἴ που κάκεινην εὐ- 10 ρεῖν δυνήσονται (ἤδη δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ῥοδίων ἐγνώριζον τὰ ὀνόματα ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας). κάκεινην μὲν τὴν ἡμέραν οὐδὲν εὐρίσκοντες ἀπηλλάγησαν καὶ τῷ Ἀβροκόμῃ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ ὄντα ἐμήνυσαν· ὁ δὲ ἔπαυε μὲν τὴν ψυχὴν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος, εὐέλπις δὲ 15 ἦν ὡς Ἀνθίαν εὐρήσων.

3 Τῇ δὲ ἐξῆς ἦκεν ἡ Ἀνθία πάλιν εἰς τὸ ἱερόν μετὰ τοῦ Ἴπποθοῦ, οὐκ ὄντος αὐτοῖς πλοός, προσκαθίσασα δὲ τοῖς ἀναθήμασιν ἐδάκρυνέ τε καὶ ἀνέστενεν· ἐν τούτῳ δὲ ἐπεισίσασιν ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη τὸν Ἀβροκόμην κατα- 20 λιπόντες ἔνδον, ἀθύμως ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς διακείμενον· ἐλθόντες δὲ ὄρωσι τὴν Ἀνθίαν καὶ ἦν μὲν ἔτι ἄγνωστος αὐτοῖς, συμβάλλουσι δὲ πάντα, <τὸν> ἔρωτα, <τὰ> δάκρυα, 4 τὰ ἀναθήματα, τὰ ὀνόματα, τὸ εἶδος. οὕτως κατὰ βραχὺ ἐγνώριζον αὐτήν· προσπεσόντες δὲ τοῖς γόνασιν ἔκειντο 25 ἀχανεῖς· ἡ δὲ ἐτεθανυμάκει τίνες τε εἶησαν καὶ τί βούλοιντο· 5 οὐ γὰρ ἄν ποτε Λεύκωνα καὶ Ῥόδην <ἰδεῖν> ἤλπισεν. οἱ δὲ ἐν ἑαυτοῖς γενόμενοι „ὦ δέσποινα“ ἔφασαν „Ἀνθία, ἡμεῖς οἰκέται σοί, Λεύκων καὶ Ῥόδη, οἱ τῆς ἀποδημίας κοινωνήσαντες καὶ τοῦ ληστηρίου· ἀλλὰ τίς ἐνταῦθα ἄγει 30

σε τύχη; θάρσει, δέσποινα, Ἀβροκόμης σῶζεται καὶ
 ἔστιν ἐνταῦθα αἰεὶ σε θρηνηῶν.“ ἀκούσασα ἡ Ἀνθία ἔξε- 6
 πλάγη τοῦ λόγου, μόγις δὲ ἀνενεγκοῦσα καὶ γνωρίσασα
 περιβάλλει τε αὐτοὺς καὶ ἀσπάζεται καὶ σαφέστατα τὰ
 5 κατὰ Ἀβροκόμην μανθάνει.

Συνέρρει δὲ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ῥοδίων, πυνθανό- 13
 μενον τὴν Ἀνθίας εὐρεσιν καὶ Ἀβροκόμου· παρῆν δὲ ἐν τού-
 τῳ καὶ ὁ Ἰππόθοος, ἐγνωρίσθη τε τοῖς περὶ τὸν Λεύκωνα
 καὶ αὐτὸς ἔμαθεν οἵτινές εἰσι· καὶ ἦν τὰ μὲν ἄλλα ἐν αὐτοῖς
 10 ἐπιτηδεῖως, τὸ δὲ ὅτι μηδέπω Ἀβροκόμης ταῦτα ἐπίστα-
 ται· ἔτρεχον δὲ ὡς εἶχον ἐπὶ τὴν οἰκίαν. ὁ δὲ ὡς ἤκουσεν 2
 ὑπό τινος τῶν Ῥοδίων τὴν τῆς Ἀνθίας εὐρεσιν, διὰ μέσης
 τῆς πόλεως βοῶν „Ἀνθία“ εἰκῶς μεμνηνότε ἔθεε. καὶ δὴ
 συντυγχάνει τοῖς περὶ τὴν Ἀνθίαν πρὸς τῷ ἱερῷ τῆς
 15 Ἴσιδος, πολὺ δὲ τῶν Ῥοδίων πλῆθος ἐφείπετο. ὡς δὲ 3
 εἶδον ἀλλήλους, εὐθύς ἀνεγνώρισαν· τοῦτο γὰρ αὐτοῖς
 ἐβούλοντο αἰ ψυχαί· καὶ περιλαβόντες ἀλλήλους εἰς γῆν
 κατηνέχθησαν· κατεῖχε δὲ αὐτοὺς πολλὰ ἅμα πάθη,
 ἡδονή, λύπη, φόβος, ἢ τῶν πρότερον μνήμη, τὸ τῶν μελ-
 20 λόντων δέος· ὁ δὲ δῆμος ὁ Ῥοδίων ἀνευφήμησέ τε καὶ
 ἀνωλόλυξε, μεγάλην θεὸν ἀνακαλοῦντες τὴν Ἴσιν, „πάλιν“
 λέγοντες „ὄρῳμεν Ἀβροκόμην καὶ Ἀνθίαν τοὺς καλοὺς.“
 οἱ δὲ ἀναλαβόντες ἑαυτούς, διαναστάντες εἰς τὸ τῆς Ἴσι- 4
 δος ἱερὸν εἰσῆλθον „σοὶ“ λέγοντες „ὦ μεγίστη θεά, τὴν
 25 ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν χάριν οἶδαμεν· διὰ σέ, ὦ πάντων
 ἡμῖν τιμιωτάτη, ἑαυτοὺς ἀπειλήσαμεν“, προεκυλίοντό τε
 τοῦ τεμένους καὶ τῷ βωμῷ προσέπιπτον.

Καὶ τότε μὲν αὐτοὺς ἄγουσιν παρὰ τὸν Λεύκωνα 5
 εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὁ Ἰππόθοος τὰ αὐτοῦ μετεσκευάζετο

- παρὰ τὸν Λεύκωνα, καὶ ἦσαν ἔτοιμοι πρὸς τὸν εἰς Ἐφε-
 σον πλοῦν· ὡς δὲ ἔθυσαν ἐκείνης τῆς ἡμέρας καὶ εὐωχή-
 θησαν, πολλὰ καὶ ποικίλα παρὰ πάντων τὰ διηγήματα,
 ὅσα τε ἔπαθεν ἕκαστος καὶ ὅσα ἔδρασε, παρεξέτεινόν τε
 ἐπὶ πολὺ τὸ συμπόσιον, ὡς αὐτοὺς ἀπολαβόντες χρόνῳ. ⁵
- 6 ἐπεὶ δὲ νύξ ἤδη ἐγεγόνει, ἀνεπαύοντο οἱ μὲν ἄλλοι πάντες
 ὅπως ἔτυχον, Λεύκων μὲν καὶ Ῥόδη, Ἰππόθοος δὲ καὶ τὸ
 μειράκιον τὸ ἐκ Σικελίας τὸ ἀκολουθῆσαν εἰς Ἰταλίαν
 ἰόντι αὐτῷ ὁ Κλεισθένης ὁ καλός· ἡ δὲ Ἀνθία ἀνεπαύετο
 μετὰ Ἀβροκόμου. ¹⁰
- 14 Ὡς δὲ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες κατεκοιμήθησαν, ἡσυχία δὲ
 ἦν ἀκριβής, περιλαβοῦσα ἡ Ἀνθία τὸν Ἀβροκόμην ἔκλαεν
 „ἄνερ“ λέγουσα „καὶ δέσποτα, ἀπείληφά σε πολλὴν γῆν
 πλανηθεῖσα καὶ θάλασσαν, ληστῶν ἀπειλὰς ἐκφυγοῦσα
 καὶ πειρατῶν ἐπιβουλὰς καὶ πορνοβοσκῶν ὕβρεις καὶ ¹⁵
 δεσμὰ καὶ τάφρους καὶ ξύλα καὶ φάρμακα καὶ τάφρους·
 2 ἀλλ' ἤκω σοι τοιαύτη, τῆς ἐμῆς ψυχῆς Ἀβροκόμη δέσποτα,
 οἷα τὸ πρῶτον ἀπηλλάγην εἰς Συρίαν ἐκ Τύρου· ἔπεισε
 δέ με ἁμαρτεῖν οὐδείς, οὐ Μοῖρις ἐν Συρία, οὐ Περίλαος
 ἐν Κιλικία, οὐκ ἐν Αἰγύπτῳ Ψάμμυς καὶ Πολύιδος, οὐκ ²⁰
 Ἀγχίαλος ἐν Αἰθιοπία, οὐκ ἐν Τάραντι ὁ δεσπότης, ἀλλ'
 ἄγνή μένω σοι πᾶσαν σωφροσύνης μηχανὴν πεποιημένη·
 3 σὺ δὲ ἄρα, Ἀβροκόμη, σώφρων ἔμεινας, ἢ μέ τις παρεν-
 δοκίμησεν ἄλλη καλή; ἢ μή τις ἠνάγκασέ σε ἐπιλαθέσθαι
 4 τῶν ὄρκων τε κάμου;“ ταῦτα ἔλεγε καὶ κατεφίλει συνεχῶς, ²⁵
 ὁ δὲ Ἀβροκόμης „ἀλλ' ὀμνύω σοι“ φησὶ „τὴν μόγις
 ἡμῖν ἡμέραν ποθεινὴν εὐρημένην ὡς οὔτε παρθένος ἐμοί
 τις ἔδοξεν εἶναι καλή, οὔτ' ἄλλη τις ὀφθεῖσα ἤρεσε γυνή,
 ἀλλὰ τοιοῦτον εἵληφας Ἀβροκόμην καθαρὸν, οἷον ἐν Τύρῳ
 κατέλιπες ἐν δεσμοτηρίῳ.“ ³⁰
- 15 Ταῦτα δι' ὅλης νυκτὸς ἀλλήλοις ἀπελογοῦντο καὶ ῥα-
 δίως ἔπειθον ἀλλήλους, ἐπεὶ τοῦτο ἤθελον· ἐπειδὴ δὲ
 ἡμέρα ἐγένετο, ἐπιβάντες νεώς, πάντα ἐνθέμενοι τὰ αὐ-

τῶν ἐπανήγοντο παραπέμποντος αὐτοὺς παντὸς τοῦ
 Ῥοδίων πλήθους· συναπῆει δὲ καὶ ὁ Ἰππόθοος τὰ τε
 αὐτοῦ πάντα ἐπαγόμενος καὶ τὸν Κλεισθένη· καὶ ἡμέ-
 ραις ὀλίγαις διανύσαντες τὸν πλοῦν κατήραν εἰς Ἐφεσον.
 5 προεπέπυστο δὲ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἢ πόλις ἅπασα· ὡς 2
 δὲ ἐξέβησαν, εὐθύς ὡς εἶχον ἐπὶ τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος
 ἤεσαν καὶ πολλὰ ἠῦχοντο καὶ θύσαντες ἄλλα <τε> ἀνέθε-
 σαν ἀναθήματα καὶ δὴ καὶ [τὴν] γραφὴν τῇ θεῷ ἀνέθε-
 σαν πάντων ὅσα τε ἔπαθον καὶ ὅσα ἔδρασαν· καὶ ταῦτα 3
 10 ποιήσαντες, ἀνελθόντες εἰς τὴν πόλιν τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν
 τάφους κατεσκεύασαν μεγάλους (ἔτυχον γὰρ ὑπὸ γήρωσ
 καὶ ἀθυμίας προτεθνηκότες), καὶ αὐτοὶ τοῦ λοιποῦ διῆγον
 ἐορτὴν ἄγοντες τὸν μετ' ἀλλήλων βίον. καὶ ὁ Λεύκων καὶ 4
 ἢ Ῥόδη κοινωνοὶ πάντων τοῖς συντρόφοις ἦσαν· διέγνω δὲ
 15 καὶ ὁ Ἰππόθοος ἐν Ἐφέσῳ τὸν λοιπὸν καταβιῶναι χρόνον.
 καὶ ἤδη Ὑπεράνθει τάφον ἤγειρε μέγαν κατὰ Λέσβον
 γενόμενος, καὶ τὸν Κλεισθένη παῖδα ποιησάμενος ὁ Ἰππό-
 θοος διῆγεν ἐν Ἐφέσῳ μετὰ Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθίας.

Die erste...
 Die zweite...
 Die dritte...
 Die vierte...
 Die fünfte...
 Die sechste...
 Die siebte...
 Die achte...
 Die neunte...
 Die zehnte...

Die elfte...
 Die zwölfte...
 Die dreizehnte...
 Die vierzehnte...
 Die fünfzehnte...
 Die sechzehnte...
 Die siebzehnte...
 Die achtzehnte...
 Die neunzehnte...
 Die zwanzigste...

X

ZFB Entsäuerung

19. Juli 2007

SLUB DRESDEN

3 0203496